

www.pattana.com

02-9552-9991 ext.

02-2510000

02-2510000

U D O M S A B N ศูนย์รวมสินค้าและของ
วัดมหาธาตุ
เลขที่ 1111 - 1107/422 หมู่บ้านวัดมหาธาตุ

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2011

เดือนตุลาคม

เพื่อผู้ป่วยในระยะสุดท้าย จะเข้าใจชัดเจนว่าในความทุกข์ทรมาน
พวกเขาจะสามารถยื่นหยัดในความเชื่อต่อพระเป็นเจ้า
และได้รับความรักจากผู้อื่น

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า

พระคริสตเจ้าเสด็จลงจากจวนผู้ว่าฯ ปิลาต
สีน้ำมันบนผ้าใบขนาด 600 x 900
เซนติเมตร วาดโดย กุสตาฟ โดเร (1832-
1883) ราวปี ค.ศ. 1868 เก็บรักษาไว้ที่

พิพิธภัณฑสถานจิตรศิลป์ (Musée des Beaux-Arts) เมืองนองท์ส ประเทศ
ฝรั่งเศส

อุดมสานต์ตีพิมพ์งานพิมพ์โลหะของ กุสตาฟ โดเร ทุกฉบับ
ในหน้า 2 รวมทั้งรวบรวมตีพิมพ์เป็นเล่มชื่อ “ขุมทรัพย์พระคัมภีร์” และ
“สี่สันพระวาจา” เขียนคำบรรยายโดย คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม
ทั้งสองเล่ม ซึ่งผลงานพิมพ์โลหะ ขาว-ดำ ของศิลปินท่านนี้น่าทึ่งมาก
แต่ไม่เคยเห็นภาพสีน้ำมันที่เขาวาดมาก่อนเลย

ภาพนี้เป็นภาพสีน้ำมันของ กุสตาฟ โดเร หนึ่งในจำนวน
หลายร้อยภาพ ที่เขาวาดเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าในพระคัมภีร์ ดูเหมือน
ภาพพิมพ์โลหะ ขาว-ดำกลับนำชื่อเสียงมาสู่ท่านมากกว่าภาพวาดสีน้ำมัน
เราจะเห็นได้ว่า วิธีให้แสงสว่างบนพระญาติของพระเยซูเจ้า และบน
พระพักตร์ของพระองค์ เขาสามารถทำความสว่างให้แวววาวได้ทั้งใน
ภาพสี และแม้ในภาพพิมพ์โลหะ ขาว-ดำ ของเขาด้วย

ปกหน้าใน

“เราจะอยู่กับท่านเสมอไป”

ปฏิมากรรมกระเบื้อง
เคลือบ ใส่รายละเอียดภาพจาก
ความคิดเรื่องพระเยซูเจ้าทรงเป็น
นายชุมพาบาลที่ดี (ผู้อภิบาลที่ดี)
ศิลปินที่วาดภาพในปฏิมากรรมชื่อ
เกรก โอลเสน ขนาดสูง 9 1/4 นิ้ว

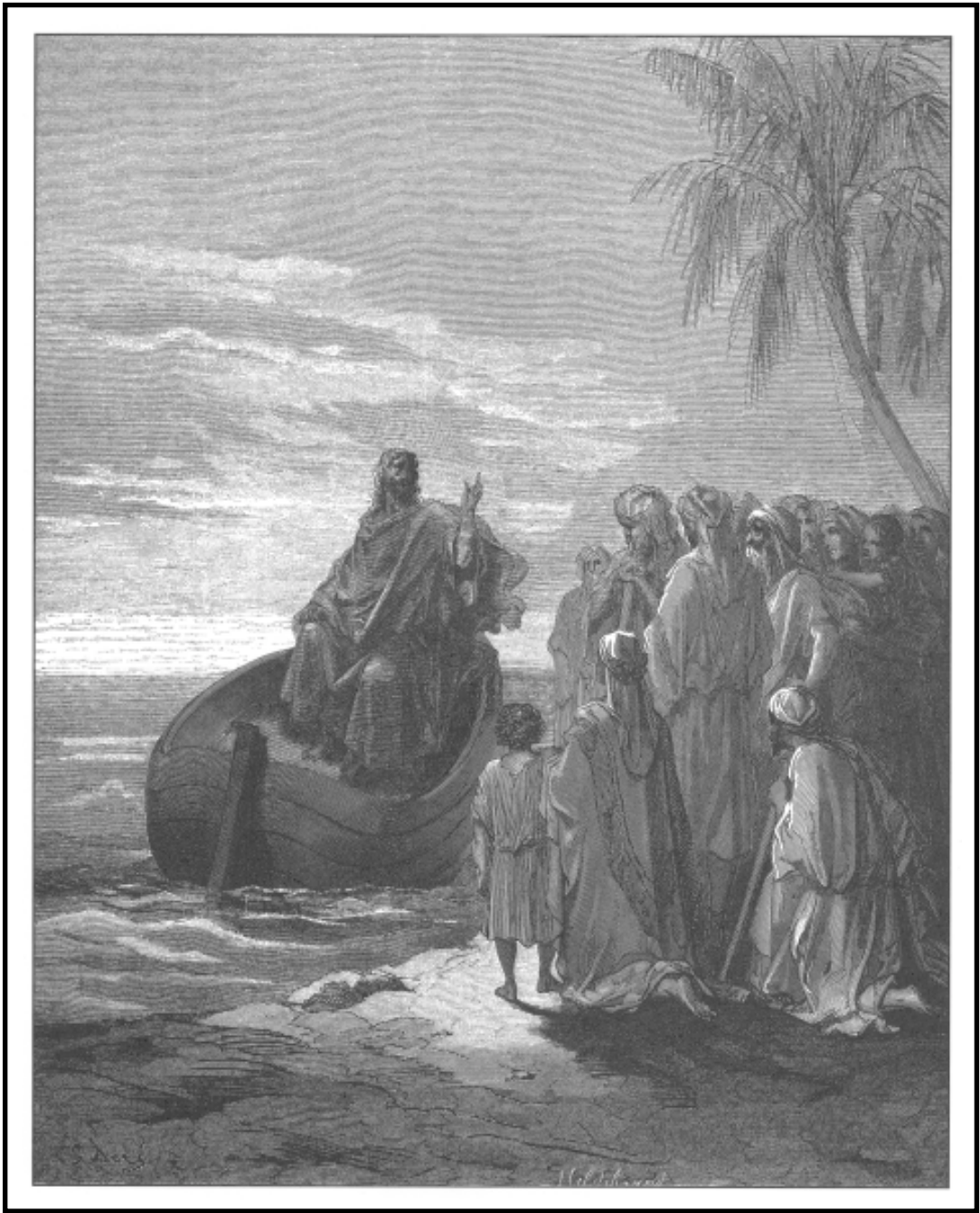
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ประชาชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พระเยซูเจ้าทรงประทับในเรือสั่งสอนประชาชน

ลก 5:1-3

นักบุญลูกาบันทึกพระวรสารของท่านโดยเล่าเรื่องการเริ่มออกเทศน์สอนของพระเยซูเจ้าก่อนข้างจะเป็นลำดับ คล้ายเรากำลังชมภาพยนตร์พระชีวิตประวัติของพระเยซูเจ้าในช่วงนี้อย่างต่อเนื่อง โดยท่านเล่าพระประวัติเมื่อประสูติแล้ว

- ต่อด้วยเหตุการณ์ แม่พระทรงถวายพระกุมารในพระวิหาร (ลก 2:21-40)
- ที่สุดแม่พระ และนักบุญโยเซฟต้องตามหาพระเยซูเจ้าสามวัน จึงพบพระองค์ในพระวิหาร โอกาสที่พระกุมาร 12 พรรษา แล้วทรงขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มครั้งแรกกับบิดามารดา
- นักบุญลูกาตัดตอนมาเมื่อ พระเยซูเจ้าทรงพระชนมายุ 30 พรรษา ทรงออกเทศน์สอน โดยเริ่มต้นไปรับพิธีล้างจากท่านยอห์น บัปติสต์ ที่แม่น้ำจอร์แดน มีการลำดับเชื้อพระวงศ์ของพระเยซูเจ้า และ (ลก 3:1-38)
- เสด็จไปอดอาหารในที่เปลี่ยว 40 วัน โดยปีศาจมาประจญพระองค์ แต่ต้องพ่ายแพ้ไป (ลก 4:1-13)

จากต่อนักบุญลูกาจึงเริ่มต้นเล่าพระภารกิจเทศน์สอนของพระเยซูเจ้า โดยเริ่มเทศน์ตามศาลาธรรมในแคว้นกาลิลีทางภาคเหนือแม้แต่ศาลาธรรมเมืองนาซาเร็ธบ้านเกิดของพระองค์ ท่านเล่าถึงอัศจรรย์ยี่สิบอันอำนาจของพระเยซูเจ้าในพระวาจาเทศน์สอนนั้น พอมาถึงบทที่ 5 นักบุญลูกาเริ่มเล่าจากที่พระเยซูเจ้ามิได้ทรงสอนแต่ในศาลาธรรมเท่านั้น แต่ยังสอน ณ ชายทะเลสาบกาลิลี และรูปแบบการสอนก็โดยให้นำเรือออกห่างจากฝั่งไปเล็กน้อย ทรงประทับนั่งในเรือ และทรงเริ่มเทศน์สอนประชาชนที่มาฟังกันอยู่ริมชายหาด ที่ทรงทำดังนี้ก็เพราะเมื่อย้อนกลับไปบทที่ 4 พระองค์ทรงรักษามารดาของภรรยาเปโตร และประชาชนก็แห่กันนำคนเจ็บมาให้พระองค์ทรงปกสිරิษะเพื่อหายจากความเจ็บป่วย ดังนั้นเวลาเทศน์สอนในเรือ ทรงสามารถเลี้ยงผู้คนที่ยัดเสียดกันเข้ามาสัมผัสและต้องพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักษาคนป่วยและกระทำอัศจรรย์ เหล่านี้เป็นเพียง เครื่องหมายประกอบการเทศน์สอน สิ่งที่สำคัญนั่นคือ คำสอนเรื่องพระอาณาจักรสวรรค์แห่งความรอดพ้นที่ได้มาตั้งอยู่ในโลกนี้อาศัยความรักที่พระเป็นเจ้าทรงมีต่อมนุษย์เรียบร้อยแล้ว

...ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเทศน์สอนทุกหนทุกแห่งทั้งในศาลาธรรม และแม้ในท่ามกลางสังคมของผู้ที่อยู่ห่างไกลจากศาสนสถาน บรรดาผู้ใช้แรงงาน แม้บ้าน ชาวประมง จะได้รับฟังข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรสวรรค์โดยทั่วหน้า ขอพระองค์โปรดให้มีผู้เทศน์สอน และอธิบายพระคัมภีร์ไปในสังคมทุกชนชั้นตั้งผู้อภิบาลที่ออกตามหาลูกแกะหลงทาง ไม่ว่า จะอยู่ใกล้วัดหรือห่างไกลพระศาสนจักรเพียงใดก็ตาม **✠**

ตุลาмаกันพร้อมเพรียง

ฝนเดือนกันยายนและน้ำหลากมากันแบบไม่ได้นัดหมาย น้ำจึงเอ่อล้นและท่วมพื้นที่ทั่วไทย จะมากันแบบต้องการหรือไม่ต้องการ สิ่งที่ต้องการมากที่สุดยามนี้คือ “น้ำใจ”

วิตกกันไปถึงเรื่องที่ใหญ่กว่านั้น ตั้งสรรพกำลังกันอย่างเร่งรีบ แต่การแก้ปัญหาในระยะยาวก็เป็นสิ่งจำเป็น ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า คาทอลิกว่ากันอย่างไร ผมคิดว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สังคมชนชาติต่างๆ ไม่ได้นั่งนอนใจ ยิ่งเห็นภาพประทับใจจากการนำของไปแจก ไปเยี่ยมไปเยือนถึงถิ่นที่ของพระสมณทูต บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิงและฆราวาส ฯลฯ ในยามทุกข์ยากเรายังมากันพร้อมเพรียง ขำวดีไปกว่า เมื่อสำนึกวาทิกัน จัดสรรงบประมาณมาช่วยในการนี้ด้วย เหมือนว่า เมื่อมีทุกข์เราร่วมมือมีสุขเราชื่นชมร่วมกัน เวทีโลกและเหตุการณ์ที่ประเดประดังจึงเป็นสนามสอบชีวิต

“ทั่วโลกพร้อมเพรียงไม่สิ้นเสียงสายประคำ” กิจกรรมของคณะกรรมการส่งเสริมการสวดสายประคำในเดือนตุลาคม เดือนแม่พระลูกประคำ ตั้งเป้าไว้ที่ 300,000 สายกับจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ รวมทั้งการส่งเสริม จุดที่สวดภาวนา เอกสารการเผยแพร่ผ่านทางโซเซียลเน็ตเวิร์ค ฯลฯ เรียกได้ว่าแม้ชื่อกิจกรรมจะปรารถนาให้มาพร้อมเพรียงแล้ว การดำเนินการก็จัดมาเพียบพร้อมด้วย สำหรับผมคิดว่าจำนวนเป็นเป้าแต่วิธีการและทางเดินไปถึงคือ ความศรัทธาต่อแม่พระ การรณรงค์ให้คนรุ่นนี้ ยังเห็นความจำเป็นของการภาวนา ศรัทธาและความหวังในพระเจ้า

เราก้าวเข้าสู่เดือนตุลาคมแล้ว สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ออกประเด็นหลักของหัวข้อวันสื่อในปี 2012 แล้วว่า “ความเจียมกับถ้อยคำ” ผมชอบจึงโลกวันนี้มีเสียงเยอะเกินไป เราจึงลึมเสียงในความเจียม เสียงของพระจะอยู่ในความเจียมหรือความโกลาหลและแน่นอนกว่านั้น เรามักจะได้ยินเสียงของพระในความโกลาหลหรือในความเจียมสงบ เดือนท้ายๆ ของปี อาจจะเปิดโอกาสให้เราได้สงบเพื่อทบทวนทั้งหมด ที่ชีวิตพาเราผ่านมา เพื่อให้บทสรุปอีกครั้งว่า เราพร้อมแค่ไหนกับการเสด็จมาของพระองค์ ไม่ใช่วันนี้ หรือพรุ่งนี้ แต่เมื่อใดก็ตาม เพราะ “เพียง” แต่ตระหนักให้มากขึ้น จึง “พร้อม” เสมอกับทุกสถานการณ์

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแปด

ประธานลุ่มวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :
ภราดาหลุยส์ ซาเนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา
ผู้อำนวยการและจิตตาศึกษา :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :
วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :
เสกสรร กองคำ

อุดมสถานต์
นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
รณานัดในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :
122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถนนนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :
โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :
บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 บันทึกการเดินทาง
สู่เกาหลีใต้
- 18 คุณแม่บุญญประจักษ์ อายุ 99 ปี
ครูอนุบาลอายุมากที่สุดในโลก
“ถ้าเป็นนิสัยต้องสีก”

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสน์
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 56 คุยกับเกสซ์กร
- 58 บันทึกกรรมทูต
- 62 ดูหนึ่ง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรรอุดมสถานต์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 78 ชวนน้องคุย
- 84 นื่องๆ ส่งมา
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปาะ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนกวีเขียนชีวิต

บันทึกการเดินทาง สู่เกาหลีใต้

การแสวงหาและการพัฒนาด้านจิตวิญญาณคริสตชน

สวีสติ (อัน หยอง ฮา เซ โย) ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน

เนื่องจากเมื่อปีที่แล้วเพื่อนพระสงฆ์องค์หนึ่งได้ไปเข้าเจียบ 40 วันแบบจิตภาวนาด้วยหัวใจของพระเยซูเจ้าที่ประเทศเกาหลีใต้ คุณพ่อได้แบ่งปันประสบการณ์และชักชวนให้ผู้เขียนไปเข้าเจียบบ้าง หลังจากได้รับการสนับสนุนจากพระสังฆราชของผู้เขียนและจากคณะผู้ร่วมงาน และได้เข้าร่วมเข้าเจียบ 8 วันตามการภาวนาแบบนี้ในเดือนกันยายน 2010 ตามเงื่อนไขเพื่อเข้าเจียบ 40 วัน ในช่วงเวลาวันที่ 17 มิถุนายน - 2 สิงหาคม 2011 เป็นเวลา 47 วัน ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเข้าเจียบ 40 วัน และหลังจากนั้นได้อยู่ต่อเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเกาหลีจากบุคคล สถานที่ วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชาวเกาหลีใต้ โดยเฉพาะพี่น้องคริสตชน จึงขอเล่าแบ่งปันประสบการณ์การเดินทางสู่ประเทศเกาหลีใต้ ด้วยมุมมองคริสตชนกับผู้อ่านทุกท่าน

วันแรกของการเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงกรุงโซล

ค่ำวันพฤหัสบดีที่ 16 มิถุนายน 2011 เวลา 23.30 น. ผู้เขียนได้ออกเดินทางจากสนามบินสุวรรณภูมิด้วยเครื่องบินโบอิง 777-300 ของสายการบินไทยเที่ยวบินที่ TG 656 ระยะทางจากสนามบินสุวรรณภูมิถึงสนามบินนานาชาติอินชอนประมาณ 3362 กิโลเมตร ใช้เวลาบินประมาณ 5 ชั่วโมง 25 นาที ใน

เช้าวันศุกร์ที่ 17 มิถุนายน 2011 เนื่องจากมีเครื่องบินจำนวนมากจะลง ทำให้ต้องใช้เวลามากกว่าปกติเล็กน้อย เวลาประมาณ 07.30 น. ตามเวลาท้องถิ่นซึ่งเร็วกว่าเวลาในประเทศไทย 2 ชั่วโมง เครื่องบินบินลงจอดสู่สนามบินนานาชาติอินชอน (Incheon International Airport) หลังจากผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองของศุลกากรเกาหลีใต้ ผู้เขียนก็ออกจากสนามบินได้พบกับซิสเตอร์กวางอน มินจา ผู้นำเข้าเจียบ 40 วัน และซิสเตอร์คณะผู้รับใช้ฯ ท่านหนึ่งผู้จะร่วมเข้าเจียบด้วย พวกเขาขึ้นรถตู้ที่นำพวกเขาไปยังบ้านเข้าเจียบ ชื่อ Jesu Maum Beaumto อยู่เมืองปาจู (Paju) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ซิสเตอร์กวางอนให้การต้อนรับอย่างดี เมืองปาจูอยู่ในจังหวัดเคียงกิ (Gyeonggi) เป็นจังหวัดรอบนอกของกรุงโซล กรุงโซลมีประชากรประมาณ 10 ล้านคน จังหวัดรอบๆ กรุงโซลมีประชากร 24 ล้านคน จังหวัดเคียงกิมิมีประชากร 14 ล้านคน จังหวัดนี้จึงมีการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างและที่พักอาศัยอย่างรวดเร็วและมีจำนวนมาก เมื่อประมาณ 7 ปีก่อนบ้านเข้าเจียบนี้อยู่โดดเดี่ยวห่างไกลบ้านเมืองอยู่ในท้องทุ่ง แต่ปัจจุบันมีการสร้างตึกสูงเป็นที่พักอาศัยจำนวนมากรอบๆ บ้านเข้าเจียบนี้

การแนะนำบุคคลและบ้านเข้าเจียบ

บ้านเข้าเจียบสำหรับคริสตชนคาทอลิกในประเทศเกาหลีใต้มี 36 แห่ง บ้านเข้าเจียบนี้พิเศษกว่าที่อื่นเพราะมีการจัดการเข้าเจียบ 40 วันปีละสองครั้ง บ้านเข้าเจียบเป็นของและดำเนินการโดยคณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า ซิสเตอร์กวางอนได้แนะนำให้รู้จักซิสเตอร์ในหมู่คณะมีจำนวน 4 ท่าน และได้ให้ซิสเตอร์เซ

ผู้ช่วยนำพวกเราชมบ้านเข้าเฝ้าทั้ง 4 ชั้น ชิสเตอร์เซได้นำชมแต่ละชั้น มีวัด 4 วัด ห้องบรรยาย 2 ห้อง ห้องอาหาร ห้องพักรับทั้งห้องเดี่ยว ห้องคู่ และห้อง 3-4 คน สามารถให้บริการได้ประมาณ 100 คน แต่ผู้จะเข้าเฝ้า 40 วันในครั้งนี้มีจำนวน 13 คนใช้ห้องเดี่ยวชั้นสี่ ชิสเตอร์ได้แนะนำสาธิตการใช้เครื่องซักผ้าและการใช้รหัสเปิดประตูเข้าบ้านด้วย เวลาเย็นพวกเราได้ไปเดินออกกำลังกายรอบๆ บ้านเข้าเฝ้า อากาศช่วงนี้เป็นฤดูร้อน แต่อากาศกำลังเย็นสบายดี

วันที่สอง ช่วงเวลาเช้าครึ่งวัน ชิสเตอร์กอนพาพวกเราชาวต่างชาติคือ ชิสเตอร์บาราชาวไอริช คณะโลเร็ตโต ชิสเตอร์ผู้รับใช้ฯ และผู้เขียนเดินทางไปยังสวนสาธารณะรอบทะเลสาบโฮซุ (Hosu Lake Park) ใช้เวลาเดินทางโดยรถตู้ประมาณ 30 นาที พวกเราเดินออกกำลังกายรอบๆ ทะเลสาบ ที่ประเทศเกาหลีใต้ถือเป็นนโยบายของรัฐที่จะให้มีสวนสาธารณะจำนวนเพียงพอให้ประชาชนได้พักผ่อน และออกกำลังกาย

ตอนบ่ายว่าง ตอนค่ำเริ่มการเข้าเฝ้าด้วยการแนะนำตัวผู้เข้าเฝ้าทั้ง 13 ท่าน เป็นชาวเกาหลี 10 ท่าน ชาวไอริช 1 ท่าน และชาวไทย 2 ท่าน เป็นนักบวชหญิง 9 ท่าน ฆราวาส 2 ท่าน พระสงฆ์ 2 องค์

วันที่สาม ใช้เวลาแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตแก่กันและกันในกลุ่มทั้ง 13 คน ตลอดทั้งวัน

ตารางเวลาและชีวิต

ของการเข้าเฝ้า 40 วัน

ตารางเวลาจะเปลี่ยนไปเป็นช่วงๆ แต่โดยทั่วไปหลังจากให้เวลาปรับตัว จะตื่นเวลาเช้า 04.40 น. มีการปฏิบัติจิตภาวนา 2 ช่วง มีพิธีบูชาขอบพระคุณ 07.00 น. หลังจากนั้นทานอาหารเช้าเป็นอาหารสากล ขนมปัง เนย แยม ไข่ เครื่องดื่ม ผลไม้ หลังอาหารมีเวลาให้

อาสาสมัครไปสัมผัสกับธรรมชาติด้วยการ
ทำสวนครัวหรือตกแต่งสวน 09.00 น.
และ 11.00 น. มีการปฏิบัติจิตภาวนาอีก
2 ช่วง 12.00 น. รับประทานอาหารเที่ยง
และอาหารค่ำเป็นอาหารเกาหลีจะมี
อาหารหลัก ปลา หมู ไก่ เนื้อ มีผักกิมจิ
ผักสด สาหร่าย แกงจืดและผลไม้ เป็น
อาหารสุขภาพให้เลือกทานได้ จะใช้
ตะเกียบเหล็กหนึ่งคู่ และช้อนหนึ่งคัน
เวลา 14.00 น. และ 15.30 น. มีการ

ปฏิบัติจิตภาวนาอีก 2 ช่วง เวลา 17.00 น. มีการตั้งศีลมหาสนิทและ
ปฏิบัติจิตภาวนา 18.00 น. อาหารค่ำ หลังจากนั้นเป็นเวลาไปเดินภาวนา
ออกกำลังซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ร่างกายมีความสมดุล และอาบน้ำ 19.30 น.
มีการปฏิบัติจิตภาวนาช่วงสุดท้าย แนะนำให้เข้านอนแต่หัวค่ำเพราะต้อง
ตื่นเช้า รวมแล้วจะภาวนาประมาณ 7-8 ชั่วโมง แต่ที่จริงแนะนำให้ภาวนา
ตลอดเวลาเราแต่ละคนจะพบซิสเตอร์ผู้นำการเข้าเงียบประมาณ 20 นาทีทุกวัน
ผู้นำการเข้าเงียบจะนำให้เราเรียนรู้วิธีการภาวนาแบบต่างๆ ที่จะช่วยวิธีการ
จัดการกับความวอกแวก ช่วยชำระล้างทำให้เกิดความบริสุทธิ์ในด้านความจำ
ความรู้สึก อารมณ์ สติปัญญา และเจตจำนง มีขั้นรับความสว่าง ขั้นการถวายน
และขั้นสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า แม้จะใช้วิธีเดียวกัน แต่กระบวนการของแต่ละ
คนจะแตกต่างกัน และมีได้อาศัยความพยายามหรือกำลังของมนุษย์ เท่านั้น
แต่ต้องอาศัยการทำงานของพระจิตเจ้าด้วย ทุกคนอุทิศตนรักษาความเงียบ
ปฏิบัติจิตภาวนาอย่างเต็มที่ ทำให้การเข้าเงียบดำเนินไปด้วยดี มีช่วงพัก
เป็นช่วงๆ สามครั้ง แต่พักในความเงียบ การเข้าเงียบ 40 วันได้ผ่านไปด้วยดี

การแบ่งปันประสบการณ์การเข้าเงียบ 40 วัน

ในสองวันสุดท้ายมีการแบ่งปันประสบการณ์และผลที่ได้รับจากการ
เข้าเงียบ 40 วันแก่กันและกัน ทุกคนมีความยินดีที่ได้แบ่งปันประสบการณ์
ที่ดีและความยากลำบาก และการเปลี่ยนแปลงที่ดีเกิดขึ้น แต่ละคนแตกต่างกัน
คนที่มีปัญหาหนักใจได้คำตอบหรือกำลังใจอย่างมากในการจะไปแก้ปัญหา
หลายคนได้รับการชำระให้ชีวิตใหม่ มีพลังใหม่ ขอนำเสนอการสรุป
ประสบการณ์การเข้าเงียบ 40 วันของบุคคลบางท่านดังนี้

ซิสเตอร์คณะผู้รับใช้จากเมืองไทยได้กล่าวว่า “การภาวนาด้วยหัวใจ

ของพระเยซูเจ้า เป็นการภาวนาที่ลัด ง่าย และรวดเร็วในการพบพระเจ้า อย่างแท้จริงที่คริสตชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้” ขอขอบคุณผู้ใหญ่ในคณะซิสเตอร์ผู้รับใช้ฯ ที่สนับสนุนให้ไปรับประสบการณ์การภาวนาที่ล้ำค่านี้

ซิสเตอร์บาร์บารา เมอร์ฟี (Sr.Barbara Murphy) ชาวไอร์แลนด์ ได้กล่าวว่า “การเข้าเงียบ 40 วัน เป็นประสบการณ์ล้ำค่าที่ช่วยดึงตนเองจากการมีตนเองเป็นศูนย์กลางชีวิต ไปสู่การมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิต และนำไปสู่ชีวิตใหม่ในพระคริสตเจ้า”

ซิสเตอร์เวอร์จิ้นเนียกิม โย ซิม (Sr.Verginia Kim Yeo Sim) คณะศรีชุมพบาลเคมาเยียมสมาชิกคณะศรีชุมพบาลในเมืองไทย ได้กล่าวว่า “การเข้าเงียบด้วยการภาวนาแบบหัวใจของพระเยซูเจ้า ช่วยให้พบพระเจ้า การเข้าเงียบนี้ช่วยให้พบความเจ็บปวดใจในอดีต ความปรารถนาในปัจจุบัน ความตั้งใจในอนาคต และสามารถชำระจิตให้บริสุทธิ์เพื่อจะได้อยู่กับพระเจ้าในขณะปัจจุบัน ระหว่างการเข้าเงียบนี้ฉันได้รับประสบการณ์การตระหนักรู้ในความรัก ความเมตตาของพระเจ้าในชีวิตจะปฏิบัติจิตภาวนาแบบนี้ต่อไปเพื่อจะอยู่กับพระเจ้าในขณะปัจจุบันต่อไปในชีวิต” ซิสเตอร์เป็นผู้อำนวยการบ้านมิตรภาพเพื่อช่วยเหลือพวกสตรีต่างชาติที่แต่งงานกับชาวเกาหลี และผู้ได้รับความรุนแรงในครอบครัว ซิสเตอร์เรียนจบด้านสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติของประเทศฟิลิปปินส์

สำหรับผู้เขียนขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเข้าเงียบ 40 วันซึ่งนำการเปลี่ยนแปลงสู่ชีวิตหลายประการ การเข้าเงียบนี้เป็นจิตภาวนาตามที่นักบุญเทเรซาแห่งอาวิลลาหรือนักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขนได้สอน ขึ้นตอนต่างๆ

สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในการเข้าเงียบนี้ การเข้าเงียบนี้ได้รับการรับรองจากพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยเกาหลี ผู้ที่สนใจทั้งพระสงฆ์ นักบวช ฆราวาสสามารถปฏิบัติได้ มีการเข้าเงียบ 3 วัน 5 วัน 8 วัน และ 40 วัน มีหนังสือที่ให้ความรู้พื้นฐานคือ Jesu Maum Prayer:Journey through the

Heart of Jesus Prayer: Christian Contemplation in an Eastern Way, Kwon Min-Ja RSCJ. St. Pauls. 2010 www.jesumaum.org แปลเป็นภาษาไทยแล้ว และกำลังปรับปรุงจะจัดพิมพ์ใหม่ชื่อ การเดินทางมุ่งสู่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าโดยอาศัยการภาวนา : การฝึกจิตภาวนาแบบตะวันออกในคริสตศาสนา โดยซิสเตอร์กวอน มิน จา คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ เป็นผู้จัดพิมพ์

การท่องเที่ยวและเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเกาหลีใต้

เดินทางท่องเที่ยวเกาหลีวันแรก

วันพุธที่ 27 กรกฎาคม 2011 เป็นวันสุดท้ายของการเข้าเฝ้าฯ 40 วัน ซิสเตอร์กวอนได้จัดนำเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ 3 วัน สำหรับผู้เข้าเฝ้าฯ ที่มาจากต่างประเทศ หลังจากร่ำลาเพื่อนๆ ชาวเกาหลีซึ่งแยกย้ายกันกลับที่พำนักของตนด้วยพลังชีวิตใหม่ เวลา 09.00 น. พวกเราจำนวน 7 คน รวมทั้งคนขับรถขึ้นรถตู้ส่วนตัวของบ้านเข้าเฝ้าฯ เดินทางลงใต้ ตามตารางการเดินทางที่จัดและจองที่พักไว้เรียบร้อยแล้ว พวกเราต้องเดินทางผ่านกรุงโซลแต่นั้นรถติดมาก ฝนตกหนักด้วย จากข่าวทางวิทยุพวกเราจึงทราบว่าจะเกิดน้ำท่วมกรุงโซลอย่างหนักและมีผู้เสียชีวิตด้วย พวกเราจึงต้องเดินทางอ้อมไปทางเมืองอินชอน และเข้าทางด่วนเดินทางลงใต้ ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นอีกหลายชั่วโมง เมื่อมีเวลาว่างได้พูดคุยกับเพื่อนๆ เพราะไม่ได้พูดคุยกันเลย 40 วัน ผู้เขียนได้นั่งติดกับคุณพ่อจัสติน คิม คุณพ่อวิญญาณ-รักษ์ของบ้านเนรสังฆมณฑลแทจอน (Daejeon) ที่มาช่วยแปลภาษาในสองวันสุดท้ายและร่วมเดินทางไปกับเราด้วย ได้คุยเรื่องงานอบรมและพระศาสนจักรในเกาหลี และมีเวลาศึกษาเกี่ยวกับประเทศเกาหลีซึ่งมีประชากรประมาณ 50 ล้านคน มีพื้นที่ 96,920 ตารางกิโลเมตร ระยะทางยาวจากเหนือลงใต้ 500 กิโลเมตร เมื่อเทียบกับประเทศไทยซึ่งมีประชากรประมาณ 63 ล้านคน มีพื้นที่ 514,000 ตารางกิโลเมตร ระยะทางยาวจากเหนือลงใต้ 1,650 กิโลเมตร ดังนั้นประเทศเกาหลีใต้เล็กหรือมีพื้นที่น้อยกว่าประเทศ

ไทยประมาณ 5 เท่า และพื้นที่ของประเทศเกาหลีเป็นเนินหรือภูเขาประมาณ 70% ถนนหลายสายจะมีอุโมงค์เจาะผ่านภูเขา ถนนดีและส่วนใหญ่จะเป็นถนนมอเตอร์เวย์

พวกเราแวะทานอาหารเที่ยงที่จุดพักรถที่มีจัดบริการด้านต่างๆ อย่างดี ตอนบ่ายพวกเรามาถึงสถานที่ท่องเที่ยวเมืองโบราณมุนยง (Mungyeong) มีกำแพงเมืองและป่าเขาบรรยากาศดี ทิวทัศน์สวยงาม พวกเราได้เดินออกกำลังกายและพูดคุยกัน ตอนเย็นคุณพ่ออธิการบ้านแฉกรใหญ่ สังฆมณฑลแทจอน (Daejeon) ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารมื้อค่ำ เป็นอาหารเกาหลีรสชาติดี จากนั้นพวกเราเดินทางต่อไปที่เมืองอุนมุนซา (Unmunsa) ไปพักผ่อนแรกที่โรงแรมเฟรชวิลด์ซึ่งทันสมัย และมีบรรยากาศดีติดกับภูเขา ค่าที่พัก 50,000 วอน (1,470 บาท) ต่อห้อง

เดินทางท่องเที่ยวเกาหลีวันที่สอง

วันพฤหัสบดีที่ 28 กรกฎาคม 2011 พวกเราตื่นแต่เช้าเพื่อไปเยี่ยมวัดที่อยู่ใกล้โรงแรม วัดนี้มีผู้ฝึกหัดเตรียมเป็นแม่ชีสวดภาวนาด้วยการกราบในวัดเวลา 03.45-04.15 น. พวกเราได้พูดคุยกับแม่ชีผู้ให้การอบรมที่ต้อนรับพวกเราอย่างดี พวกเรากลับโรงแรมที่พักเตรียมตัว เวลา 06.30 น. พวกเราออกเดินทางไปเมืองเคียงจู (Gyeongju) ในอดีตเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรชิลลามากกว่าพันปี เป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมของเกาหลีได้ชื่อว่า “เมืองพิพิธภัณฑ์ไร้กำแพง” (The Museum without walls) พวกเราหาอาหารเช้าเพื่อรับประทานอาหารเช้าแบบเกาหลี อร่อย ราคาคนละ 8,000 วอน (235 บาท) คุณพ่อจัสติน คิมได้รับข่าวน่าเศร้าเพื่อนพระสงฆ์ได้ไปอบรมพวกเยาวชนชานกรุงโซล ถูกลูกปืนไพลทูลูกที่ปักขึ้นสามท่อมห้องนอนทำให้เสียชีวิต คุณพ่อจัสตินขอตัวไปร่วมสวดภาวนาให้เพื่อนพระสงฆ์ที่ตั้งศพอยู่อาสนวิหาร ส่วนพวกเราได้ซื้อทัวร์นำเที่ยวรอบเมือง (City Tour) หนึ่งวัน ไปชมสถานที่ต่างๆ 6 แห่ง มีรถทัวร์และมัคคุเทศก์ใช้ภาษาเกาหลี ค่าทัวร์ราคา 33,000 วอน (970 บาท) ต่อคน รวมอาหารเช้าแบบบุฟเฟต์ด้วย รถทัวร์มารับเวลา 10.00 น. จากนั้นก็ไปรับลูกทัวร์ตามโรงแรมต่างๆ หลายแห่ง 11.00 น. จึงเริ่มพาไปชมสถานที่ต่างๆ ดังนี้ 1. สวนธารน้ำไปชกชง (Poseokjeon Water Course) ธารน้ำรูปร่างคล้ายหอยเป่าสื่อเป็นสถานที่ที่บรรดากษัตริย์ของอาณาจักรชิลลาใช้อ่านบทกวีและจัดงานสังสรรค์ กษัตริย์จะทรงลอยจอกเหล้าไปตามร่องน้ำ เป็นการเสิร์ฟให้แก่รัฐบุรุษที่นั่งรอบร่องน้ำ 2. หลุมขอมมาของ (Cheomachong) หรือสุสานม้าสวรรค์ เป็นหลุมฝังศพของกษัตริย์ราชวงศ์ชิลลา ขุดพบในปี ค.ศ. 1974 พบสิ่งล้ำค่ากว่า 10,000 ชิ้น รวมทั้งมงกุฎ

และเข้มจัดทองคำ มีการแสดงวิธีก่อสร้างและการบรรจุสิ่งของในหลุมฝังศพ

3. หอดูดาวช็อมซองแดะ (Cheomsongdae Observatory) เป็นหอดูดาวเก่าแก่ในเอเชีย สร้างใน ค.ศ. 647 ประกอบด้วยหิน 365 ก้อน รูปทรงเหมือนขวิด แต่มีฐานสี่เหลี่ยม มีไว้ดูดาวและการพยากรณ์อากาศ ช่วยเวลาการเพาะปลูก

4. สระน้ำอันอ็อบจิ (Anapji Pond) เป็นสถานที่พักผ่อนของราชวงศ์ซิลลา สถานที่ที่เหล่านี้อยู่ใกล้กัน หลังจากนั้นได้เวลาอาหารเที่ยงรถทัวร์นำพวกเราไป

ร้านอาหารเกาหลีแบบบุฟเฟ่ต์ ราคา 8,000 วอน (235 บาท)

เลือกกินอะไรหรือเท่าไรก็ได้ อาหารดี มีหลากหลายให้เลือกชิม

ตอนบ่ายพวกเราเดินทางโดยรถทัวร์ไปทางใต้ของเมือง

เคียงจูประมาณ 16 กิโลเมตร ขึ้นภูเขาโทฮัมซัน (Tohamsan) ไป

ยังสถานที่ที่จะเยี่ยมชมสองแห่งสุดท้ายคือ **5. ถ้ำช็อกกูรัม**

(Seokgurum Grotto) เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของโลก

สร้างในปี ค.ศ. 751 เป็นวัดถ้ำภายในประดิษฐานพระพุทธรูป

หินแกรนิตสีขาวขนาดใหญ่ แกะสลักอย่างสวยงาม เป็น

สถาปัตยกรรมที่มีค่ายิ่ง วัดถ้ำตั้งบนภูเขาต้องเดินตามทางที่มี

ต้นไม้ร่มรื่น ท่ามกลางป่าสนและเมเปิ้ล ใช้เวลาเยี่ยมชม

ประมาณชั่วโมงครึ่ง จากนั้นรถทัวร์นำไปสถานที่สุดท้ายคือ

6. วัดพุทธกุก (Bulguk Temple) เป็นวัดที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศเกาหลี สร้างในปี ค.ศ. 751 ประกอบด้วย วิหารใหญ่ เจดีย์สลัก สะพานหิน บันได บรรยากาศที่สงบร่มรื่น มีป่าไม้เขียวขจีจำนวนมาก ใช้เวลาเยี่ยมชม ประมาณชั่วโมงครึ่ง รถทัวร์มาส่งที่สำนักงานของบริษัททัวร์ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่พักของเรา พวกเรากลับที่พักเพื่อพักผ่อน และร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณพระเจ้าก่อนไปรับประทานอาหารเช้าที่ร้านอาหารเกาหลีใกล้ที่พัก พวกเราพักอยู่ในเมืองมีเด็กและเยาวชน ซึ่งโรงเรียนต่างๆ เอาใจใส่นำเด็กและเยาวชน มาอบรมทำกิจกรรมต่างๆ ที่นี่เป็นจำนวนมาก โรงแรมมีห้องพักแบบเรียบง่ายราคาคืนละ 40,000 วอน (1,176 บาท)

เดินทางท่องเที่ยวเกาหลีวันที่สาม

หลังจากพิธีบูชาขอบพระคุณ พวกเราออกเดินทางไปในตัวเมืองเคียงจูเพื่อทานอาหารเช้า และชมเมือง จากนั้นเดินทางต่อไปเมืองแทจอน (Daejeon) ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ไปพบคุณพ่อจัสติน คิมที่ได้พาคุณแม่ น้องสาว และหลานสาว มารอที่ภัตตาคารอาหารเกาหลีเพื่อเลี้ยงอาหารเที่ยงกลุ่มของเรา อาหารดีมาก ทุกคนมีความยินดีพูดคุยกันอย่าง เป็นกันเองในความสัมพันธ์ที่ดี และถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึก หลังจากนั้นพวกเราเดินทางกลับบ้านเข้าเียบที่เมืองปาจูใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง ช่วงค่ำผู้เขียนจัดของเตรียมตัวไปพักอยู่ที่กรุงโซลอีก 3 วัน จะไปพักที่บ้าน คณะพระมหาเถ

ผู้เขียนได้พักอยู่กับคุณพ่อเจริญ เวียนสิริ- นันทโชติ สงฆ์ธรรมทูตคณะพระมหาเถผู้มาทำงานที่เกาหลีได้ 12 ปีแล้ว คุณพ่อได้สรุปประสบการณ์เป็นข้อคิดถึงข้อดีที่ชาวไทยควร

เรียนรู้จากพี่น้องชาวเกาหลีดังนี้

1. จิตสำนึกความรักชาติและวัฒนธรรมของชาวเกาหลี ชาวเกาหลีภูมิใจในประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานของชาติ แม้ต้องเสียสละต่อสู้เพื่อรักษาความเป็นชาติ จากชาติต่างๆ ที่มารุกราน แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของชาติไว้ได้ ชาวเกาหลีจะปลูกฝังความรักชาติและจิตสำนึกทางประวัติศาสตร์ให้บุตรหลานตั้งแต่วัยเด็ก พาไปเที่ยวสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ชมพิพิธภัณฑ์ต่างๆ จะร่วมใจกันใช้ของที่ผลิตในประเทศ รักษาและพัฒนาวัฒนธรรมให้เข้ากับยุคสมัย คริสตชนหลายคนได้เป็นวีรชนของชาติ คริสตศาสนาได้ปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมเกาหลี ทั้งด้านภาษา ศิลปะ ความเป็นอยู่ คุณค่าต่างๆ เป็นต้น

2. รักและอุทิศตนด้านการศึกษา ชาวเกาหลีเห็นคุณค่าการศึกษามาก ผู้ที่จะเป็นครูต้องเป็นนักเรียนที่เรียนดี ประพฤติดี เป็นตัวอย่างดี จะมีทุนให้ศึกษาเป็นครู อาจารย์ เป็นเหมือนพ่อแม่คนที่สอง ได้รับเกียรติในสังคม และได้ค่าตอบแทนสูง ประมาณ 2 ล้านบาท (58,000 บาท) พระศาสนจักรได้รับใช้บริการด้านการศึกษาในระดับต่างๆ ในระบบ และให้การศึกษานอกระบบเพื่อรับใช้ผู้ยากไร้ พิกการ ฯลฯ

3. รักษาจริยธรรมและคุณธรรมต่างๆ มีพื้นฐานจากหลักขงจื้อ ที่เน้นโครงสร้างครอบครัว การเคารพผู้ใหญ่ ประพฤติตนให้ดีเพื่อรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ความมัธยัสถ์อดออม การทำงานหนักเพื่อส่วนรวม การศึกษา ความซื่อสัตย์ภักดี การมีวินัย การรักษาความสัมพันธ์ในชีวิตอย่างมีคุณภาพ (harmony) ฯลฯ พระศาสนจักรเป็นตัวอย่างดี ในการมีโครงสร้างที่รับใช้ผู้อื่น เป็นเสียมโนธรรมของสังคม เรื่องความซื่อสัตย์ ยุติธรรม รักและรับใช้คนยากจน คนยากไร้ยากลำบากในสังคม

4. การเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาส เนื่องจากชาวเกาหลีไม่สามารถปลูกผักในฤดูหนาว จึงคิดดองอาหารด้วยการดองผักชนิดต่างๆ ไว้กิน ทำให้เกิด **กิมจิ (Kimchi)** ซึ่งมีวิธีการทำเป็นร้อยชนิด กลายเป็นอาหารมีชื่อของเกาหลี เกาหลีมีพื้นที่น้อยจึงต้องหาพืชใต้ทะเลคือ **สาหร่าย (seaweed)** กลายเป็นผลิตภัณฑ์มีชื่อเสียงของเกาหลี นอกจากชาวเกาหลีจะกินผล ใบบ ต้นของต้นไม้แล้ว ยังไปแสวงหารากไม้ที่มีประโยชน์คือ **โสม (ginseng)** มากินบำรุงกำลัง เกาหลีประเทศเล็กๆ จากประเทศยากจนได้ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจขึ้นเป็นลำดับ 4 ของเอเชีย และลำดับที่ 15 ของโลก เปลี่ยนเป็นประเทศอุตสาหกรรมส่งออกรถยนต์ เรือ เครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ แต่ชาวเกาหลีพยายามรักษาวัฒนธรรมไว้ รัฐและเอกชนร่วมมือใช้วัฒนธรรมผ่านธุรกิจบันเทิงเป็นการประชาสัมพันธ์และส่งออก เราจึงได้ดูภาพยนตร์โทรทัศน์ “แดจังกึม” ส่งถึงบ้านเรือนของเรา พระศาสนจักรได้ปรับตัวเช่นกัน

ผู้เขียนได้ไปวัดบนชั้นสิบสองบนคาถฟ้าของสถานีรถทัวร์บัสของกรุงโซล และได้ไปวัดใต้ดินขนาดใหญ่ของสังฆมณฑลซูวอน (Suwon)

เยี่ยมกรุงโซล คุณพ่อเจริญ และพระศาสนจักรคาทอลิก

เช้าวันเสาร์ที่ 30 กรกฎาคม 2011 เวลา 09.00น. รถตู้ของบ้านเจ้าเงียบได้ไปส่งผู้เขียนจากเมืองปาจูไปกรุงโซลที่อาสนวิหารเมียงดง (Myeong Dong Cathedral) ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง คุณพ่อเจริญ เวียนสิรินันท์ โชติ ได้มารับไปบ้านคณะพระมหาเถระอยู่ใกล้สถานีรถไฟใต้ดินซาตัง (Sadong) หลังจากนั้นเราเดินทางโดยใช้รถไฟฟ้าใช้บัตรทีมนันนี่ (Tmoney) เติมเงินใช้ได้ทั้งรถไฟฟ้า รถเมล์ รถแท็กซี่ เราไปที่สถานีรถทัวร์ของกรุงโซล (Yangsan Tour bus Terminal) เพื่อไปชมวัดที่อยู่บนชั้นสิบสอง คุณพ่อเจริญมาทำพิธีมิสซาวันอาทิตย์ที่นี่ มีสัตบุรุษมาวัดมากพอสมควร และคุณพ่อเจริญได้นัดคุณครูชื่อเคาเตียซึ่งพูดภาษาอังกฤษได้ดี และคนไทยชื่ออ้ายซึ่งมาทำงานกับคนงานไทยให้กับหน่วยงานของอัครสังฆมณฑลกรุงโซล จากนั้นคุณพ่อเจริญได้พาไปเลี้ยงอาหารเที่ยงต้อนรับเป็นท่านเกาหลีในร้านอาหารชั้นดี อร์อย ราคาคนละ 19,000 วอน (558 บาท)

(อ่านต่อหน้า 29)

Ad Saint Louis

หน้าสีสัมภาษณ์

คุณแม่บุญประจักษ์ อายุ 99 ปี ครูอนุบาลอายุมากที่สุดในโลก “ถ้าเป็นนิสิตต้องสีก”

คนอายุยืน ถือว่าเป็นคนมีบุญ แต่คนที่อายุยืนแล้วมีสุขภาพดี ความจำดี มีบุญกว่าอีก และที่พิเศษสุดคือยังพยายามทำงาน สอนเรียน ประชุมครู ถือว่าเป็น “ประจักษ์พยานแห่งบุญที่ยิ่งใหญ่” แก่ผู้คนในวันนี้

แม่รู้ชื่อ บุญประจักษ์ ทรนทรานนท์ หรือบางท่านเรียก “คุณแม่บุญประจักษ์”

เกิดวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2455/ค.ศ. 1912

นั่นคือในปีที่ อายุ 99 ปี!

คนอายุ 99 ปี ยังพูดจา จดจำ บอกเล่าเรื่องราวในอดีต ทั้งวันเดือนปีเหมือนคนหนุ่มคนสาว เหมือนว่าเรื่องราวเพิ่งผ่านไปไม่นานนี้เอง หายากยิ่งกว่าอัญมณีทรงคุณค่าราคาแพง

“เวลานี้ สุขภาพของแม่เป็นอย่างไรบ้าง?”

“สุขภาพไม่ค่อยดี”

“เดินต้องใช้รถช่วย เคยผ่าตัดสะโพก 2 ครั้งแล้ว ต้องใส่ของเทียม กินอาหารได้ปกติสามมื้อ เช้า เที่ยง เย็น และเข้านอนสี่ทุ่ม ดั้นเวลาดีห้า และดื่มน้ำวันละถ้วย”

แม่หัวเราะจะไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากอายุ เวลาเดินไปไหนมาไหน แต่คุณแม่จะมี “ตัวช่วย” เป็นทั้งรถ เป็นทั้งไม้เท้า เป็นทั้งม้านั่ง มีล้อช่วยเกาะเดินไป และบางทีก็จะมีรถสามล้อไฟฟ้า สะดวกหน่อย เวลาไปไหนมาไหน แต่ที่ใช้เป็นประจำคือตัวช่วยในรูป

เรื่องสายตา ตาด้านขวายังดี มองชัด อ่านหนังสือได้ แต่ตาซ้ายอ่านไม่ได้ ตาขวาอ่านได้ก็จริง แต่ต้องมองสองตา

ก็มีจุดคำ กลายเป็นภาพซ้อน อ่านหนังสือลำปาก

ชีวิตแต่ละวัน สิ่งที่ทำปกติ เรื่องกิน 3 มื้อ เช้า เที่ยง เย็น และนอน 4 ทูม ตื่นตีห้า ยังปกติเหมือนคนแข็งแรง และยังได้ทราบถึงหน้าที่แต่ละสัปดาห์ ถ้าได้ยินแล้วจะหนาว เพราะคุณแม่บุญประจักษ์ยังสมัครใจเป็นครูสอนเด็กอนุบาล 3 สอนมาได้ 6 ปีแล้ว สอนสัปดาห์ละ 8 คาบ สอนสองวัน/วันละ 4 คาบ และอบรมครูอาทิตย์ละ 3 คาบ

“สมัยก่อนสอนรุ่นย่า รุ่นยาย มาถึงวันนี้ เป็นหลานย่า หลานยาย!”

เมื่อถามถึงวิชาที่สอน คุณแม่บุญประจักษ์ ก็เล่าแบบ “นอนสตีป” เหมือนสอนอยู่ในห้องเรียนอนุบาลเลย

“ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ง่ายๆ เอาเนื้อที่สอนมาจากบทเพลง Nursery -Rhymes. และก็ตั้งคำถาม ให้เด็กๆ ตอบ แมร์จะร้องเป็นเพลง ให้ทำนอง แต่คุณครูที่ช่วยสอน ก็ทำท่าเดินให้เด็กๆ ดู และเวลาสอนจะไม่แปลเป็นภาษาไทย ให้นักเรียนคิด เค้า เปรียบเทียบ ให้เขาเข้าใจของเขาเอง”

ใช้บทเพลงสำหรับสอนเด็ก สอนคำศัพท์เรื่องสัตว์ วันแต่ละวัน พยายามพูดภาษาอังกฤษตามที่เด็กๆ เขาเข้าใจได้ ภาษา สำเนียง ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง เอาคำศัพท์มาแต่งเป็นประโยค เป็นคำถาม และคุณแม่ก็เริ่มพูดคุยตัวอย่างให้ฟัง เช่น

What's a cat? A cat is animal.

Are you an animal? No, I am not.

What are you then? I am a person, a little girl.

What day is today?

Today is Monday. What day was yesterday?

Yesterday was Sunday? Did you go to school on Sunday? No, I didn't.

What time do you go to bed?

What time do you get up?

สอนให้รู้จักบอกเวลาไปเลย

เป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน...Everyday English

ปีหนึ่ง จะเรียนได้ประมาณ 15 เรื่อง

ชีวิตครู เริ่มต้นสอนเรียนเมื่อ พ.ศ. 2485/ค.ศ. 1942 รวมเป็นครูสอนมานาน 69 ปี
สมัยก่อนสอนเด็กโตๆ ครู และรวมทั้งต้องทำหน้าที่บริหารด้วย ความจริงเริ่มสอนก่อน
หน้านี้แล้ว แต่ยังไม่ได้รับบรรจุเป็นครู

ทุกวันนี้ คุณแม่บุญประจักษ์ ในฐานะนักบวช ก็พยายามทำหน้าที่เหมือนสมาชิกคนอื่นๆ
เรื่องประชุมเข้าเียบ แม้จะไม่จำเป็นและได้รับการยกเว้นด้วยสุขภาพและวัยที่อาวุโสที่สุดแล้วก็ตาม
ท่านก็พยายามร่วมกิจกรรมทุกอย่างเหมือนคนอื่น เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่รุ่นน้องๆ รุ่นลูกหลาน
ต่อไป

วันนั้นผมเรียนถามคุณแม่ว่า “ไปต่างจังหวัด พักผ่อนบ้างไหม?
“เพิ่งไปเข้าเียบที่หัวหินมา”

คุณแม่บุญประจักษ์ ได้เล่าย้อนหลังให้ฟังเกี่ยวกับชีวิตนักบวชว่า “ไปเข้าเียนว (Novice) ที่ประเทศฝรั่งเศส เมื่ออายุ 18 ปี พ.ศ. 2474-2478 และปฏิญาณตัวครั้งแรก พ.ศ. 2477 / ค.ศ. 1934 ที่ประเทศฝรั่งเศส”

เป็นช่วงที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองพอดี!

เมื่อกลับมาถึงประเทศไทย ก็เรียนชั้น ม.7-8 ต่อที่โรงเรียนมาแตร์เดอี

ต่อจากนั้นก็สอนที่โรงเรียนกุหลาบวัฒนา ที่วัดกาลหว่าร์ ตลาดน้อย เป็นโรงเรียนจีน พ่อแม่ และเด็ก มาจากเขาวราช พูดภาษาจีนกัน และเด็กบางคนพูดไทยไม่ได้ มีนักเรียนประมาณ 200 คน สอนอยู่ 2 ปี

ครูต้องพูดภาษาจีน เรียนภาษาจีน 10 เล่ม เรียนอ่าน พูด แต่เขียนฝรั่งก็ต้องพูดภาษาจีนด้วย

หลังจากนั้น ถึงไปเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“พ.ศ. 2481-86 สมัยแรกที่เข้าเรียนที่จุฬาฯ คณะอักษรศาสตร์ มีนิสิตประมาณ 100 คนได้ วิชาที่เรียนมี ภาษาไทย อังกฤษ สังคม ประวัติศาสตร์ และบาลีสันสกฤต คุณแม่ได้เลือกเรียน ภาษาบาลี สันสกฤต เพราะอยากรู้สิ่งที่ยังไม่รู้ เพราะภาษาฝรั่งเศสเราเพิ่งเรียนกลับมา เวลาเรียนภาษาบาลี คนที่มีพื้นภาษาละตินมาก่อน ก็ไม่ยาก หรือรู้บาลี ก็เรียนภาษาละตินได้ไม่ยาก”

แต่แม่ที่บ้านคณะฯ เวลานั้น เขาขอให้พราหมณ์ศาสตร์ มาสอนภาษาบาลี สันสกฤตที่บ้านคณะฯ มีซิสเตอร์ชาวยูโกสลาเวีย มาเรียนด้วย เขาเรียนได้เร็วมาก เพราะโครงสร้างของภาษาเขาค้ำยันกันอยู่แล้ว และก็มีซิสเตอร์คนอื่นเรียนด้วย

คุณแม่บุญประจักษ์ เป็นนิสิต “นักบวช” คนแรกที่เข้าไปศึกษาแต่กว่าจะเข้าได้ก็ไม่ใช่ง่าย เพราะไม่เคยมีนักบวชเคยเรียนมาก่อน และธรรมเนียมปฏิบัติ คนที่เป็นพระ เป็นนักบวช ก็จะมาเรียนกับฆราวาสไม่ได้

แต่ก่อนเขาไม่รับพระภิกษุมาเรียนและแม่ไปสมัครเรียนเขาก็ไม่รับเขาก็ว่าเราเป็นนักบวช

ตอนแรกทางอาจารย์เขาก็บอก “ถ้าจะเข้าเรียนเป็นนิสิต ต้องสีกเสียก่อน ถึงเข้าเรียนได้” แต่พอบิดาทราบเรื่องนี้ ท่านเป็นเพื่อนกับ จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นอธิการบดี (Rector) ของจุฬาฯ ท่านก็รับเข้าเรียนให้สวมชุดนักบวชได้ เพียงเข็มสถาบันก็ทำให้รู้ว่าเป็นนักศึกษาของสถาบันก็พอ

คุณแม่บุญประจักษ์จึงเป็นบัณฑิตคนแรกที่เป็นซิสเตอร์ เข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยเมืองไทย และได้สร้างชื่อเสียง เป็นที่ประทับใจให้กับทั้งเพื่อนๆ และครูอาจารย์ ด้วยคะแนนเรียนที่ดี และความประพฤติที่เรียบร้อยสมกับเป็นนักบวช

“ถ้าจะเข้าเรียนเป็นนิสิต ต้องเสียก่อน ถึงเข้าเรียนได้” แต่พอบิดาทราบเรื่องนี้ ท่านเป็นเพื่อนกับจอมพล แปลก พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นอธิการบดี (Rector) ของจุฬายฯ ท่านก็รับเข้าเรียนให้สวมชุดนักเรียนได้ เพียงเข็มสถาบันก็ทำให้รู้ว่าเป็นนักศึกษาของสถาบันก็พอ

เมื่อเรียนจบแล้ว ก็เริ่มสอนเรียนต่อ ในเวลาเดียวกันต้องทำงานเลขานุการรองอธิการบ้านและครูใหญ่ด้วย เพราะต้องมีเอกสาร เขียนจดหมายถึงกระทรวงศึกษา หน่วยงานต่างๆ มากมายเวลานั้น สอนอาทิตย์ละ 12 คาบ

พอเกิดสงครามโลก ต้องทำหน้าที่แทนครูใหญ่ที่เป็นคนต่างประเทศ โรงเรียนมาแตร์ฯ ต้องปิด อพยพไปที่หัวหิน เข้าบังกาลัย 6 หลัง ไกล้วพระราชวังไกลกังวล มีนักเรียนประจำเหมือนกัน อยู่ที่นี้ 2 ปี พอสงครามสงบก็ย้ายกลับมาที่มาแตร์ฯ เช่นเดิม และเริ่มสอนเรียนตามปกติ ได้ปรับปรุงอาคารต่างๆ บ้าง

พ.ศ. 2491 บราเดอร์มิ่งฟอร์ด ที่เชียงใหม่ ได้ขอตัวให้ไปช่วยที่โรงเรียนเรยีนาเชลีฯ เพื่อช่วยเดินเรื่องให้ได้ไปรับรองวิทยฐานะ ทำหน้าที่สอน ครูใหญ่ ผู้จัดการด้วย พออยู่ได้ปีที่ 2 โรงเรียนก็ได้ไปรับรองแล้ว มีครูอยู่ประมาณ 50 คน และได้รับแต่งตั้งเป็นอธิการที่เชียงใหม่ และในฐานะอธิการยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนคณะฯ ในแขวงอินโดนีเซีย ไปร่วมประชุมคณะ (Chapter) อยู่ที่โรม 1 ปี เพราะเวลานั้นบ้านที่เมืองไทย ขึ้นต่อแขวงที่อินโดนีเซีย กลับมาก็อยู่ที่เชียงใหม่ต่ออีก 1 ปี รวมอยู่ที่โรงเรียนเรยีนาเชลีฯ 9 ปี

พ.ศ. 2498 กลับมาจากต่างประเทศ ก็มาซื้อโรงเรียนฟาติมา จากคุณพ่อเปรมดง ซึ่งเปิดสอนมา พ.ศ. 2496 ได้เพียง 2 ปี ที่ตรอกจันทน์ เวลานั้นคุณพ่ออามสคอย ไปสร้างวัดแม่พระฟาติมา และจะเปิดโรงเรียนชื่อโรงเรียนแม่พระฟาติมาด้วย เราจึงต้องหาชื่ออื่น

เพราะไม่ยอมมีชื่อซ้ำกัน

เนื่องจากช่วงนั้น พระสันตะปาปา แต่งตั้ง “แม่พระเป็นราชินีของโลก” ภาษาลาตินว่า Regina Mundi แม่พระเป็นราชินีแห่งสากลพิภพ ก็เลยคิดชื่อแม่พระเป็นไทยๆ วาสุ แปลว่า พื้นดี แผ่นดิน และ เทวี หมายถึงราชินี รวมเป็น “โรงเรียนวาสุเทวี” เงินที่ซื้อโรงเรียนต้องค่อยๆ ผ่อนส่งอยู่นาน เป็นอธิการที่นั่น 3 ปี

เป็นทั้งครูสอน ครูใหญ่ และผู้จัดการ และเป็นอธิการด้วย งานหนักมาก

คุณพ่อปรูดง ได้เปิดโรงเรียนใหม่ ชื่อคล้ายชื่อคุณพ่อคือ โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา สำหรับเด็กผู้ชาย

ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ที่โรงเรียนมาแตร์ฯ นาน 6 ปี เป็นอธิการเจ้าคณะด้วย

เสร็จแล้วไปทำปริญญาโทที่สหรัฐฯ ใช้เวลา 11 เดือน เริ่มแรกเรียนที่รัฐอินเดียน่า เรียนเรื่องการพัฒนา (Development) ต่อมาน้องชายของซิสเตอร์โรเบิร์ตได้ช่วยติดต่อขอทุนที่มหาวิทยาลัยซานฟรานซิสโก (University of San Francisco) ของคณะเยสุอิต ถ้าไม่ได้รับทุนนี้ ก็หนักเหมือนกัน เพราะค่าใช้จ่ายสูงมาก

เมื่อย้ายมาที่ซานฟรานซิสโก เรียนวิชาการแนะแนว (Guidance and Counseling) หลังจากจบแล้วเห็นว่ายังมีเวลาและไม่ได้เสียเงินอะไร ก็ขออนุญาตเขาเรียนแบบไม่ต้องสอบ “อดีต” เข้าฟังอย่างเดียว เรื่องลัทธิคอมมิวนิสต์ (communism)

เพราะสมัยนั้น ลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังเป็นกระแสที่แรงมาก เรียนอาทิตย์ละ 4 คาบ เราก็อยากรู้ว่าพระศาสนจักรคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องคอมมิวนิสต์เพราะในบ้านเรากำลังมีปัญหา สมัยนั้นปริญญาโทมักจะเรียนกันภาคค่ำ และรับไม่เกิน 20 คน

กลับมาที่อยู่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เพราะยังมีชื่อเป็นเจ้าของ เพราะตอนนั้น พระคุณเจ้าเรอเน แปรร์รอส มีชื่อเป็นเจ้าของโรงเรียนคาทอลิกทั่วประเทศ เมื่อมีเรื่องสงครามอินโดจีน ไทย-ฝรั่งเศส ท่านก็ไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของที่ดินได้ และเมื่อเกิดสงครามโลก ก็ต้องย้ายกลับหรือออกนอกประเทศไประยะหนึ่ง เวลานั้นในคณะมีคุณแม่บุญประจักษ์เป็นคนไทยเพียงคนเดียว จึงต้องลงชื่อเป็นเจ้าของโรงเรียนของตนเอง

โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ก็มีปัญหารองเดียวกัน ต้องให้ราเดอ์เทโอฟาน ลงชื่อเป็นเจ้าของ

ช่วงนั้นเป็นช่วงสงครามโลก ในขณะที่ซิสเตอร์มีสมาชิกมาจากหลายประเทศ บางคนมาจากประเทศคู่สงคราม แพ้สงคราม ก็ต้องถูกจับไปเข้าคุก ในฐานะนักโทษสงคราม (Prisoner of war) เป็นเรื่องวุ่นวายมากช่วงนั้น

อธิการเจ้าคณะฯ ขอให้เป็นคนเขียนจดหมายให้และทำลงชื่อรับรองซิสเตอร์ของคุณะ ไม่ต้องไปอยู่เรือนจำที่โคมมูเนลิสต์ ญี่ปุ่นยึดอยู่หนึ่งปีครึ่ง อธิการคณะฯ เวลานั้นเป็นชาวยุโกฯ พูดภาษาเยอรมัน เยอรมันกับญี่ปุ่นเป็นฝ่ายเดียวกัน ก็เลยพูดคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจกันง่าย ช่วงสงครามนี้ เราต้องย้ายไปอยู่ที่หัวหิน

เมื่อสงครามสงบแล้ว ย้ายกลับมาจากหัวหิน ที่โรงเรียนมาแตร์ฯ ได้เปิดห้องให้ชาวต่างชาติมาพักอยู่ 6 ห้อง ทั้งครอบครัว อยู่แออัดมาก ลำบากมาก

ช่วงนั้น แมร์บุญประจักษ์ เป็นคนไทยคนเดียว นอกนั้นเป็นชาวต่างชาติ จึงจะสามารถลงชื่อเป็นเจ้าของ ครูใหญ่ได้

ด้านงานเขียน

นอกจากหน้าที่การงานต่างๆ คุณแม่ยังได้มีผลงานด้านการเขียนหลายเรื่อง ซึ่งในหนังสืออนุสรณ์ “80 ปี บุญประจักษ์ ทรทรานนท์” ได้รวบรวมไว้

ในด้านการเขียน สมัยอยู่ที่โรงเรียนเรยีนา เชียงใหม่ ได้เขียนบทละคร

1. เรื่อง ฟาบีโอลา พ.ศ. 2491 เป็นละครประวัติศาสตร์สมัยโรมัน ให้นักเรียนได้แสดง
2. เรื่อง ชัยชนะ ของผู้แพ้ พ.ศ. 2493 ได้รับแรงบันดาลใจจากมหาชาติชาดกและบทละครของวอลแตร์

3. เรื่อง ครั้งหนึ่งขณะที่กู่อิสรภาพ เขียนเมื่อ พ.ศ. 2496

4. คริสต์มาสที่บ้านโปรตุเกส พ.ศ. 2495

5. A call from Thailand

6. บทเพลงสวดดี บทกวีที่ฝึกได้ถอดความเป็นร้อยกรองและประพันธ์เพลง นอกจากนี้ ยังมีบทความที่กระจัดกระจายอยู่อีก

ครอบครัว

บิดาของแมร์บุญประจักษ์ ทรทรานนท์ ชื่อพระยาวิสุทธิธากร คุณแม่ คุณหญิงพริ้งวิสุทธิธากร มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน แมร์เป็นคนที่ 4 บัดนี้ไม่เหลือใครแล้ว

คุณแม่เป็นลูกวัดช่างตากรู้ส (กู่ฉิน) ธนบุรี เมื่อพูดถึงญาติพี่น้อง หลานๆ สังเกตว่า ท่านคิดถึง ติดตามหลานอยู่ใกล้ชิด และดีใจที่เห็นหลานๆ อยู่ในศีลในพรของพระ เป็นคนศรัทธา “เมื่อไม่นานมานี้หลานคนหนึ่งเสียชีวิตแล้ว อายุ 80 ปี และก็ดีใจที่ลูกๆ เขาได้เป็นคริสตัง มีความศรัทธาดี”

นามสกุล “ทรทรานนท์” คนรุ่นเก่าๆ จะนึกถึง “พระเรียม” ผู้ทำพจนานุกรม ภาษาฝรั่งเศส-ไทย และ ไทย-ฝรั่งเศส และเป็นบุคคลที่โดดเด่นในบ้านเมืองยุคหนึ่ง

พระเรียมวิรัชพากย์ (เรียม ทรทรานนท์) เป็นลูกพี่ลูกน้องกันกับคุณแม่ พ่อ บิดาของ

คุณพ่อของฉัน กับบิดาของพระร็อมฯ เป็นพี่น้องกัน

เกิดวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2455/ ค.ศ. 1912 เป็นครอบครัวที่ศรัทธา ได้เรียนระดับประถมที่โรงเรียนเซนต์คาทาลีนส์คอนเวนต์ ที่โรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์ และมีมัธยม 1-5 ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เปิดสอนเรียนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2471/ค.ศ. 1928

ในประวัติของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ได้กล่าวถึงประวัติที่น่าภาคภูมิใจยิ่งว่า

“โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยเมื่อแรกเปิดรับนักเรียนสองแผนก คือ แผนกอังกฤษ และแผนกภาษาฝรั่งเศส มีทั้งนักเรียนไปกลับและนักเรียนประจำ แม้จะเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงแต่ในชั้นอนุบาลถึงประถม 2 มีนักเรียนชายด้วย นักเรียนชายพระองค์หนึ่งในระดับอนุบาลเมื่อปี พ.ศ. 2473 คือ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล เลขประจำตัว 273 และอีก 2 ปีถัดมา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ก็ทรงเข้าศึกษาเป็นนักเรียนอนุบาลโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ทรงได้รับเลขประจำตัว 449”

จากอินเทอร์เน็ต บล็อก โอเคเนชั่น มีบทความ “พระองค์นั้นที่...ก่อนเสด็จ...ลับเลือนหาย” ได้เอ่ยถึงแม่บุญประจักษ์ว่า

“ส่วนคุณแม่บุญประจักษ์ ทรรทรานนท์ ประธานกิตติมศักดิ์โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย กล่าวว่า เมื่อปี 2473 รับทราบว่าสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี นำพระโอรสพระองค์โตพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอานันทมหิดล (พระอิสริยยศขณะนั้น) สมัครเป็นนักเรียนในคินเดอร์การ์เตน (Kindergarten) ของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ตนและเพื่อนๆ ที่เรียนอยู่ชั้น FORM III ชั้นสูงสุดในขณะนั้น ตื่นเต้นและมักวิ่งมาด้านล่างโบสถ์ รอชื่นชมพระชนนีของพระหัตถ์พระโอรสโดยมีพระพี่เลี้ยงถือกระดิกนมตามเสด็จมาถึงโรงเรียน

“ในขณะนั้นไม่มีใครคาดคิดว่าพระองค์เจ้าอานันทมหิดล พระชนมายุเพียง 5 พรรษา จะทรงเป็นกษัตริย์ นอกจากอธิการเบอร์นาร์ด อธิการโรงเรียนที่ได้บันทึกทะเบียนนักเรียนเคยพูดให้ซิสเตอร์ที่สอนในโรงเรียนทำนองเหมือนพยากรณ์ว่า “One day this little Prince will be King of Siam” “เจ้าชายเล็กๆ พระองค์นี้จะได้เป็นกษัตริย์ของประเทศสยาม” ”

“พระองค์นั้น” ในความทรงจำของคุณแม่บุญประจักษ์ ทรงมีชีวิตชีวา ทรงสนุกไม่ต่างจากเด็กนักเรียนอื่น ด้วยความที่จำนวนนักเรียนในยุคนั้นมีน้อยเพียง 200 คน นักเรียนทั้งหมดจึงเล่นด้วยกัน พระองค์นั้นโปรดวิ่งเปี้ยวและกระโดดเชือกมากที่สุด ตนและเพื่อนมีโอกาสแกลงเชือกถวาย ทรงเป็นกันเองกับเพื่อนนักเรียนทุกคนพร้อมกับที่พระชนนีรับสั่งกับอธิการว่า ขอให้ดูแลและอบรมพระโอรสเช่นเดียวกับเด็กอื่นๆ จึงทำให้ซิสเตอร์ ครู และเพื่อนนักเรียนรักพระองค์นั้นทุกคน แม้เวลาจะผ่านไปเกือบ 80 ปี ตนไม่หลงลืมส่วนใดส่วนหนึ่ง ภาพทุกภาพยังคงแจ่มชัดอยู่ในความรู้สึกเสมอไม่มีวันลบเลือน”

ในโอกาสฉลอง แม่บุญประจักษ์ อายุ 80 ปี บรรดาศักดิ์ และคณะครู นักเรียน ผู้ปกครองได้ร่วมกันจัดงานและพิมพ์หนังสือ “80 ปี บุญประจักษ์ ทรนทรานนท์”

อาจารย์สุมิตรา พงศธร อดีตครูใหญ่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ได้เขียนบทความ “คุณแม่บุญประจักษ์ กับงานสังคมสงเคราะห์”

“บทประพันธ์ซึ่งสรุปปรัชญาการศึกษาอูร์สุลิน เป็นภาษาไทยได้อย่างกะทัดรัด ได้ใจความชัดเจนลึกซึ้ง และเป็นที่น่าสนใจและเป็นแนวทางกันทั่วไป ของโรงเรียนอูร์สุลินในประเทศไทย คือบทประพันธ์ที่คุณแม่บุญประจักษ์ เป็นผู้เขียนขึ้น ความว่า

‘อบรมเสริมคนให้ครบ   ประสบธรรมอันสูงส่ง
ปัญหาแตกฉานมั่นคง   เสริมส่งเป็นคนจนสมบูรณ์’

“งานสังคมสงเคราะห์เป็นงานประเภทหนึ่งที่ปลูกจิตสำนึกถึงความเมตตา และความยุติธรรมในการอบรมนักเรียนให้เห็นความเป็นคนของพี่น้องเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย จึงได้ทำงานนี้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2509 โดยให้นักเรียนไปช่วยเหลือเด็กในที่ต่างๆ ที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น สถานเลี้ยงเด็กบ้านราชวิถี ที่โรงเรียนเศรษฐเสถียร สอนคนหูหนวก ที่บ้านคนชราบางแค ที่ชุมชนแออัดคลองเตย”

“ทางโรงเรียนได้จัดรถตู้มาหนึ่งคันเพื่อนำนักเรียนไปทำงานนี้ทุกวันนำนักเรียนกลุ่มหนึ่ง 12-15 คน ไปกับครูผู้ควบคุม นักเรียนไปทำงานสังคมสงเคราะห์เป็นนักเรียนชั้น ป.5- ม.4 แต่ละคนจะมีโอกาสไปปีละประมาณสามครั้ง”

นอกจากนี้ ทางโรงเรียนยังได้จัดให้ความช่วยเหลือโรงเรียนยากจนในต่างจังหวัด หลายแห่ง และแต่ละปี จะนำข้าวของไปเยี่ยมและมอบให้ แม่ฮ่องสอนก็ได้ไปด้วยเสมอ แม่ฮ่องสอนจะให้ความสนใจ และเอาใจใส่อย่างแท้จริง

ส่วนผู้ปกครองก็ได้เล่าว่า “บุตรหลานของเขา เมื่อได้ไปเห็น

สภาพโรงเรียนเหล่านั้นแล้ว จะกลับมาเล่าด้วยความประทับใจว่า ควรจะเอื้อเพื่อพ่อแม่ไปให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันที่ต้องอยู่ในถิ่นทุรกันดารเช่นนั้น”

คุณหญิงกมล ไกรฤกษ์ เพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้เรียบเรียงประวัติของคุณแม่บุญประจักษ์ โอกาสฉลองครบรอบวันเกิด 72 ปี วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2527 และในหนังสือฉลอง 80 ปี ได้นำมาลงไว้ตอนหนึ่งว่า

“พี่ลูซี่ ไม่น่าไปทรมานตัวเอง คนฉลาดไม่น่าคิดผิด เป็นลูกเจ้าคุณ บ้านดึกใหญ่โต ทรัพย์สิ้นเงินทองก็มี สุดที่จะสุขสบาย” บัดนี้ ข้าพเจ้าเห็นชัดเจนแล้วว่า ท่านรอบคอบคิดถูกต้อง ท่านเลือกทางประเสริฐ ดำเนินชีวิตเพื่อเพื่อนมนุษย์อันเป็นการสังคมสงเคราะห์ที่ยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะด้านการอบรมเด็กหญิงให้เป็นกุลสตรีที่มีค่า กุศลกรรมนี้ทำให้ท่านบังเกิดความสุขเป็นที่สุดอันหาที่เปรียบมิได้”

วันนั้น ขณะที่ผมพูดคุยกับแม่บุญประจักษ์ ที่บ้านของซิสเตอร์ ภายในบริเวณโรงเรียนมาแตร์เดอีฯ เป็นวันหยุด บรรยากาศเงียบสงบ ก็ได้พบกับซิสเตอร์อีก 3-4 ท่าน แต่ละท่านก็อายุใกล้ๆ 90 ปี แต่ละคนเป็นธรรมทูตอุทิศชีวิตทั้งชีวิต เพื่อประเทศไทย ด้วยความศรัทธาและความรักที่ยิ่งใหญ่ ขนาดกล้าสละชีวิต ญาติพี่น้อง เดินทางข้ามน้ำ ข้ามทะเล มาให้การศึกษาบรมลูกหลานคนไทย ช่วยเหลือคนยากคนจนไว้มากมาย

ผมได้ยินได้ฟัง ได้รู้ได้เห็นเรื่องราวและชีวิตของซิสเตอร์เหล่านี้แล้ว สัมผัสได้ถึง ความยิ่งใหญ่ ในชีวิตที่เรียบง่าย และผมเองก็ได้กำลังใจอย่างยิ่ง

ต้องยกย่องว่า “แม่กระตุกเหล็ก!”

มาถึงวันนี้ แม่ร่างกายไม่เอื้ออำนวย สังขารไม่ค่อยไหว ท่านได้ส่งมอบหน้าที่ทั้งหลายให้กับพระศาสนจักรท้องถิ่นแล้ว สมาชิกในคณะเวลานี้ส่วนใหญ่เป็นคนไทย รับผิดชอบงานซึ่งท่านได้บุกเบิกไว้ต่อไป ด้วยจิตคารมอย่างยิ่งใหญ่ ด้วยสำนึกแห่งการรับใช้ ด้วยอุดมคติที่สูงส่ง ด้วยทำที่ที่สุภาพ “SERVIAM” - “ข้าพเจ้าจะรับใช้” ๕

บันทึกการเดินทางสู่เกาหลีใต้

(ต่อจากหน้า 16)

หลังอาหารเช้าคุณพ่อเจริญติดธุระจึงให้ผู้ช่วยทั้งสองพาผู้เขียนไปวัดเฮือกซอกตง (Heukseok dong Catholic church) ไปชมสุสานคาทอลิก คนเฝ้าสุสานใจดีเมื่อรู้ว่ามาจากอุคมสารจึงได้อธิบายให้ฟังว่า คริสตชนที่มีฐานะก็จะทำพิธีฝังศพ แต่คนธรรมดามักจะเผาปนกิจ (เผาศพ-cremation) หน่วยงานรัฐให้บริการเผาศพคิดราคา 3,000 บาท แล้วยำอัฐิ (กระดูกที่เผาแล้ว) มาบรรจุในภาชนะและเก็บไว้ในสุสาน คิดค่าบริการ 120,000 บาท ถ้าผู้ต้องการทำให้กระดูกกลายเป็นเหมือนลูกแก้ว คิดค่าบริการ 40,000 บาท และสามารถนำกลับไปบ้านได้ในกรุงโซลมีวัดคาทอลิกที่มีสุสานแบบนี้สามแห่ง

จากนั้นได้เดินทางไปเยี่ยมสักการสถานมรณสักขีทั้งกุเก้ (Dan go gea Sanctuary) มีศิลปินหญิงชาวเกาหลีได้ร่วมกันกับคณะกรรมการก่อสร้างและสร้างงานศิลปะต่างๆ เธอได้มาอธิบายด้วยตนเอง หลังจากนั้นคุณพ่อเจริญได้มานำพวกเราไปทานอาหารค่ำแบบอิตาเลียน ใกล้อาสนวิหารเมียงดง เจ้าของเป็นคาทอลิกรู้จักกับคุณพ่อเจริญ หลังอาหารเราเดินซื้อของเล็กน้อยแล้วรีบกลับที่พัก เพราะเช้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันอาทิตย์

เช้าวันอาทิตย์ที่ 31 กรกฎาคม 2011 เวลา 05.15 น. เราออกเดินทางไปวัดซัมกักจี (Samgakji Catholic church) เป็นวัดแม่ของสักการสถานมรณสักขีทั้งกุเก้ มีพี่น้องคริสตชนชาวเกาหลีมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์มากพอสมควร คุณพ่อเจริญเป็นประธานใช้ภาษาเกาหลี ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน โดยเฉพาะร่วมบริจาคตาน ไม่มีการเวียนฉุนเทียน แต่ทุกคนจะเดินออกมาหน้าวัด

แล้วใส่ซองในหีบหรือกล่องอย่างภาคภูมิใจว่าเป็นผู้เสริมสร้างพระศาสนจักร หลังจากนั้นพวกเราเดินทางต่อไปวัดนักบุญมัทธิว เมืองพุนดัง (Pundang) จังหวัดชวอน (Suwon) ใช้เวลาเดินทางโดยรถไฟไฟฟ้าเกือบ 1 ชั่วโมง วัดนี้ใหญ่เป็นลำดับสองของจังหวัดชวอนแต่อยู่ใต้ดิน คุณพ่อเจริญเป็นประธานพิธีมิสซาภาษาอังกฤษ และให้ผู้เขียนได้แบ่งปันประสบการณ์การเข้าเฝ้ายาบ 40 วัน ได้รับความสนใจจากสัตบุรุษมาก สัตบุรุษเป็นชาวต่างประเทศหรือชาวเกาหลี ผู้ได้รับการศึกษาสูง มีอาจารย์มหาวิทยาลัยจบปริญญาเอกด้านคอมพิวเตอร์ มาช่วยบริการจัดวัด มีอดีตประธานของ ESCAP และภรรยาที่ทักทายพูดคุย สัตบุรุษมีความร้อร่นหลังจากสังสรรค์ดื่มกาแฟแล้วจะเข้าไปศึกษาพระคัมภีร์ (Bible Study) ในวัดมีการชุมนุมเยาวชนต่อด้วย จากนั้นพวกเราเดินทางกลับที่พัก และได้แะทานอาหารเกาหลีสำหรับคนจน กินเงินอิม 3,500 วอน (102 บาท) แล้วพักผ่อน หลังอาหารค่ำพวกเราไปซื้อของที่จำเป็น และของฝากที่ย่างยังชัน (Youngsan) แล้วกลับมาพักผ่อน

เข้าวันจันทร์ที่ 1 สิงหาคม 2011 วันฉลองนักบุญอัลฟอนโซ มารีเย เดลิกวอร์และฉลอง 20 ปีการตั้งคณะพระมหาไถ่ในเกาหลีใต้ เมื่อ 20 ปีก่อนมีสมาชิกคณะพระมหาไถ่จากประเทศฟิลิปปินส์ บราซิล และประเทศไทยคือ คุณพ่อไพบูลย์ อุดมเดชไปช่วยทำงานอบรมสมาชิกใหม่อยู่ 8 ปี คุณพ่อเจริญได้ไปช่วยทำงานต่อจากคุณพ่อไพบูลย์ ปัจจุบันทำงานได้ 12 ปีแล้ว เวลานี้คณะมีสมาชิกพระสงฆ์และภราดาชาวเกาหลี 13 ท่าน วันฉลองมีสัตบุรุษมากพอสมควร วัดอยู่ใต้ดิน มีตัวแทนคณะพระมหาไถ่จากญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ บราซิล และไทย รวมทั้งตัวแทนคณะนักบวชต่างๆ คุณพ่ออธิการเป็นประธาน มีการปฏิญาณตนของสมาชิกใหม่ มีสื่อมวลชนคาทอลิกมาทำข่าวด้วยบรรยากาศดี หลังพิธีมีการเลี้ยงอาหารเที่ยงด้วย

ประสบการณ์บางส่วนในการทำงาน ของคุณพ่อเจริญ เวียนลirinันทโชติ

หลังอาหารเที่ยงคุณพ่อเจริญได้พาผู้เขียนไปชมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี ที่ลือตเต้เวลด์ ท่านได้แบ่งปันประสบการณ์บางส่วนในการทำงานในปัจจุบัน คุณพ่อช่วยงานศาสนบริการด้านถวายมิสซา โปรดศีลศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะศีลลภัยบาป ที่วัดหรืออารามหรือบ้านนักบวชต่างๆ หลายแห่ง และช่วยหน่วยงานสภาพระ-

สังฆราชคาทอลิกเกาหลีดูแลช่วยเหลือคนงานไทย ซึ่งมีจำนวนประมาณ 5 หมื่นคน คุณพ่อจะไปในกรณีสำคัญๆ เท่านั้น เช่น ป่วยหนัก หรือต้องการบริการศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น คุณพ่อเล่าประสบการณ์ว่า มีคนงานไทยคนหนึ่งตกงาน จึงได้มอบตัวให้ตำรวจ ตำรวจไม่รู้จะทำอย่างไรดีเพราะไม่ได้ทำผิดกฎหมาย จึงส่งให้หน่วยงานสภาพระสังฆราชคาทอลิกเกาหลี ทางหน่วยงานได้ขอให้คุณพ่อช่วยจัดหางานให้ คุณพ่อเจริญก็ติดต่อหางานให้ จนได้ทำงานสำเร็จสรุปคือ มอบตัวให้ตำรวจ จนได้งานทำ คนงานอีกรายเป็นสตับรูชจากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ป่วยหนัก คุณพ่อจึงไปเยี่ยมที่โรงพยาบาลอิจองวู ต่อมาได้เสียชีวิต หมอต้องการคนแปลภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยให้กับภรรยาคนไทย เจ้าของโรงพยาบาลต้องการผู้แปลเพื่อจัดการเรื่องการเงิน ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองต้องการคนแปลเพื่อสอบถามว่าเป็นคนลักลอบเข้าเมืองหรือไม่สรุปคุณพ่อเจริญได้มาโรงพยาบาลเพื่อทุกคน แต่ตำรวจได้กักตัวคุณพ่อไว้จนต้องขอให้ซิสเตอร์จากศูนย์โพมุนดงมาช่วยเจรจานำตัวออกมาจากสถานีตำรวจ คุณพ่อไปตามหาลูกแกะจนพบ และช่วยส่งสามีบรรจุในหีบศพกลับเมืองไทยให้ภรรยา นี่เป็นประสบการณ์บางส่วนของคุณพ่อเจริญ เวียนลirinันทโชติ

สถิติของพระศาสนจักรคาทอลิกในเกาหลี ปี ค.ศ. 2010 อัครสังฆมณฑล 3 แห่ง สังฆมณฑล 12 แห่ง พระอัครสังฆราช 3 องค์ พระสังฆราช 23 องค์ ชุมชนวัด 1,544 วัด พระสงฆ์สังฆมณฑล 3,146 องค์ พระสงฆ์นักบวช 612 องค์ บ้านแฉริใหญ่ 7 แห่ง สามแฉริใหญ่ 1,922 คน นักบวชชายบราเดอร์ 643 คน นักบวชหญิง 9,176 คน ครูคำสอน 12,654 คน อาราม 46 แห่ง บ้านเข้าเียบ 36 แห่ง ผู้เตรียมรับศีลล้างบาป 137,859 คน

คาทอลิก 4,914,000 คน (10%) ประชากร
48,410,000 คน

สรุปประวัติศาสตร์พระศาสนจักร
คาทอลิกเกาหลีโดยย่อ

1. กำเนิดและร้อยปีแรก พระศาสนจักร
เกาหลีกำเนิดเมื่อ 227 ปี โดยฆราวาสกลุ่ม
หนึ่งที่ศึกษาคำสอนคริสตศาสนาคาทอลิกซึ่ง
แปลเป็นภาษาจีน ในปี ค.ศ. 1784 สมาชิก
ของกลุ่มคือ ยี เซอุง ฮุน ปีเตอร์ (Yi Seung-
hun Peter) ได้รับศีลล้างบาปที่ประเทศจีนจาก
คุณพ่อกรัมมอนท์ (Grammont) สงฆ์เยสุอิต
เมื่อกลับมาเกาหลีในปีเดียวกันนั้น ได้ล้างบาป
ให้ ยี ปี โยค (Yi Byeok) และเพื่อนอีกสองคน
เป็นจุดกำเนิดพระศาสนจักรเกาหลีโดยกลุ่ม

ฆราวาส ต่อมาเป็นผู้รับศีลล้างบาปเพิ่มจำนวนมาก เช่น **คิมบอม-ยู โทมัส กวง อิล ซิน** (Kwon Il-sin) เป็นต้น มีการสอนคำสอนและเป็นคริสตชนถึง 40,000 คน แต่ยังไม่มีการส่งพระสงฆ์ กลุ่มคริสตชนจึงขอพระสังฆราชของปักกิ่งให้ส่งพระสงฆ์ธรรมทูตจีนมาเกาหลี ปี ค.ศ. 1795 **คุณพ่อชุน เวนโม เจมส์** (Fr.Zhou Wenmo James) ได้มาถึงกรุงโซล ช่วยโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ สอนคำสอน และประกาศข่าวดี คุณพ่อได้ตั้งโครงสร้างคล้ายสภาภิบาลที่เป็นฆราวาส (Myeong-do Committee) มีประธานและผู้ร่วมงาน 3-6 คน สภาภิบาลฆราวาสนี้ ได้ช่วยรับใช้พระศาสนจักรอย่างมากแม้ในเวลาถูกเบียดเบียน ในช่วง 100 ปีแรกของพระศาสนจักรเกาหลีมีการเบียดเบียนคริสตชน 4 ครั้ง มีมรณสักขีประมาณ 10,000 องค์ แต่ได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญ 103 องค์ เช่น **คุณพ่อ อันดรูว์ คิม เต็กอึน** ผู้นำฆราวาสเปาโล **จงฮาซัง** และมีสตรีหลายท่านด้วย

2. ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1882 พระศาสนจักรคาทอลิกได้รับเสรีภาพในการปฏิบัติศาสนา พระศาสนจักรได้สร้างชุมชนวัด โรงเรียนสมัยใหม่ทั้งชายและหญิง บ้านเณร มีคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสเป็นหลัก และนักบวชต่างๆ เข้ามาช่วยทำงานในพระศาสนจักร เช่น คณะภคินีเซนต์ปอล เดอชาร์ตร คณะเบเนดิกติน คณะโคลัมบัน คณะแมรีโนลล์ คณะฟรังซิสกัน ฯลฯ เป็นต้น มีการเตรียมฆราวาสเป็นผู้นำเป็นครูคำสอน พระศาสนจักรช่วยเกษตรกรให้มีการทำเกษตรแบบใหม่ และเตรียมขอบรรดามรณสักขีสู่การเป็นบุญราศี ท่ามกลางความยากลำบากทางการเมือง สงคราม พระศาสนจักรเติบโตก้าวหน้าในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ต่อไป สงครามได้ทำลายระบบการศึกษา สุขภาพ สังคมสงเคราะห์ การพิมพ์ ฯลฯ แต่ภายในเวลาอันสั้น พระศาสนจักรฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วอาศัยการช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ คณะเยสุอิตได้ตั้งมหาวิทยาลัยโซกังในปี ค.ศ. 1954 คณะนักบวชต่างๆ ได้กลับมาทำงานอย่างเต็มที่ กิจการคาทอลิก

คณะต่างๆ ได้เข้ามาฟื้นฟูจิตใจสัตบุรุษ เกร็ดตยูเนียนได้ช่วยประชาชน ผู้ได้รับผลจากสงคราม ปี 1953 มีคริสตชนคาทอลิก 170,000 คน ภายใน 9 ปี ปี 1962 มีคริสตชนคาทอลิก 530,000 คน มีการแต่งตั้ง พระสังฆราชจากพระสังฆมณฑลเกาหลี ต่อมาพระอัครสังฆราชคิม ซู วัน สเตเฟน (Kim Sou-hwan Stephen) ได้รับแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัล พระศาสนจักรมี จุดยืนเคียงข้างความถูกต้อง ความยุติธรรม คนยากจน คนงาน ฯลฯ

3. สมัยสถาปนาชาติที่ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน พระศาสนจักรจัด พิมพ์หนังสือพิธีกรรม คำสอน การภาวนาใหม่เป็นภาษาเกาหลี กำหนด ทิศทางการอภิบาลของพระศาสนจักรคาทอลิก เน้นบทบาทฆราวาส สภากาภิบาล กลุ่มวิถีคริสตชน ส่งเสริมการศึกษา ตั้งมหาวิทยาลัยคาทอลิก จัดระบบโรงพยาบาลคาทอลิก ระบบอบรมเด็กและเยาวชน แปลพระคัมภีร์ ใหม่ มีบทบาทในสังคม ส่งเสริมประชาธิปไตย ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน มีกลุ่มแรงงานคริสตชน กลุ่มเกษตรกรคาทอลิก ช่วย คนจนในเมือง การรวมเป็นหนึ่งในของชาติเกาหลี สิ่งแวดล้อม ชีวจริยธรรม มีสื่อมวลชนคาทอลิก ในปี 1984 สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 เสด็จร่วมการฉลองพระศาสนจักร 200 ปีและแต่งตั้งนักบุญ 103 องค์ที่ กรุงโซล มีผู้ร่วมพิธีประมาณหนึ่งล้านคน จำนวนคริสตชนคาทอลิกเพิ่มขึ้น มากทุกปี อัครสังฆมณฑลกรุงโซลได้จัดสมัชชาอัครสังฆมณฑลใช้เวลา 3 ปี (2000-2003) มีการปรับแผนเพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริง คริสตชนคาทอลิกชาวเกาหลีภูมิใจในชีวิตบรรดามรดกศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นพยาน การมีชีวิตเพื่อพระเจ้า ดำเนินชีวิตคริสตชนรับใช้เพื่อนมนุษย์ทุกคน เปิด โอกาสแบ่งปันข่าวดีกับทุกคน ผู้สนใจศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Inside the Catholic Church of Korea, the research foundation of Korea Church History, 2010.

ผู้เขียนเดินทางกลับถึงเมืองไทยบ่ายวันอังคารที่ 2 สิงหาคม 2011
ขอขอบคุณพระเจ้า และขอบคุณทุกท่าน (คัม-ซา-ฮา-นิ-คะ) ขอพระเจ้า
อวยพรทุกคน

สี่สิพริชิตชั้น 1

สถิติพิธีสงฆ์ 2

นักบุญเปาโล แห่งไม้กางเขน St. Paul of the Cross พระสงฆ์ ฉลองวันที่ 20 ตุลาคม

นักบุญเปาโล แห่งไม้กางเขน เกิดที่โรวาตา ในครอบครัวที่ได้รับการทดลองอย่างหนัก ครั้งแรกท่านได้ไปเป็นทหารและเมื่ออายุได้ 26 ปี ท่านได้รับ “เครื่องแบบสีดำแห่งการใช้โทษบาป” จากพระสังฆราชแห่งเมืองอเล็กซานเดรีย (ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศอิตาลี) และได้เขียนวินัยสำหรับคณะนักบวชของท่านในอนาคต ท่านกับน้องชายชื่อยอห์นได้มุ่งหน้าไปสู่ภูเขาอาร์ยตารีโอ (ออร์เบเตลโล) เพื่อจะเจริญชีวิตแบบฤๅมิอยู่ป่าอยู่เขา แต่ว่าในวันฉลองท่านทั้งสองก็ลงจากภูเขาไปในหมู่บ้านเพื่อเทศน์สอน เป็นต้นเทศน์สอนเรื่องพระทรمانของพระเยซูคริสตเจ้า ในปี 1737 ท่านได้ตั้งคณะนักบวชชายขึ้นชื่อ “ปาสซีโอนิสตี” และต่อมาท่านก็ได้ตั้งคณะนักบวชหญิงแบบเดียวกันด้วย อุดมการณ์ของนักบวชคณะนี้คือ อุทิศตัวเองและเป็นพยานยืนยันถึงธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขนในชีวิตของตนและในการเทศน์สอน ซึ่งในขณะนั้นธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขนได้ถูกบิดเบือนไปจากความเป็นจริงจากพวกวิมัตนิยม

ไม่มีอะไรที่มาดับหรือหยุดยั้งความรักต่อพระเจ้าของท่านได้ไม่ว่าจะเป็นการดูหมิ่นสบประมาท การมีสุขภาพย่ำแย่หรือแม้แต่การถูกทดลองทางด้านจิตใจก็ตาม

นักบุญเปาโล แห่งไม้กางเขน เป็นนักฟ่งฆานที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่ง ท่านได้รักษาชีวิตจิตใจของท่านให้สดใสสะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอจนกระทั่งถึงวัยชรา ดังนั้นในบทเขียนต่างๆ ของท่านจึงมีเส้นหัดังดูใจเป็นพิเศษในฐานะที่ท่านเป็นพระสงฆ์วิญญูณารักษ์ ท่านได้พยายามสอนให้ลูกวิญญูณของท่านมีความไว้วางใจและความกล้าอยู่เสมอๆ ท่านบอกว่าไม่จำเป็นที่จะต้องสำรวจพิจารณาโนธรรมอย่างละเอียดถี่ียบ แต่ต้องไม่ทอดยอหมดมานะเพราะความผิดบาปของตน ท่านสิ้นใจขณะที่นักบวชในคณะรูปหนึ่งอ่านพระคริสตประวัติภาค ‘พระมหาทรมาน’ ให้ท่านฟังและรำพึง

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขอให้ลูกได้ตระหนักว่าการรักพระคริสตเจ้าก็คือ การรักไม้กางเขน อันเป็นต่อธารแห่งชีวิต เป็นกำลังใจ เป็นความหวัง และเหนือสิ่งอื่นใดขอให้ไม้กางเขนของพระองค์คือหนทางที่จะนำลูกไปสู่สวรรค์นิรันดรเทอญ ๕

จาก **สารสาสน์ คฤศตัง**
เป็น **อุดมตาบต์**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี บุมกรัพย์คริสตังไทย
คุณพ่อวายุท กิจบำรุง

ครั้งนี้ขอนำสาสน์ของพระสังฆราชหลุยส์ โชแรง มาลงนะครับ

สารพระสังฆราช
หลุย เอากุสค์ เกลเมนต์ โชแรง,

โดยพระมหากรุดา อิกุณ แห่งพระคู่มือไม้เท้า และแห่งสมเด็จพระสันตปาปาทรงโปรดแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชแห่งไปลิตติโกลส และประมุขแห่งมิซซังกรุงเทพฯ ขอเชิญพระภิกษุพระสงฆ์ และสัตบุรุษทั้งหลาย

แม้ว่า บัดนี้ โลกยังเต็มไปด้วยความเสื่อมโทรม และ เหตุการณ์ อันน่า สลดใจ อย่างยิ่ง ทั้งนี้ก็ดี กิจการของพระคู่มือไม้เท้า ก็ยังคงดำเนินต่อไปมิได้ขาด พระสันตปาปา ผู้ เป็น บิดา ทัว ไป แห่ง สัตบุรุษทั้งหลาย ทรงทราบถึงความทุกข์ร้อนของ สัตบุรุษ จึงทรงมีความห่วงใยอยู่ทุกวันคืน และพระองค์ได้โปรดให้มีประมุขผู้มีหน้าที่ นำสัตบุรุษไปสู่จุดหมาย ปลายทาง คือ สวรรค์ในวันใด

ในที่นี้ เราขอชื่นชมว่า ผู้ที่ยกเราขึ้น จากตะอองธุลีก็คือ สมเด็จ พระสันตปาปา ผู้ทรงอำนาจ พระองค์มีพระประสงค์ให้ เราอยู่ในบรรดาประมุขทั้งหลายผู้ปกครอง สัตบุรุษของพระองค์ แน่แล้วเราต้อง นอบน้อมต่อไ้พระทัย ยอมรับตำแหน่ง พระสังฆราช และ ประมุข แห่ง มิซซัง กฐะ เทพฯ อันเป็นตำแหน่งหน้าที่ ที่หนัก และ เวียร้องซึ่งความ ก่อหาญ และความ เสี่ยงสละอย่างใหญ่ยิ่ง

เป็นที่แน่นอนว่า ในเวลานี้ เขากำลัง
 อยู่หัวเถียวหัวต่อ แห่งประวัติศาสตร์ของ
 โลก เป็นเวลาที่โลกกำลังระทมทุกข์อย่าง
 สุดที่จะทนทาน เขาอาจกล่าวได้ว่า ยังไม่
 เคยมีสมัยใดเลยที่เมืองของพระเจ้า
 จะต่อสู้กับอุบายมุข ด้วยความเปิดเผย
 และด้วยกำลัง เป็น อันมากเหมือนเวลานี้
 จนมนุษย์เรามีอยู่แค่สองทางเท่านั้น คือว่า
 ยอมขึ้นแก่พระเจ้าเป็นเจ้า หรือว่า ยอมล้ม
 จมกับความพิโรธ

พี่น้องที่รัก สิ่งสำคัญในสมัยเรานี้ก็คือ
 โลกแบ่งออกเป็นสองพรรค พรรคหนึ่ง
 ขึ้นแก่พระเจ้าเป็นเจ้า อีกพรรคหนึ่งขึ้นแก่
 มนุษย์ พรรคที่ถือว่ามนุษย์เป็นใหญ่
 นั้นเกิดขึ้นโดยความทะเยอทะยานมักใหญ่ใฝ่
 สูง ด้วยสรรพความรู้ฝ่ายต่ำ คิดว่าตัวมีชัย
 แก่ฝ่ายสูง แผ่นดินคิดว่าตัวเองกาจกว่า
 สวรรค์ และมนุษย์ตั้งตนเป็นพระเจ้าเป็น
 เจ้าเสียเอง แต่อย่าลืมว่า ครึ่งโลก ที่มนุษย์
 เหยียบบ่าพระเจ้าเป็นเจ้า หรือเพียงมี
 เลขต่อพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น ครึ่งนั้นก็เกิด
 ภัยพิบัตินานาประการ แก่ มนุษย์ชาติมีจด
 หรือมนุษย์ที่ไม่นำพาท่อพระเจ้าเป็นเจ้า
 เขาไม่จำเป็น จะกล่าวถึงภัยพิบัติครั้งนี้

ว่ามีอะไรบ้าง เพราะพี่น้องก็ทรงทราบกัน
 อยู่แล้ว และคงได้กับความอดทนมาบ้าง
 แล้วไม่มากก็น้อย จงทราบเถิดว่า ครบโลก
 มนุษย์ ยัง ไม่ยอม รับ ว่า พระผู้เป็นเจ้า อยู่
 เหนือสรรพสิ่ง สรรพสัตว์ ครบโลกมนุษย์
 ยังไม่เคารพยำเกรงสิทธิของพระองค์ ความ
 นั้นเหตุร้าย เหล่านี้จะไม่สิ้น สูญไปได้ เลย
 แม้แต่ประการเดียว พี่น้องอย่าเข้าใจผิด
 ว่าปัญหาที่ทำให้โลกวุ่นวายอยู่ในบัดนี้ เป็น
 ปัญหาของมนุษย์ต่อมนุษย์ เพราะว่าแท้
 จจริง เป็น ปัญหาของมนุษย์ เกี่ยวกับ พระผู้
 เป็นเจ้านั่นเอง

นี่แหละพี่น้องที่รัก เมื่อเรามาถึงกว่า
 เราถูก เลือก ตั้ง โศข เราจะให้ เป็น ผู้ช่วย
 สมาน สามัคคีใน หมู่มนุษย์ในประเทศไทย
 นี้ และนำทุกคนให้รู้จักรักและปฏิบัติพระเจ้า
 ผู้เป็นเจ้าในสถานการเช่นนี้ จึงทำให้เรามี
 ความหนักใจอย่างที่สุดด้วยความรับผิดชอบอัน
 ใหญ่หลวง แต่ทั้งนี้เราไว้วางใจในพระ
 มหากฤตานุกิจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่าจะทรง
 ช่วยกู้เราให้บรรลุผล โดยเห็นแก่
 คุณความดีอันแก่ประการของบรรดาประมุข
 ก่อนๆผู้ปกครองมิชชันนี้ เราจะไม่ล้มตัว
 อย่งอันติงามของท่านที่ได้เห็นคเห็นชอบ

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 19 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ จงรักครอบครัวของท่าน จงสอนเขาให้รู้ถึงศักดิ์ศรีของชีวิต จงสอนหนทาง
ดีงาม แห่งความกลมเกลียวและสันติสุข จงสอนเขาให้สำนึกถึงคุณค่าแห่งความเชื่อ
การภาวนาและความดีงาม จงช่วยกันเปลี่ยนแปลงฟื้นฟูโลกรอบตัวท่าน โดย
ให้สิ่งที่ดีที่สุดของท่านในการรับใช้คนอื่นและประเทศชาติของท่าน

- ขณะเยือนประเทศจอร์แดน ค.ศ. 2000

ข. บทพระวรสาร – โรม 12:21 :

อย่าให้ความชั่วเอาชนะท่าน แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ผู้รักยิ่ง นับแต่เยาว์วัยข้าพเจ้าถูกสอนให้เป็นคนดี ขณะนี้
ข้าพเจ้าทราบว่าการเป็นคนนั้นไม่ใช่เพียงแต่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เท่านั้น
แต่เป็นการเดินตามพระองค์

- โปรดช่วยให้ข้าพเจ้านำความสามัคคี กลมเกลียว
สันติสุขสู่ครอบครัว ผู้ร่วมงาน ชุมชน และประเทศชาติ
ของข้าพเจ้า ด้วยพระพรแห่งความดีงามของพระองค์

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะมอบของขวัญแห่งความดีงาม ของพระคริสต์แก่ทุกคนรอบข้างตัว
ข้าพเจ้า โดยเฉพาะแก่ใครบางคนที่ยังมีปัญหากับเขา

ก้าวที่ 20 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ โลกรู้อยู่ทุกวันต้องการความเมตตาจากพระเจ้ามากขึ้นสักเพียงใด ดูเหมือนว่า
เมตตา ในทุกทวีปของโลก เสียงร้องของมนุษยชาติจากห้วงลึกของความทุกข์ทรมาน
อารี ของชีวิตยิ่งส่งเสียงดังมากขึ้น ความเมตตาอารีเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่งที่จะรับประกัน
mercy ว่าความยุติธรรมทั้งหลายในโลกจะยุติลงท่ามกลางความเจิดจ้าของ
ความจริง

- ขณะเยือนนคร Buenos Aires ประเทศ Argentina ค.ศ. 1987

ข. บทพระวรสาร – มัทธิว 5:7 :

ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระเจ้าผู้ไถ่ผู้รักยิ่ง พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิตโปรดเมตตาข้าพเจ้า
ผู้เป็นคนบาป ข้าพเจ้าวอนขอพระองค์เป็นพิเศษโปรดประทานพระเมตตาแก่
ทุกคนที่กำลังตกทุกข์ได้ยากในชีวิต โปรดฟังคำวิงวอนของเขาและปกป้องเขาด้วย
- โปรดเมตตาข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าล้มความต้องการ
ของเขา ซึ่งใหญ่หลวงกว่าความต้องการของ
ข้าพเจ้าเอง

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะพยายามเป็นพิเศษ ที่จะเผื่อแผ่ความเมตตาอารีแก่คนอื่นในวันนี้แก่ลูกๆ
ของข้าพเจ้า แก่ผู้ร่วมงาน แก่เพื่อนๆ อย่างเช่นที่พระองค์ทรงเมตตาอารีแก่ข้าพเจ้า

ก้าวที่ 21 : ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ จงหาและอำนาจของบาปทำให้มนุษย์พูด “ภาษาแม่” (mother tongue)
สุภาพ ของตนไม่เป็นแล้ว เราจำเป็นต้องเรียนรู้ “ภาษาแม่” ของเราใหม่ (re-learn)
Humili- ..... “ภาษาแม่” ของเราก็คือ :

- + ความสุภาพ
- + ความไวใจ
- + ความเที่ยงตรงของศีลธรรม
- + ความอุทิศด้วยบริสุทธิ์ใจต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีงาม
ในสายตาของพระเจ้า

- ขณะเยือนเมือง St. Louis, รัฐ Missouri, สหรัฐฯ ค.ศ. 1999

ข. บทพระวรสาร – มัทธีว 6:1 :

จงระวัง อย่าปฏิบัติศาสนกิจของท่านต่อหน้ามนุษย์เพื่ออวดคนอื่น มิฉะนั้นท่าน
จะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระเจ้าผู้ไถ่ผู้รักยิ่ง ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำก็เพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า
และเพื่อผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าให้เลียนแบบพระองค์และให้รู้จักเรียนรู้ที่จะพูด
ภาษาแม่ใหม่ นั่นคือ ความสุภาพ ความไวใจ เพื่อข้าพเจ้าจะดำเนินชีวิตเพื่อ
พระเจ้าและเพื่อคนอื่น

- โปรดประทานพระพรแห่งความสุภาพแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะพยายามทำความดีแก่คนอื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนหรือรับคำชม

(อ่านต่อเดือนหน้า)

พวกยิวมีความคิดเห็นต่างกัน

พวกยิวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอีก เพราะพระวาจา นี้ หลายคนพูดว่า “คนนี้ ถูกปีศาจสิง กำลังพูดเพื่อเจ้า ท่านทั้งหลายฟังเขาทำไม?” คนอื่นพูดว่า “ถ้อยคำ เหล่านี้ไม่ใช่ถ้อยคำของผู้ถูกปีศาจสิง ปีศาจรักษาตาของคนตาบอดได้หรือ?” (ยน 10:19-21)

ถ้อยคำที่ทำให้พวกยิวมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เรา เป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี... ขอมสละชีวิตเพื่อแกะของเรา... แกะจะฟังเสียงของเรา...” (ยน 10:11-16)

ในสังคมมนุษย์ทั่วโลก ทุกยุค ทุกสมัย ทุกชาติ ภาษา ศาสนา ฯลฯ มักจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันเสมอ แล้วก็แบ่งเป็นพรรค เป็นพวก โต้เถียงกันไปโต้เถียงกันมา คำว่ากันไปคำว่ากันมา เช่นฆ่ากันไปเช่นฆ่ากันมา และจะต้องเป็นเช่นนี้ไปจนสิ้นโลก เลยหรือ เมื่อสิ้นโลกทุกคนก็ต้องตายกันทุกคน

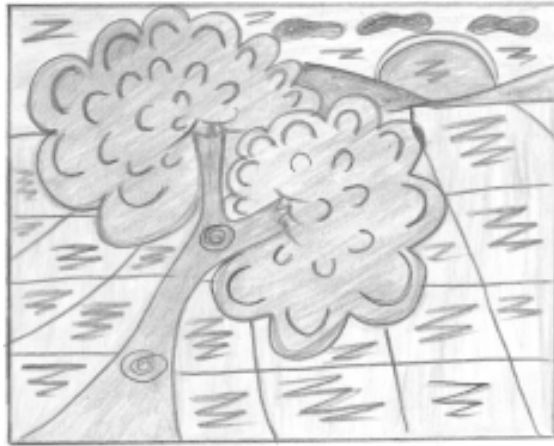
พระเยซูเจ้าจึงขอพระบิดาว่า “ขอให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนกับ พระองค์และข้าพเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน” พระองค์ตรัสย้ำหลายครั้ง อ่านดู ยอห์น บทที่ 17 ทั้งบทเลยก็ว่าได้

เรากาทอลิก ภูมิใจได้ว่าเราเป็นหนึ่งเดียวกัน ตั้งแต่แรกเริ่มจนทุกวันนี้ เพราะเรามีพระสันตะปาปา เป็นผู้แทนขององค์พระเยซูเจ้า แม้เราจะมีสมาชิกทุกชาติ ทุกภาษา เผ่าพันธุ์ ทุกยุคทุกสมัย 2000 กว่าปี จนสิ้นพิภพ แม้เราจะมี คณะต่างๆ มากมาย ทั้งนักบวช ทั้งฆราวาส ชาย-หญิง แต่เราเป็นหนึ่งเดียวกัน คือ กาทอลิก

ส่วนที่ไม่ยอมเป็นกาทอลิก เขาก็แยกตัวออกไป หรือเราให้ออกไปเป็นลัทธิต่างๆ มากมาย ซึ่งรวมตัวเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ได้ – เราก็ไม่ต้องว่ากัน หรือทะเลาะกัน ขอให้ทุกคนเป็นคนดีก็แล้วกัน แล้วไป

เราไม่ต้องพูดถึงประเทศชาติต่างๆ มากมายในโลก แต่ละประเทศมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมาย แตกต่างแล้วแตกแยกก็มีเยอะด้วย ประเทศไทยเรายังไม่ถึงกับแตกแยกนะครับ ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลยครับ “ขอให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน...”

เครดิตยูเนียนก็พอจะภูมิใจและพูดได้ว่า เราเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วโลก แม้ในวัดหรือในชุมชน ยังไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกันทั้งหมดก็ตาม แต่ในกลุ่มเครดิตยูเนียน แต่ละกลุ่มก็เป็นหนึ่งเดียวกันก็ว่าได้ ด้วยความภูมิใจ และเครดิตยูเนียนทุกๆ กลุ่ม แม้จะเงินคนละศาสนา ก็นับได้ว่า เป็นหนึ่งเดียวกันด้วยจิตตารมณ์ และคุณธรรม 5 ประการ ได้อย่างน่าภูมิใจจริงๆ ชื่อก็บ่งบอกอยู่แล้วครับ เครดิตยูเนียน (Credit Union)

ฟ้าสีเทาบอกว่า “กลางคืนกำลังจะมาเยือน”

แดดร้อนลมตกรีบร้อนแล้ว อากาศเย็นสบาย และหมู่บ้านของเราก็เงียบสงบดี ฉันไม่ค่อยได้เขียนหนังสือตอนหัวค่ำแบบนี้ ซึ่งมีบรรยากาศที่งดงาม

ฉันย้ายขึ้นมาอยู่บนเรือนได้หลายวันแล้ว จากที่เคยคิดว่าบนเรือนจะร้อนก็กลายเป็นว่าไม่ร้อนอย่างที่คิด แดดมองออกไปนอกหน้าต่าง ยังเห็นถนนท้ายหมู่บ้าน เห็นกองฟางในสวน รวมทั้งทุ่งข้าวเขียวอันกว้างไกล ภายใต้แผ่นฟ้าสีเทาสว่าง ยามพระอาทิตย์จะลับฟ้า และส่งเปลี่ยนวันใหม่ให้กับอีกซีกโลกหนึ่ง

ยามค่ำคืนเป็นเวลาหลับไหลของสรรพชีวิต แม้แต่ต้นไม้บางชนิดก็หุบใบลง อย่างเช่น กระถิน มะขาม หรือจามจุรี ซึ่งบ่งบอกว่ามันมีเวลาพักผ่อนของมันก่อนที่จะยามเช้าจะมาถึง ที่พวกมันจะต้องคายออกซิเจน ออกมาและดูดเอาคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไปสังเคราะห์แสง ซึ่งกระบวนการดำรงชีวิตของมันมีประโยชน์และเกื้อกูลต่อเรา... ในขณะที่ธรรมชาติในบ้านไร่ปลายนาแห่งนี้สงบเงียบ ฉันยังนึกถึงสังคมเมืองที่อยู่อย่างสวนกระแสรวมชาติ จนชีวิตคนเมืองของบางคนก็เสียสุขภาพ และก่อให้เกิดปัญหาซับซ้อนต่างๆ มากมาย

เวลาที่ฉันจะออกจากงานซึ่งไม่ได้หมายความว่าฉันจะต้องหางานใหม่ให้ได้ก่อน ฉันมักบอกตัวเองว่า จงวางใจในพระเจ้าเป็นเจ้า แม้ว่าตอนนี้ฉันจะมีความสุขกับชีวิตพอสมควร แต่ก็ต้องแลกมาด้วยอาการป่วยทางจิต...

ฝูงนกเกาะอยู่บนต้นไม้ นอกหน้าต่าง ตอนนี้ท้องฟ้าเป็นสีเทาเข้ม และอีกไม่นานก็จะกลายเป็นสีของกลางคืน... “พระอาทิตย์ขึ้นลงอยู่อย่างนี้ ฉันเองก็เช่นกันอยากซื้อตรงอย่างพระอาทิตย์ ซื้อตรงต่อพระเจ้าเป็นเจ้า และรอคอยแผ่นดินแห่งสันติสุข ที่วอนขอพระองค์อยู่เสมอ...” ❧

เสวนา หรือกิจกรรมใด ในเงาคริสตชน

“เสวนา” ตามศัพท์ที่ผมก็เข้าไปที่แอปพลิเคชันตัวหนึ่ง เขาให้คำแปลว่า “พูดคุย” ช่วงที่ผ่านมาผมหนึ่งเดือนผมมีเสวนาอย่างน้อยร่วม 4 เวที บางเวทีเป็นเสวนาร่วมในระดับงานของภาครัฐ บางเวทีจัดกันเอง รับผิดชอบกันเอง เพียงแต่ไม่ได้คุยกันเองเท่านั้น (ฮา) บางเวทีตัวจริงไม่อยู่ผมก็เป็นมวยแทนกันไป การไปร่วมแสดงความคิดเห็นกับการไปจัดการมันจึงต่างกัน นั่นย่อมหมาวมถึงความซาบซึ้ง และความรู้สึกถึงความสำเร็จที่ได้รับด้วย

ผมคิดว่าหัวใจของการเสวนาคือการแสดงความคิดเห็น แล้วคนที่ดำเนินรายการต้องกระตุ้นให้ผู้ร่วมเสวนาแสดงความคิดเห็นให้ได้มากที่สุดอย่าหลงประเด็นและที่สำคัญอย่าทำตนเป็นผู้ร่วมเสวนาเอง ช่วงงานเสวนาในงานกตัญญูตา

อาจารย์ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา ในหัวข้อ “แรงบันดาลใจ ไม่สุดสิ้น อาจารย์ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา” รอบนั้นมีผู้เข้าร่วมเสวนาถึง 4 ท่านด้วยกัน 2 ท่านคือ ตัวแทนฝั่งพวกศาสนา คุณพ่อท่านหนึ่ง และมาเซอร์ท่านหนึ่ง ส่วนอีก 2 ท่านเป็นนักเขียนเบอร์ต้นๆ ของฟ้าเมืองไทย อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และ ม.ร.ว. อรรถทรงของทอง (ภรรยาของอาจารย์ประยอม ของทอง) แถมในวันนั้นยังมีนักเขียนระดับตำนานที่ผมอ่านงานของเขาตั้งแต่วัยแตกเนื้อหนุ่ม อาจารย์ระวีภาวิไล กับงานปรัชญามากมาย นอกจากนั้นยังมีเจ้าของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ คุณมกุฏ อรดี ที่ปรากฏตัวอยู่ในหลายๆ สื่อการพิมพ์ และการยืนยันด้วยชีวิตและงานของสำนักพิมพ์เองว่า งานพิมพ์หนังสือมีศักดิ์ศรี และรัฐบาลควรมีวิธีส่งเสริม

การอ่านได้อย่างตรงประเด็นกว่าที่เป็นอยู่ ยังไม่นับรวมรุ่นพี่ รุ่นน้องนักเขียน นักคิดคาทอลิกอีกหลายท่าน ผมตื่นตื่นอยู่บ้าง แต่ทราบดีว่าเวทีนี้อย่างไรก็คนกันเอง

แรงบันดาลใจแรกก่อนที่จะมาเป็นงานนี้เริ่มขึ้นในสายของงานที่มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากมหาวิทยาลัยนเรศวรได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับผลงานของอุชเชนี และนำเสนอต่อนักศึกษา คณาจารย์และผู้สนใจที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันนั้นผมและมาเซอร์ท่านหนึ่งจากคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ เราคุยกันว่า ทำไมเราไม่จัดงานในลักษณะเดียวกันนี้ แต่ในมุมมองคาทอลิก จากจุดต้นคิดในวันนั้น ปลายกันยายนกิจกรรมนี้บังเกิดขึ้น และมันครบครันทุกองค์ประกอบ

งานในแบบของเราเริ่มขึ้นด้วยนิทรรศการ ผลงานของอาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา ผลงานมากมาย รางวัลมากมี บางเล่มคุ้นตา บางเล่มไม่เคยเห็นมาก่อน ทั้งงานศาสนา งานเอกสารสำคัญ งานเขียนทางโลก แนวเพื่อชีวิตมากมาย งานเขียนทางธรรม บทเพลงแปลและแต่ง การให้สัมภาษณ์ เมื่อพระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช และพระคุณเจ้าวิระ อภรณ์รัตน์ ได้เปิดนิทรรศการ ความคิดในใจของผมคือ “นักเขียนเล็กๆ คนหนึ่ง ได้รับเกียรติจากประมุขสูงสุด ท่านเดินคู่และประคองอาจารย์ในวัย 92 อย่างให้เกียรติ ช่างเป็นแบบอย่างแก่เราทุกคนว่า แม้งานที่เราทำดูต่ำต้อย เล็กจิ๋ว แต่เมื่อทำอย่างเต็มที่ สุดความสามารถ พระตอบแทนคืนอย่างยุติธรรมกับทุกคน”

งานในแบบคริสตชน พาเรามาที่มิสซา โมทนาคุณพระ แดงเป็นมิสซาไม่ธรรมดา ยังมีบทเพลงที่อาจารย์ประพันธ์ แปล หรือมีส่วนร่วม ผมชอบบทดราม่าตอนท้าย ที่คุณพ่ออนุสรณ์ แก้วขจร ศิษย์ก้นกุฏิของอาจารย์ได้ประพันธ์เพลง

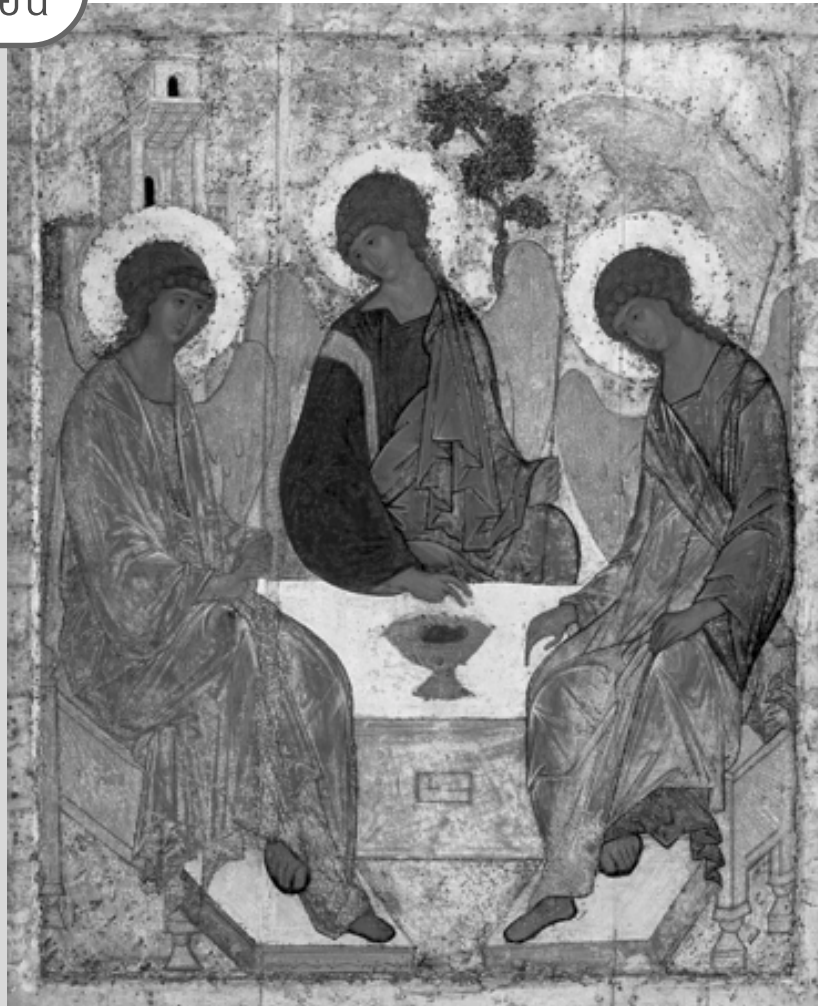
พิเศษให้ ในเนื้อร้องมีท่อนหนึ่งที่พูดว่า

“เธอยังเป็นเช่นเธอเสมอต้น
มิเคยจนใจจิตคิดฝันใฝ่
เธอยังเป็นเช่นเธอเสมอไป
อุชเชนีที่ใครใครได้จดจำ”

และเมื่อมาถึงงานเสวนา คุณพ่อสุพจน์ ฤกษ์สุจริต ได้จัดทำวิดีโอทัศน์ยาวเกือบ 20 นาที พร้อมกับภาพถ่ายของการได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าเกียรติยศ มีบางคำถามว่าที่จัดงานวันนี้เพราะอยากให้อยู่หลังโอกาสที่อาจารย์ได้รับรางวัลพอดีใช่ไหม คำตอบคือ อาจารย์ได้รับรางวัลพอดีเอง ไม่ใช่เราจัดความพอดีให้ และที่แน่นอน รางวัลที่อาจารย์ได้รับ กลับสร้างมุมมองที่ตะลึงฟังเฟลิดให้กับผู้ร่วมจัดเป็นอย่างสูง เพราะทุกคนคงมีคำถามในใจว่า มาได้ไง และมาได้ถูกที่ถูกเวลาจริงๆ

ผมนำเสวนาในวันนั้นพร้อมกับแขกรับเชิญอีก 4 ท่านด้วยความรู้สึกซึ่งใจตลอดเวลา มีมุขฮาๆ สนุกๆ กับแขกรับเชิญบางท่านที่ล่อมตบว่า เมื่อเทียบกับอาจารย์เขาเป็นเพียงแต่ก่อนกรวด ผมบอกผมเป็นเม็ดทรายละกัน วิทยากรท่านถัดไปบอกว่า ท่านเป็นผู้เฒ่า จนทำให้วิทยากรท่านสุดท้ายไม่รู้ว่าจะอะไรจะเล็กกว่านั้น จึงบอกว่า ตนเองเป็นอากาศธาตุ เรียกเสียงหัวเราะกันเป็นที่ครึกครื้น การเสวนาจบลงพร้อมกับความรู้สึกอึ้ง ซึ่งผมเชื่อว่ามีการเสวนาบางเวทีอาจจะไม่มีอึ้ง

ในกิจกรรมใด จะเสวนา จะอบรม แบ่งปัน จะมีกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ สนุกสนานหรือวิชาการ ในฐานะที่เราเป็นคริสตชนและได้สอดแทรกคุณค่าพระวรสาร หรือวิถีในแบบเรา ผมคิดว่ามันอึ้ง อึ้งในที่นี้คงไม่มีใครเข้าใจว่าอึ้งเพราะทานข้าว หรือได้รับขนมแจก แต่ในที่นี้คืออึ้งเพราะอึ้ง อึ้งใจ เพราะเต็มตื่น ๕

ฐานชีวิตคริสตชน

ท่ามกลางกระแสสังคมและค่านิยมหลากหลายในโลกยุคปัจจุบัน แต่ละวันเราคริสตชนควรให้ความสนใจใคร่ครวญตนเองดูว่า เรากำลังดำรงตนอยู่บนฐานชีวิตชนิดใดบ้าง และฐานชีวิตเหล่านั้นสอดคล้อง สมดุลและกลมกลืนกับบทบาทคริสตชนของเราหรือไม่เพียงใด

ชีวิตเราคริสตชนแต่ละคนล้วนมีเรื่องราว (บท) และผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มากมายในระหว่างการเดินทางชีวิตหรือการก้าวอย่าง (บาท) ติดตามองค์พระคริสตเจ้าบนหนทางแห่งกางเขนของพระองค์

ฐานแรกของชีวิตคริสตชนคือฐานความเชื่อศรัทธาอันมั่นคงต่อพระเจ้าองค์เดียวในสามพระบุคคลหรือที่เราเรียกว่าพระตรีเอกภาพ ผู้ทรงมี

ธรรมชาติชีวิตและคุณภาพแห่งความรักจนกระทั่งกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตจำกัดและยังคงความเป็นอมตะนิรันดร์นี้ตลอดไป

ความเชื่อนี้เราคริสตชนจำเป็นต้องนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อประพடுத்தินให้สอดคล้องต้องกันกับวิถีคริสต์ในชีวิตประจำวัน โดยถือตามบทคือพระวรสาร (พระวาจา พระบัญญัติ สักดิ์สิทธิ์ การอธิษฐานภาวนา...) และตามบาทคือดำเนินรอยตามแบบฉบับอันล้ำเลิศขององค์พระคริสตเจ้าตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์บนโลกนี้

การดำเนินชีวิตดังกล่าวนี้เองจะหล่อหลอมชีวิตคริสตชนของเราให้กลมกลืนเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ วิถีชีวิตคริสตชนที่ดำเนินไปเช่นนี้แหละจะสะท้อนถึงชีวิตพระศาสนจักรในโลกนี้

ขณะเดียวกันพระศาสนจักรต้องเป็นประจักษ์พยานชีวิตพระตรีเอกภาพในฐานะเครื่องหมายและเครื่องมือของพระเจ้าองค์เดียวในสามพระบุคคล เพื่อให้มีธรรมชาติชีวิตความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นดำเนินไปอย่างมีบทบาทในท่ามกลางมวลมนุษยชาติที่หลากหลาย ด้วยผู้นับถือศาสนาและวัฒนธรรมต่างๆ ทั่วทุกมุมโลก

ในฐานะสมาชิกผู้มีสิทธิ์ มีส่วนและหน้าที่อย่างเต็มบทบาทในพระศาสนจักรสมกับที่จะเรียกว่าเราเป็นพระศาสนจักรด้วยกัน ฉะนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำจึงเป็นการร่วมพันธกิจเดียวกันฉันพี่น้อง ด้วยจิตตารมณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้องในทัศนะคริสตชนจะต้องมีฐานบนคุณธรรม ความเชื่อ ความไว้วางใจและความรักในพระตรีเอกภาพ โดยมีพระบิดา พระบุตรและพระจิตผู้ทรงร่วมพันธกิจในแผนการและประวัติศาสตร์แห่งความรอดของมวลมนุษยชาติ

ทั้งนี้ ด้วยการดำเนินพันธกิจนั้น บทบาทของพระเจ้าในการสร้างโลก การไถ่บาป และการรวบรวมมนุษยชาติให้มาเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้องตามลำดับจึงปรากฏขึ้นในโลกของเรา

จนกระทั่งผู้ที่เข้ามายอมรับและเข้าร่วมในประวัติศาสตร์แห่งความรอดนี้สามารถพร้อมที่จะร้องเรียกภาวนาด้วยเสียงเดียวกันถึงพระเจ้าที่ตนเชื่อศรัทธาว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

ฐานความเชื่อศรัทธาดังกล่าวนี้อาจต้องมีฐานชีวิตคริสตชนทุกระดับ นับตั้งแต่บุคคลส่วนตัว ครอบครัวและชุมชน ตลอดจนถึงสังคมโลก

ฐานชีวิตคริสตชนจึงต้องเป็นประจักษ์พยานความเชื่อศรัทธาที่สามารถสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตพระตรีเอกภาพและพระศาสนจักร ซึ่งมีธรรมชาติชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักอันบริสุทธิ์ สักดิ์สิทธิ์และเป็นอมตะตามแผนการและประวัติศาสตร์แห่งความรอดบนโลกนี้และสวรรค์นิรันดร์กาล ❀

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธุ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

ASSUMPTION COLLEGE

English Program(EP) at Rama II Campus

The school will open in May 2012.
We are now receiving applications for new EP students
for Years 1 and 4, and Years 7 and 9.

เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่โปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program:EP)

เพื่อเข้าเรียนในปีการศึกษา 2555

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

For more information please contact our information office at "The Trinity Building"
Rama II Campus of Tel: 0 2630 7111-25 Mobile : 080 101 2552 and <http://www.assumption.ac.th>

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ อาคาร The Trinity Building โรงเรียนอัสสัมชัญ แคมป์สพรธรรม 2
โทร 0 2630 7111-25 ต่อ 422-423 มือถือ 080 101 2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร 0 2675 6970-84 โทรสาร 0 2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม
28 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0 2630 7111-25 โทรสาร 0 2237 7769

โรงเรียนอัสสัมชัญ โปรแกรมภาษาอังกฤษ
52 ซ.จันทราวิดี ซอยกัลยาณนเรศ อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
โทร 0 2630 7111-25 มือถือ 0 80101 2552

คำตอบอยู่ที่ “หัวใจ”...ของเราเอง?

ผู้คนกว่า 7 ล้านคนเดือดร้อนเพราะน้ำท่วม

ความเดือดร้อนของพ่อแม่พี่น้องที่ประสบภัยน้ำท่วมในขณะนี้ขยายไปทั่วประเทศ 57 จังหวัด 517 อำเภอ 3,609 ตำบล มีผู้เสียชีวิตไปแล้ว 140 คน ประชาชนเดือดร้อนกว่า 2,009,742 ครัวเรือน หรือคิดเป็นจำนวน 7,073,080 คน (ข้อมูลในวันส่งต้นฉบับ วันที่ 23 กันยายน 2554 จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)

ผมรู้สึกไม่สบายใจและเป็นห่วงพ่อแม่พี่น้องที่ประสบภัยในครั้งนี้ ซึ่งมีความรุนแรง ต่อเนื่องเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะพ่อแม่พี่น้องที่เพิ่งประสบภัยน้ำท่วมในปีที่แล้ว เจอน้ำท่วมซ้ำอีกจะตั้งหลักตั้งตัวกันได้อย่างไร... หนี่เก่าก็ยังมี หนี่ใหม่ที่ขึ้นมาลงทุนก็จมไปกับน้ำอีก...อย่างเช่น รุ่นน้องที่ผมรู้จักคนหนึ่งบอกว่าน้ำท่วมบ้านของเขาถึง 8 ครั้งในปีนี้ และอีกหลายๆ คนบอกผมด้วยความทุกข์ใจว่า... น้ำท่วมข้าวเสียหายหมดแล้ว...

ความงดงามของการช่วยเหลือกัน

ผมรู้สึกอุ่นใจขึ้นบ้าง เมื่อเห็นความใส่ใจของอาสาสมัครและหน่วยงานมากมายทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สื่อมวลชน รวมทั้งประชาชนที่ให้ความช่วยเหลือกัน หลายคนทำงานและเสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยพ่อแม่พี่น้องประชาชนที่ประสบภัย ผมชื่นชมและสัมผัสถึงความงดงามในน้ำใจ การอุทิศตนด้วยความซาบซึ้งใจเป็นอย่างมาก

แม้ว่าความช่วยเหลือจะหลั่งไหลเข้ามา แต่เนื่องจากความเดือดร้อนครั้งนี้ขยายกว้างถึง 3 ใน 4 ของจำนวนจังหวัดทั้งหมดในประเทศของเรา ผู้ที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือจึงยังมีอีกมากมาย ทั้งด้านผลผลิตทางการเกษตร บ้านเรือน ทรัพย์สิน สุขภาพ จิตใจ ที่กระทบกระเทือนอย่างมาก

สำหรับหน่วยงานคาทอลิกของเราก็มีความห่วงใยพ่อแม่พี่น้องผู้ประสบภัยโดยกรมการศาสนา ส่งกรมของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้ประสานงานกับฝ่ายสังคมของสังฆมณฑลต่างๆ เพื่อเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้วยการออกเยี่ยมและสำรวจความต้องการของพ่อแม่พี่น้อง

ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัย นอกนั้นยังได้เชิญชวนพี่น้องคริสตชน กลุ่ม องค์กรต่างๆ และประชาชนทั่วไปได้ร่วมกันภาวนาและช่วยกันบรรเทาทุกข์ให้กับเพื่อนพี่น้องของเราตามกำลังความสามารถ ท่านผู้อ่านที่อยากช่วยสามารถติดต่อได้ที่สภาพระสังฆราชฯ โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1201

น้ำท่วมเพราะภัยธรรมชาติเท่านั้นหรือ?

เมื่อเห็นปัญหาน้ำท่วมเกิดขึ้นหลายปี ต่อเนื่องกัน ในปีนี้มีความรุนแรงและขยายกว้างถึง 3 ใน 4 ของจำนวนจังหวัดทั้งหมด ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้คนจำนวนมากเกิดคำถามขึ้นมาว่า “แล้วเพราะอะไรน้ำจึงท่วมมากมายขนาดนี้ เป็นเพราะมรสุม เป็นปัญหาภัยธรรมชาติ ปัญหาโลกร้อนหรืออะไรแน่...”

นักวิเคราะห์หลายสำนักให้ข้อสังเกตที่ใกล้เคียงกันเกี่ยวกับปัญหาน้ำท่วมในประเทศของเราว่ามาจากสาเหตุหลัก 4 ประการด้วยกันคือ 1) ปริมาณฝนที่ตกหนักติดต่อกันในช่วงฤดูฝน 2) การขยายตัวของชุมชนเมืองต่างๆ ที่ขาดการวางแผนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค 3) การถมที่สร้างบ้านจัดสรรและการขยายเมืองไปในทิศทางที่เป็นที่ต่ำหรือที่ลุ่ม 4) การวางแผนด้านผังเมืองและการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายเพื่อควบคุมดูแล 5) ประสิทธิภาพในการจัดการน้ำและการระบายน้ำทั้งระบบ

จากข้อสังเกตนี้เราจะเห็นได้ว่าภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นซึ่งเราควบคุมไม่ได้นั้นเป็นเพียงหนึ่งส่วน อีกสี่ส่วนเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์เรานี่เอง เมื่อประกอบกับประสบการณ์ลงพื้นที่ที่น้ำท่วมแล้วผมพบว่า การก่อสร้างถนนหรือสิ่งก่อสร้างต่างๆ ขวางทางน้ำโดยขาดการดำเนินการด้านการระบายน้ำที่สอดคล้องกับธรรมชาตินั้นเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม

เรื่องน่าคิด?

ผลกระทบประการหนึ่งก็ตามมาคือความขัดแย้งของชุมชน เช่น ชุมชนที่อยู่ในบริเวณประตูระบายน้ำฝั่งที่น้ำท่วมก็ต้องการความช่วยเหลือในการระบายน้ำไปอีกฝั่งหนึ่งบ้าง ส่วนฝั่งที่น้ำไม่ท่วมก็ต้องการปกป้องพื้นที่โดยไม่ให้มีการระบายน้ำเข้าพื้นที่ของตน บางแห่งเกิดความรุนแรงถึงขั้นใช้กำลังต่อกันก็มี...

พื้นที่มากมายที่อยู่รอบกรุงเทพฯ น้ำท่วม ขณะที่กรุงเทพฯ ได้รับการปกป้องจากน้ำท่วมในหลายปีที่ผ่านมา ด้วยเหตุผลที่ว่ากรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศ... ผมในฐานะเป็นคนกรุงเทพฯ คนหนึ่ง ผมรู้สึกผิด และอยากแบ่งปันความทุกข์บ้าง ผมคิดอยู่บ่อยๆ ว่า อยากให้ปล่อยน้ำเข้ากรุงเทพฯ บ้างเพื่อแบ่งเบาพ่อแม่พี่น้องที่เดือดร้อนที่อยู่รอบๆ กรุงเทพฯ ให้ทุกคนได้มีโอกาสร่วมทุกข์กันบ้าง เพื่อจะได้เข้าใจความเดือดร้อนและเห็นใจพ่อแม่พี่น้องที่เป็นทุกข์อยู่ในขณะนี้... แต่เมื่อกรุงเทพฯ ยังคงได้รับการปกป้องเช่นนี้ ผมถือว่าคนกรุงเทพฯ เป็นหนี้ชีวิตต่อพ่อแม่พี่น้องจำนวนมากมาย และเราจะทอดทิ้งกันได้อย่างไร...

น้องๆ นักศึกษาหลายคนบอกผมว่า พวกเขาเห็นเหตุการณ์น้ำท่วมมากมาย เช่นนี้ พวกเขาอยากช่วย อยากหาหนทางที่จะมีส่วนร่วมบรรเทาความทุกข์ของพ่อแม่พี่น้อง พวกเขาไม่มีเงินที่จะบริจาค พวกเขายินดีร่วมแรงกายแรงใจ สิ่งที่พวกเขาทำได้ในขณะนี้ก็คือการช่วยจัดถุงยังชีพหรือของบริจาคต่างๆ ตามหน่วยงานที่ต้องการอาสาสมัคร...

ในขณะที่เดียวกันน้องๆ กลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา บ้านเซเวียร์ กำลังเตรียมการลงพื้นที่ในช่วงฟื้นฟูหลังน้ำลด... เพื่อไปอยู่กับพ่อแม่พี่น้องที่เดือดร้อน ไปเป็นเพื่อนร่วมทุกข์... ไปเพื่อให้พ่อแม่พี่น้องได้รับรู้ว่ายังมีผู้คนที่พร้อมจะอยู่เคียงข้างเขา และแม้ว่าเป็นเพียงนักศึกษากลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่ง... ก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ ร่วมแรงร่วมใจตามความสามารถที่มีอยู่...

การแก้ปัญหาน้ำท่วมแบบยั่งยืน?

เมื่อผมหาคำตอบในประเด็นการแก้ปัญหาน้ำท่วมแบบยั่งยืน ผมพบข้อมูลเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเฉพาะหน้า... ส่วนการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในระยะยาวนั้น ผมยังไม่เห็นแผนการดำเนินการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม...

อย่างไรก็ตาม ผมพบข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมแบบยั่งยืนอยู่หลายสำนักด้วยกัน ซึ่งเราอาจติดตามต่อไปว่าจะได้รับการสานต่อให้เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติหรือไม่ และข้อเสนอเหล่านี้จะช่วยประชาชนได้มากน้อยเพียงใด และจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและชุมชนอย่างไรบ้าง อาทิ

- ทบทวนมาตรการในการช่วยเหลือเกษตรกรโดยยึดหลักความเป็นธรรม ความครอบคลุม และความโปร่งใส
- ปรับปรุงมาตรการในการรับมือกับภัยน้ำท่วม ทั้งด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังและการเตือนภัย
- เพิ่มประสิทธิภาพในเรื่องกลไกการบริหารจัดการน้ำ การระบายน้ำ เช่น การทยอยปล่อยน้ำ แทนการเก็บกักไว้มากและเร่งปล่อยน้ำจนเกิดความเสียหายรุนแรง
- ส่งเสริมการจัดปรับสิ่งปลูกสร้างบ้านเรือนให้สอดคล้องกับระบบนิเวศน์ เช่น การสร้างบ้านได้สูงเลขระดับน้ำหลาก ตลอดจนการเพิ่มพื้นที่ป่าให้มากขึ้น
- การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่นในการจัดทำแผนรับมือภัยพิบัติระดับพื้นที่
- บทบาทของสื่อมวลชนในการร่วมขับเคลื่อนสังคมเพื่อการแก้ไขและเยียวยาปัญหาน้ำท่วมอย่างยั่งยืน โดยเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ จุดประเด็นความคิดให้สังคมได้ทราบ
- เปิดพื้นที่ให้ชุมชน ภาคประชาสังคม เข้ามามีบทบาทในการร่วมมือแก้ไขวิกฤติน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

- จัดหาพื้นที่บางส่วนสำหรับทำเป็นแก้มลิงหรือบึงพักน้ำฝนชั่วคราว
- ออกแบบและก่อสร้างคลองระบายน้ำหรือคลองผันน้ำสายใหม่
- นำมาตรการทางด้านกฎหมายผังเมืองมาบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม
- บังคับใช้กฎหมายควบคุมสิ่งปลูกสร้างที่จะเกิดขึ้นใหม่ในพื้นที่ควบคุม เช่น ห้ามถมดินเพื่อก่อสร้างโดยเด็ดขาด
- ยกร่างกฎหมายเพื่อกันเขตแม่น้ำสายสำคัญๆ ซึ่งในประเทศไทยมีอยู่ 25 ลุ่มน้ำ โดยกำหนดให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตที่ยอมให้น้ำหลากท่วมได้หรือที่เรียกว่าพื้นที่ควบคุมน้ำท่วม

ในหัวใจคริสตชน

เมื่อย้อนมาพิจารณาเรื่องปัญหาน้ำท่วม การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม กับเรื่องราวต่างๆ ในสังคมของเราแล้ว เราอาจพบร่องรอยของความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่มนุษย์เรากระทำกับผลกระทบต่อชีวิตของเพื่อนมนุษย์คนอื่นๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น

เมื่อเราก่อสร้างขวางทางน้ำย่อมเป็นเหตุให้เกิดน้ำท่วมกระทบต่อผู้คนมากมายได้ หรือแม้แต่ข้อเสนอเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่กล่าวถึงการกำหนดเขตที่ยอมให้น้ำหลากท่วมได้ใน 25 ลุ่มน้ำก็ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้คนและชุมชนจำนวนมากมายมหาศาลที่อยู่รอบลุ่มน้ำทั้ง 25 ลุ่มน้ำได้... การเปิดพื้นที่ให้ประชาชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลจัดการน้ำอย่างยั่งยืนและแผนรับมือภัยพิบัติ... บทบาทของสื่อในการเผยแพร่ความรู้และจุดประเด็นความคิดให้สังคม

สำหรับเราคริสตชนผู้ติดตามพระเยซูเจ้า อะไรเป็นหลักในหัวใจของพระองค์ในสถานการณ์เช่นนี้...อะไรคือน้ำพระทัยหรือพระประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อเรา...

เมื่อเราไต่ตรงสิ่งที่พระเยซูเจ้า
ตรัสกับเราว่า “เราบอกความจริงแก่
ท่านทั้งหลายว่าท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้อง
ผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่งท่านก็ทำ
สิ่งนั้นต่อเรา”(มธ 25:40)

ใช่หรือไม่ที่ว่า พระเยซูเจ้าทรง
ใส่ใจและให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรา
กระทำต่อคนอื่น โดยเฉพาะต่อพี่น้อง
ผู้ต่ำต้อยที่อยู่รอบข้างเรา อยู่ในชุมชน
ในที่ทำงาน ในสังคมของเรา... เรา
กระทำกับเขาอย่างไร เราก็กระทำต่อ
พระองค์อย่างนั้น...

“เพราะว่าเมื่อเราหิวท่านให้เรากินเรากระหายท่านให้เราดื่มเราเป็นแขกแปลกหน้าท่านก็ต้อนรับ
เราไม่มีเสื้อผ้าท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เราเราเจ็บป่วยท่านก็มาเยี่ยมเราอยู่ในคุกท่านก็มาหา”(มธ 25:35-36)

เมื่อย้อนมองมาที่หัวใจของเราแล้ว... เรากำลังให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรากระทำ
ต่อคนอื่น เพื่อเราจะได้แน่ใจว่าเรากระทำทุกสิ่งทีเื้อต่อการให้ชีวิตกับคนอื่นแทนการกระทำที่
บั่นทอนชีวิตของคนอื่นมากน้อยอย่างไรบ้าง?

เมื่อเราวางหัวใจของเรามอบไว้ให้กับพระเยซูเจ้าอีกครั้ง ขอพระองค์ทรงนำทางเราอีกครั้ง
ให้น้ำพระทัยของพระองค์ทรงนำน้ำใจของเราอีกครั้ง... เราอาจพบว่าเรามีหลักในชีวิตเรามีหลักในการ
ตัดสินใจ เรามีหลักในการปฏิบัติทั้งต่อตนเองและคนอื่นอย่างไร... เรามีหลักในสถานการณ์น้ำท่วม และ
หลักในสถานการณ์อื่นๆ ที่กระทบต่อชีวิตของเรา ของคนอื่น ของชุมชน และสังคมอย่างไร?

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่าท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่งท่านก็ทำ
สิ่งนั้นต่อเรา”(มธ 25:40)

ขอพระเยซูเจ้าทรงนำทางและทรงช่วยให้เราทุกคนมีความสว่าง มีกำลังใจ มีปรีชาญาณ และ
ความกล้าหาญที่จะติดตามพระองค์ ใช้ชีวิตเป็นพยานถึงความรักเมตตาของพระบิดา ตามพระพรและ
ของประทานที่พระองค์ประทานให้เรา และขอแม่พระช่วยวิงวอนเพื่อเราด้วย...

ผมเชื่อว่าเมื่อพระเยซูเจ้าทรงนำทางเราแล้ว เราจะเกิดความชัดเจนในหัวใจของเราว่า... เราต้องทำ
อะไรบางอย่างแทนการนั่งเฉย... ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือด้านปัจจัยที่จำเป็น ความช่วยเหลือด้านจิตใจ
กำลังใจ... ฯลฯ เพราะเมื่อพ่อแม่พี่น้องของเราเป็นทุกข์ หิว กระหาย เจ็บไข้ได้ป่วย และน้ำท่วมเช่นนี้...
เราจะนิ่งดูเฉยและเป็นสุขอยู่ได้อย่างไร???

เราจะมีส่วนร่วมช่วยพ่อแม่พี่น้องที่ประสบความทุกข์ในขณะนี้ได้อย่างไร...ทั้งในสถานการณ์เร่งด่วน
เฉพาะหน้า.. จนถึงช่วงฟื้นฟูหลังน้ำลด หรือแม้แต่การร่วมกันคิดและสนับสนุนให้เกิดการแก้ปัญหา
น้ำท่วมอย่างยั่งยืนต่อไป...

คำตอบทั้งหมดคงอยู่ที่หัวใจของเราเอง?...

ขอเชิญชวนน้องๆ นิสิตนักศึกษาที่มีจิตอาสา ระดับปริญญาตรีทุกสถาบันทั่วประเทศไทย อายุระหว่าง 18-22 ปี มาพบมิตรภาพ การช่วยเหลือผู้อื่น... ร่วมชีวิตและช่วยให้ชาวบ้านมีน้ำใช้ทั่วทั้งหมู่บ้าน (ทำที่ปักน้ำต่อจากตาน้ำ ต่อท่อ หาแท็งก์เก็บน้ำ) ในค่าย “ต่อ4ต่อ : ต่อท่อ ต่อชีวิต ต่อความคิด ต่อสังคม” ในวันที่ 15-23 ตุลาคม 2554 ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในอำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student

น้องๆ นิสิตนักศึกษาที่มีจิตอาสาทุกคน ที่สนใจลงพื้นที่ช่วงฟื้นฟูชุมชนหลังน้ำลด สามารถติดตามข่าวและสมัครเข้าร่วมได้ที่ www.carefor.org/workcamp (จะลงพื้นที่ช่วงเดือนพฤศจิกายนหรือธันวาคมนี้ ขณะนี้กำลังประสานกับผู้นำชุมชนในพื้นที่)

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใสใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใสใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

ทางเลือกใหม่ของการศึกษา ระบบนานาชาติที่ไม่แพงอย่างที่คิด!

Kevalee International School
...where every child counts

**American System
Pre-School to
Grade 12**

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเทอร์เน็ต อินเตอร์เนชั่นแนล เกวลี 90 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

■ พศ. ดร.มนต์โชติ นิตัพพ
เขมรเวเนซุเอลาคคลากอสิค

คุยกับเภสัชกร

กระทรวงสาธารณสุข ปรับลดราคาวัตถุ
เสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ฯ ที่ใช้ทางการแพทย์
จำนวน 20 รายการ เริ่มใช้ 1 ตุลาคม 2554 นี้
บางตัวลดมากกว่า 50% รวมปริมาณการใช้ต่อปี
เปรียบเทียบกับส่วนต่างของราคาในปี 2551 และ
2555 พบว่าสามารถลดราคาลงเป็นมูลค่ารวมกว่า
76 ล้านบาทต่อปี ช่วยให้สถานพยาบาลประหยัด
งบประมาณในการจัดซื้อยา และประชาชนเข้าถึง
ยาได้มากขึ้น

กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายในการ
คุ้มครองสุขภาพของประชาชน โดยมุ่งเพิ่ม
ประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์อย่าง
ครอบคลุมทุกระดับทั้งในเขตเมืองและชนบท ขณะ
เดียวกันพยายามให้ผู้ป่วยเข้าถึงยาอย่างทั่วถึง รวม

ทั้งได้ใช้ยาดี มีคุณภาพ ในราคาที่ยุติธรรม ซึ่งใน
ส่วนของวัตถุเสพติดที่ใช้ทางการแพทย์เป็นที่
น่ายินดีอย่างยิ่งที่สำนักงานคณะกรรมการอาหาร
และยา (อย.) ซึ่งมีกลุ่มเงินทุนหมุนเวียนยาเสพติด
ทำหน้าที่ในการจัดหายาเสพติดให้โทษในประเภท
2 ประเภท 4 และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ
ประสาทประเภท 2 สำหรับใช้ประโยชน์ใน
ทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ ได้ประกาศลด
ราคาลงเป็นครั้งที่ 2 ในรอบ 2 ปี เนื่องจาก
ได้มีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการใหม่ตั้งแต่
ปี 2552 โดย อย. ได้เปิดกว้างให้วัตถุเสพติดที่
ใช้ทางการแพทย์ที่เป็นยาสามัญ (Generic drug)
ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะผู้เชี่ยวชาญแล้วว่า มี
สรรพคุณเท่าเทียมกับยาดั้งเดิม (Original drug)

เข้าแข่งขันประกวดราคาในการจัดซื้อยาได้ ทั้งนี้ ในปัจจุบันมียาสามัญจากหลายประเทศ เช่น เยอรมนี กรีซ สวิตเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา และ แคนาดา ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเทียบเท่า ยาดันแบบ สามารถเข้ามาแข่งขันอย่างเสรีในการ เข้าร่วมประกวดราคา ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อ ระบบการบริหารยา ได้ผู้ผลิตใหม่ๆ เข้ามา ไม่เกิดการผูกขาดที่อาจทำให้เกิดปัญหาขาดตลาด

สำหรับยาที่ได้ปรับลดราคาลงมี 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มยาแก้ปวด กลุ่มยานำสลบที่ใช้ในการ ผ่าตัด และกลุ่มยานอนหลับ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2554 เป็นต้นไป ตัวอย่างยาที่ใช้กันมากและมีราคาลดลงอย่างชัดเจน เช่น ยาเฟนทานิล ชนิดแผ่นแปะผิวหนัง ขนาด 12 ไมโครกรัม/ชั่วโมง สำหรับแก้ปวดเรื้อรัง โดยเฉพาะผู้ป่วยมะเร็ง บรรจุก่อนละ 5 แผ่น ราคาขายปี 2551 ก่อนละ 1,060 บาท ลดราคาครั้งที่ 1 ปี 2554 เหลือ 795 บาท (ลดลง 25% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551) ลดราคาครั้งที่ 2 ปี 2555 เหลือ 580 บาท (ลดลง 45% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551) ยาเฟนทานิล ชนิดแผ่นแปะผิวหนัง ขนาด 25 ไมโครกรัม/ชั่วโมง บรรจุก่อนละ 5 แผ่น ราคาขายปี 2551 ก่อนละ 1,895 บาท ลดราคาครั้งที่ 1 ปี 2554 เหลือ 1,210 บาท (ลดลง 36% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551) ลดราคาครั้งที่ 2 ปี 2555 เหลือ 1,000 บาท (ลดลง 47% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551) ยาเฟนทานิล ชนิดแผ่นแปะผิวหนัง ขนาด 50 ไมโครกรัม/ชั่วโมง บรรจุก่อนละ 5 แผ่น ราคาขายปี 2551 ก่อนละ 3,475 บาท ลดราคาครั้งที่ 1 ปี 2554 เหลือ 2,190 บาท (ลดลง 37% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551) ลดราคาครั้งที่ 2 ปี 2555 เหลือ 1,700 บาท (ลดลง 51% เมื่อเทียบกับราคาปี 2551)

ยาเสพติดฯ และวัตถุออกฤทธิ์ฯ ที่ใช้ในทางการแพทย์เหล่านี้ ส่วนใหญ่มีราคาสูง จึง

ไม่ถูกรรจอยู่ในบัญชียาหลักแห่งชาติ แต่หาก ราคาลดลง อาจมีการพิจารณานำเข้าในบัญชียาหลัก แห่งชาติ เพื่อเป็นสวัสดิการสำหรับผู้มีสิทธิใน กลุ่มต่างๆ ต่อไป ซึ่งการปรับลดราคาขายในครั้งนี้ ช่วยให้สถานพยาบาลประหยัดงบประมาณในการ จัดหา ยา สามารถนำงบประมาณไปใช้บริการ ประชาชนในด้านอื่นๆ ได้มากขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้ยาต่อปีกับส่วนต่างของราคา ขายในปี 2551 เทียบกับปี 2555 ที่ลดราคาเป็น ครั้งที่ 2 แล้ว ส่วนลดนี้มีมูลค่าสูงถึง 76,642,000 บาท/ปี ค่าใช้จ่ายที่ลดลงทำให้สถานพยาบาล สามารถปรับลดราคาขาย ช่วยให้ผู้ป่วยเข้าถึงยา ได้ง่ายขึ้น ทั้งผู้ป่วยกลุ่มสวัสดิการของรัฐ กลุ่ม หลักประกันสุขภาพ 30 บาท หรือในกรณีที่ ผู้ป่วยต้องรับผิดชอบจ่ายค่ายาเอง ก็จะช่วยลดภาระ ค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลในสถานะเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้ลงได้

การเปิดกว้างในการประกวดราคาซื้อ ยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ฯ ที่ใช้ในทางการแพทย์ ที่ อย. ดำเนินมาประมาณ 2 ปีนี้ ผู้ที่ชนะการ ประกวดราคามีใช่เฉพาะบริษัทที่เป็นผู้ผลิต ยาสามัญเท่านั้น ยาบางตัวเป็นยาดันแบบ ยี่ห้อ เดียวกับที่เคยจำหน่ายให้ อย. ก่อนหน้านี้ เช่น ยาเมทิลเฟนิเตท ขนาด 10 มิลลิกรัม/เม็ด สำหรับ รักษาเด็กสมาธิสั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเปิดกว้าง และการประกวดราคาอย่างโปร่งใส มีผลให้ ผู้ผลิตยาดันแบบต้องลดราคาลง เพื่อเข้ามาแข่งขัน กับผู้ผลิตยาสามัญรายอื่นๆ ซึ่งผลประโยชน์ ทั้งหมดจะตกกับผู้ป่วยที่จะได้ใช้ยาดี มีคุณภาพ ในราคาถูกลงกว่าเดิมมาก นอกจากนี้ ยาบางตัว อย. ได้จัดซื้อจากผู้ประกอบการมากกว่า 1 ราย เพื่อ ความมั่นคงในการบริหารยา ไม่ให้ขาดตลาด กรณีมีเหตุจำเป็นใดๆ เกิดขึ้น เช่น ยาเฟนทานิล ทั้งชนิดฉีดและแผ่นแปะผิวหนัง และมอร์ฟิน ซัลเฟต จะมีการสั่งซื้อจาก 2 แหล่งผลิต ^๕

กษัตริย์และราชินีแห่งสเปน

ประสบการณ์ตามวัด

ก่อนปิดเทอมคุณพ่อวิญญาณบอกพวกเรานักศึกษาว่า “การไปอยู่ตามวัด เป็นโอกาสที่เราจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตในประเทศอิตาลีเป็นโอกาสที่เราจะได้ฝึกการใช้ภาษา เป็นโอกาสที่เราจะได้ทำหน้าที่สงฆ์รับใช้สัตบุรุษ บริการศีลศักดิ์สิทธิ์ ฯลฯ” ทำให้ผมย้อนกลับไปคิดถึงชีวิตเนรมิตเพราะทุกปิดเทอมภาคฤดูร้อนคือช่วงแห่งการเรียนรู้ชีวิตและกระแสเรียกซึ่งบรรยากาศนี้ได้กลับมาอีกครั้งหนึ่ง

บรรดาเหล่านักศึกษาทั้งหลายก็กระจัดกระจายกันไป ผมได้เลือกวัดนักบุญจอร์จ (ซานจอร์โจ) แห่งเปรดีเกอในเขตสังฆมณฑลปาต้าว (Padova) ด้วยคำแนะนำของคุณพ่อสันติ ปิตินิธย์นิรันดร์ เพราะวัดนี้อย่างน้อยก็มีคุณพ่อเจ้าวัดที่รู้จักภาษาไทยอย่างดีคือคุณพ่อโรเลนโซ อดีตเจ้าอาวาสวัดที่ อ.เชียงดาว

แต่สิ่งแรกที่ผมเจอคือความโดดเดี่ยว (แต่ไม่เหงานะครับ) เพราะช่วง

เปิดเทอมฤดูร้อน (กรกฎาคม – กันยายน) ตามธรรมเนียมของวัดที่นี่คือจะมีค่ายคำสอนค่ายอบรมเยาวชนมากมายหลายค่ายซึ่งแบ่งไปตามช่วงอายุและคุณพ่อเจ้าอาวาสก็ต้องไปร่วมทุกค่ายโดยผลัดเวรให้**คุณพ่อจอร์โจ** พระสงฆ์เกษียณช่วยทำมิสซา ผมเลยอยู่บ้านคนเดียวแต่ที่ไม่เหงาเพราะมีหนังสือต้องอ่านอีกและคุณพ่อจอร์โจท่านก็มักจะพาผมไปโน่นมานี่ตลอด

อย่างในช่วงวันฉลองแม่พระได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ที่ผ่านมากคุณพ่อได้พาผมไปร่วมงานฉลองวัดใกล้ๆ ทำให้ผมเห็นบรรยากาศของงานฉลองวัดที่นี่ซึ่งดูเหมือนงานวัดบ้านเราคือจัดกันสามถึงเจ็ดคืนแล้วแต่วัดโดยวางวันฉลองใหญ่ไว้ในระหว่างนั้นสัตบุรุษจะมาช่วยกันทำอาหารเย็นขายหารายได้ช่วยวัด มีเครื่องเล่นต่างๆ มากมาย และในวันฉลองนี้ทุกปีที่ป่าดัวจะมีงานโชว์พลุดอนห้าทุ่มครั้งที่ลานใหญ่กลางเมือง ผู้คนไปรอ

เขตอำเภอซานจอร์โจของเปรดีเก

กลุ่มผู้สูงอายุแขวงซานจอร์โจ

กิจกรรมผู้สูงอายุ

วัดนักบุญจอร์จ (จอร์จ) ของเปร์ติเก ไมโกลจากปาดัว

ซิสเตอร์ก็มาร่วมครับ

กันมากมายเพื่อชมพลุซึ่งก็ไม่ผิดหวังเพราะชมพลุที่โรมยังไม่ยิ่งใหญ่และสวยเท่าที่นี่

กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ผมอดคิดถึงไม่ได้คืองานชุมนุมเยาวชนโลกซึ่งจัดอยู่แค่ปลายจมูกคือที่กรุงมาดริดประเทศสเปนแต่ผมไม่ได้ไปร่วมเพราะต้องเตรียมสอบแต่ก็ได้ติดตามทางโทรทัศน์โดยเฉพาะช่วงตื่นเฝ้าและมิสซาปีดงานชุมนุมโดยสมเด็จพระสันตะปาปา กษัตริย์และ

ราชินีแห่งสเปนได้เสด็จมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณนี้ด้วย

งานนี้มีเยาวชนจากกัมพูชาประมาณ 20 กว่าคนได้มาร่วมกิจกรรมนี้เช่นกันแต่ได้แวะที่กรุงโรมก่อนนำทีมโดยพระสังฆราชจากพนมเปญ ส่วนทางพระศาสนจักรไทยเราก็มี**พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี**พร้อมกับเยาวชนไทยอีกกลุ่มใหญ่

พี่น้องคงได้ติดตามข่าวจากอุดมสารและสื่อต่างๆ กันบ้างแล้วซึ่งผมคิดว่างานนี้เป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับเยาวชนที่เดียวที่ได้เรียนคำสอนและได้เรียนรู้ว่าพระศาสนจักรคาทอลิกเรามีความเป็นสากลมากเพียงใดความแตกต่างทุกอย่างไม่เป็นอุปสรรคต่อความเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อเลย งานชุมนุมเยาวชนโลกครั้งต่อไปจะไปจัดที่กรุงริโอเดอจาเนโรประเทศบราซิลประเทศที่มีคาทอลิกมากที่สุดในโลกในปี 2013

กิจกรรมสุดท้ายที่ผมได้เข้าร่วมก่อนจะกลับไปทีโรมคือกิจกรรมค่ายผู้สูงอายุซึ่งบรรดาผู้สูงอายุเหล่านี้เกษียณกันเกือบหมดแล้วซึ่งสังคมผู้สูงอายุของคนที่นี่ก็จะเริ่มใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เพราะอายุเฉลี่ยผู้สูงอายุสูงขึ้นที่มากขึ้นนี้ก็ประมาณ 75-90 ปี แต่แข็งแรงกันอยู่ เรามีกิจกรรมสวดภาวนาร่วมกันฟังบรรยายกายบริหาร

สังฆานุกรอ่านพระวรสาร

เยาวชนที่มาร่วมงาน

ติดตามบทอ่านระหว่างมิสซาปิด

ภาวนาก่อนอาหาร

ผมช่วยถวายนมิสซาและฟังแก้บาปบ้างซึ่งเป็นเรื่องไม่ถนัดนักสำหรับผมเพราะเรื่องภาษาที่ใช้สื่อสารกับพวกเขาแต่ทุกคนน่ารักมากและพยายามฟังด้วยความเข้าใจ สำหรับผมแม้จะเป็นการเทศน์เล็กๆ น้อยๆ ผมก็ต้องเตรียมมากกว่าปกติขอบคุณพระจิตเจ้าที่ทรงช่วยเหลือตลอดบรรดาเพื่อนนักศึกษาหลายคนได้ร่วมค่ายเยาวชนและค่ายอบรมต่างๆ บางคนใช้ชีวิตกับสัตบุรุษในเขตวัดกลับไปโรมคราวนี้เราคงมีเรื่องเล่าแบ่งปันกันมากมายเลยทีเดียวในกลุ่มนักศึกษาต่างชาติที่มาฝากชีวิตไว้กับชาวอิตาเลียนที่นี่

ก่อนจบขอคำภาวนาจากพี่น้องเดือนนี้สำหรับนักศึกษาใหม่ของไทยเราทั้งพระสงฆ์และนักบวชชาย-หญิงที่เดินทางกันมาบ้างแล้วและ

ร่วมมิสซากับพระสันตะปาปา

สำหรับคุณพ่อหัตถชัย วงศ์มาแสนสมาชิกคณะธรรมทูตไทยจากอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ซึ่งจะเดินทางเข้าไปทำงานในประเทศกัมพูชาเดือนนี้ด้วยนะครับ ๕

Arrietty

โลกใบเล็กและงดงาม ของ “คนตัวจิ๋ว”

หนัง Arrietty มีชื่อเต็มๆ ว่า **The Borrower Arrietty** ชื่อหนังภาษาญี่ปุ่นคือ **Kari gurashi no Arrietty** ผลงานการ์ตูนเรื่องล่าสุดจากสตูดิโอจิบลิ ที่สั่งสมชื่อเสียงทำการ์ตูนมายาวนานทั้งขนาดสั้น โดยเฉพาะการ์ตูนเรื่องยาวที่สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมทั่วโลกคือ **My Neighbor Totoro** (1988) จนกลายเป็นโลโก้ของค่าย การ์ตูนของจิบลิล่าสุดเรื่องนี้ อาจมีความแตกต่างไปบ้างเมื่อคุณผู้อ่านที่คราวนี้ มิใช่ ฮายาโอะ มิยาซากิ หรือ ไอซาโอะ ทาคาฮาตะ แต่เป็น อิโรมาสะ โยเนะบายาชิ ซึ่งกำกับเรื่องนี้ในวัย 36 ปี เขาอยู่ในทีมงานของจิบลิมาแล้วหลายเรื่อง เช่นเป็น **key animator** ใน **Ponyo** (2008) และ **Howl's**

Moving Castle (2004) ส่วนมิยาซากิยังทำหน้าที่เขียนบทและอำนวยการสร้าง

การ์ตูนจิบลิเรื่องนี้ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมเยาวชนของนักเขียนอังกฤษ **แมร์รี่ นอร์ตัน** เรื่อง **The Borrowers** ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี 1952 และได้รับการแปลเป็นภาษาไทยในชื่อว่า “คนตัวจิ๋ว” เป็นวรรณกรรมเยาวชนยอดนิยมอีกเรื่องหนึ่ง ได้รับการดัดแปลงเป็นมินิ ซีรีส์ทางทีวีเมื่อปี 1992 และปี 1997 ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์และเข้าฉายในบ้านเราด้วยมีดาราตลก **จอห์น กู้ดแมน** ร่วมแสดง ซึ่งหนังเองก็ให้ความบันเทิงและเน้นตลกจับตัวอยู่ค่อนข้างมาก แต่การดัดแปลงครั้งนี้ของจิบลิได้สร้างเรื่องราวให้มีความเป็นญี่ปุ่น ไม่เหลือกลิ่นอายของโลกตะวันตก ฉากหลังของเรื่องคือซานกรุงโตเกียวทางตะวันตกโลกาเนอิ ซึ่งเป็นย่านเดียวกันกับสถานที่ตั้งของสตูดิโอจิบลิ โดยดำเนินเรื่องราวในยุคปัจจุบัน

ตัวเอกของเรื่องก็คือเด็กสาวตัวจิ๋วหน้าตาน่ารักวัย 14 ปี **อาริเอตี้** ซึ่งสูงเพียง 10 เซนติเมตร เธออาศัยอยู่กับพ่อแม่ในบ้านหลังเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น บ้านของเธอแอบซ่อนอยู่ใต้ถุนบ้านใหญ่หลังหนึ่ง ยังชีวิตอยู่ด้วยการขโมยสิ่งของต่างๆ ของมนุษย์โดยออกมาตอนกลางคืนเพื่อไม่ให้ใครเห็น และในวันหนึ่งบ้านใหญ่หลังนี้ก็ได้ต้อนรับสมาชิกใหม่เป็นเด็กหนุ่มที่ชื่อว่า **โซ** ซึ่งแม่ของโซเคยอยู่ที่บ้านหลังนี้มาก่อน โซมีอาการผิดปกติทางหัวใจไม่สามารถวิ่งเล่นเหมือนเด็กทั่วไปได้ ส่วนใหญ่เขาจึงใช้เวลานอนพักผ่อนอยู่ที่ห้อง หรือเล่นอยู่ที่สวนกับเจ้าแมวที่ชื่อ **นีย่า** โซเห็นอาริเอตี้ตั้งแต่วันแรกที่มาถึงเพราะเธอออกมาเก็บดอกไม้ใบไม้ที่สวน แต่เขาก็ไม่ได้ตื่นตกใจแต่อย่างใด

ความผูกพันระหว่างเด็กหนุ่มสุขภาพไม่ดีกับสาวน้อยตัวจิ๋ว แม้จะแตกต่างทางกายภาพเพียงใด แต่มิตรภาพของทั้งคู่ก็เชื่อมโยงถึงกันได้ เพราะทั้งคู่ต่างเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกัน ทั้งคู่ได้พบหน้ากันอีกครั้งโดยไม่ได้ตั้งใจ เมื่อ พ็อดพ่อของอารีเอตี้ พาเธอออกไป “ขอยืม” ในบ้านมนุษย์เป็นครั้งแรก และเข้าไปยืมกระดาษทิชชูในห้องของโซ หลังจากนั้นพวกเขาได้พูดคุยกันจริงจังเป็นครั้งแรกเมื่อเธอตัดสินใจไปหาเขาที่หน้าต่างห้อง เขาบอกว่าอิจลาที่เธอมีครอบครัวที่สมบูรณ์อยู่พร้อมหน้าทั้งพ่อแม่ ส่วนเขาไม่เคยเห็นหน้าพ่อ ส่วนแม่เองก็ยุ่งกับงานจนไม่ค่อยมีเวลาให้เขา

แต่โลกของเราเชื่อว่าจะมีแต่เรื่องรื่นรมย์ ผู้คนรักใคร่กลมเกลียวเห็นอกเห็นใจกัน หรือมีใจเอื้ออาทรต่อสรรพสิ่งสรรพสัตว์ทั้งหลาย โลกยังมีด้านที่โหดร้าย ดังเช่นพ่อของอารีเอตี้พร่ำสอนเธอว่า อย่าให้มนุษย์เห็น เพราะมนุษย์นั้นอันตราย เมื่อใดที่คนตัวจิ๋วถูกมนุษย์พบ พวกเขาจำเป็นต้องอพยพไปหาบ้านใหม่อยู่ หรือแม้แต่สัตว์เองเราก็เห็นการรังแกกัน เจ้ากาชอบบินมาจิกคินีย่า ส่วนเจ้าแมวเมื่อเห็นอารีเอตี้ก็ชอบวิ่งไล่กวด (แต่เธอไม่ได้เห็นว่าเจ้าแมวเป็นศัตรู กลับโบกมือให้ด้วยซ้ำ) และยังมีสัตว์ที่น่ากลัวสำหรับพวกเขาก็คือหนู ส่วนมนุษย์อันตรายที่สุดในหนังก็คือแม่บ้าน ฮารุ ที่ไม่คิดจะญาติดีกับคนตัวจิ๋ว ไม่ได้เห็นว่าแม้พวกเขาจะตัวเล็กกว่ามนุษย์ทั่วไปมาก แต่ก็มีความเป็นมนุษย์เหมือนกันทุกประการ ดังเช่นที่เธอโทรศัพท์เรียกบริษัทกำจัดสัตว์มาให้จัดการจับคนตัวจิ๋วรวมไปถึงทำที่ที่เธอปฏิบัติเมื่อจับแม่ของอารีเอตี้ได้

เด็กหญิงเช่นอารีเอตี้ชวนให้คิดถึงการ์ตูนของจิบลิอีกเรื่องที่ว่าเด็กผู้หญิงวัยใกล้เคียงกันคือ **Kiki's Delivery Service** เรื่องของกิกิ แม่คนน้อยวัย 13 ปี ที่เดินทางจากบ้านเกิดไปอยู่เมืองริมทะเลเพื่อฝึกฝนการพึ่งพาตัวเองเป็นเวลาหนึ่งปี โดยมีเพื่อน

คู่ใจไปด้วยกันคือแมวคำจี้ และการ์ตูนอารีเอตี้ที่มีภาพสวยๆ เต็มไปด้วยรายละเอียดละเอียดละไม และเสียงเพลง เสียงร้องเพราะๆ จากนักดนตรีชาวฝรั่งเศส เซซิล คอร์เบล เรื่องนี้ยังชวนให้เราสำนึกถึงคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของธรรมชาติเช่นการ์ตูนของจิบลิเรื่องก่อนๆ เกือบทุกฉากในเรื่องเต็มไปด้วยต้นไม้ ดอกไม้ที่สวยงามใหญ่หลากหลายสี ภาพของสัตว์ต่างๆ ที่อยู่ด้วยธรรมชาติ เช่นเต่าทอง หรือแม้แต่ความงามของน้ำค้างที่เกาะอยู่บนใบไม้ โทนีซีเยวโนบ้านของอารีเอตี้ ห้องของเธอก็ตกแต่งด้วยใบไม้ ดอกไม้เต็มไปหมด

คนตัวจิ๋วเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าพวกเขามีความจำเป็นในการบริโภคที่น้อยนิดมาก น้ำตาลเพียงหนึ่งก้อนหรือทิชชูเพียงหนึ่งแผ่น ใช้กันทั้งครอบครัวหลายวันก็ยังไม่หมด และหลายๆ อย่างพวกเขาหามาได้จากธรรมชาติรอบๆ ตัว ส่วนเรามนุษย์แม้จะไม่ต้องแอบซ่อนย่องไปหยิบยืมของคนอื่นในยามวิกาล แต่เรามักจะจ่ายเงินซื้อหาทั้งสิ่งที่เป็นกับชีวิตและสิ่งที่สิ้นเกินกว่านั้น โดยที่ไม่รู้จักคำว่าพอ อาจจะมีเวลาสักนาทีที่เราจะได้หยุดคิดสักนิดว่า การบริโภคของเราได้ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น หรือกระทบต่อธรรมชาติรอบตัวหรือไม่

โลกจะงดงามเพียงใดถ้ามนุษย์จะไม่สำคัญผิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ บริโภคทุกอย่างที่ขวางหน้า แต่ใช้ชีวิตอย่างสมถะ สันโดษ อ่อนน้อมถ่อมตนกลมกลืนกับธรรมชาติ บริโภคแต่พอเพียง เช่นครอบครัวคนตัวจิ๋วของอารีเอตี้ **๕**

ทุกนาทีย่อมมีค่า

คืนหนึ่งดิฉันตื่นขึ้นมาตอนตี 4 รู้สึกตกใจมากที่แขนข้างขวายกไม่ขึ้น มีความรู้สึกเหมือนไม่ใช่แขนเดิมของเรา ดิฉันรีบหยิบปากกาๆ ก็หล่น ไม่มีแรงเขียนตัวอะไรทั้งสิ้นแม้แต่เซ็นชื่อก็ทำไม่ได้ แล้วจะเขียนคอลัมน์นี้ต่อไปอย่างไร? ดิฉันหยิบหวีมาลองหวีผม ก็หาทิศทางของศีรษะตนเองไม่ได้ ไม่เคยเกิดอาการอย่างนี้ขึ้นกับดิฉันมาก่อน นี่กำลังจะเป็นอัมพฤกษ์หรือ? ดิฉันสับสน และกลัวโรคนี้มารีบโทรศัพท์ตามลูกชายคนเล็กให้มาพาแม่ไปโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ สาทร ที่ซึ่งดิฉันและครอบครัวจะรักษาที่โรงพยาบาลนี้เป็นประจำ ด้วยความคุ้นเคย และวางใจในความสามารถของหมอและพยาบาลที่ทำให้พวกเขาหายป่วยทุกครั้ง

คราวนี้ดิฉันมีความหวังน้อยมากกลัวจะไม่เหมือนเดิม ตลอดเวลาที่สวดวิงวอนขอพระ และ St.Jude ให้สามารถทำงานรับใช้พระได้ตลอดไป เมื่อหมอเวรรอบดึกดูอาการก็สั่งให้ตรวจวินิจฉัยอย่างละเอียด แต่ก็ยังไม่พบสาเหตุว่าเกิดจากส่วนใดของร่างกาย จึงต้องส่งให้พบหมอทางสมอง ซึ่งสุดท้ายก็ให้ใช้วิธีทำสแกนสมอง MRI. และ MRA.

ดิฉันต้องนอนในรถของโรงพยาบาลพร้อมด้วยพยาบาล และเจ้าหน้าที่อีก 2 คน รวมทั้งลูกชายและหลานสาว ค่อยรู้สึกอุ่นใจขึ้น เมื่อมีคนในครอบครัวติดตามให้กำลังใจ กว่าจะได้ตรวจก็ต้องค่ามาก เพราะมีคนจองคิวไว้มากมาย

หมอให้พักดูอาการในโรงพยาบาล กลายเป็นคนป่วยหนักไปเลย จากคนปกติที่ทำอะไรได้มากมาย เปลี่ยนเป็นคนป่วยที่มีพยาบาลเข้าออกดูแลช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง แขนที่เคยซาและไม่มีความรู้สึกก็เริ่มดีขึ้นเพราะได้น้ำเกลือ และยาที่ฉีดเข้าเส้น ผ่านไป 5 ชั่วโมง แขนขาก็กลับมาใช้งานได้เหมือนเดิม ดิฉันขอบคุณพระที่ยังเมตตาและทำให้รู้สึกถึงคุณค่าของอวัยวะในร่างกาย มีโอกาสเขียนหนังสือได้อีกครั้งหนึ่ง พระองค์ช่วยให้คนเราใช้ชีวิตประจำวันด้วยอวัยวะทุกส่วนช่างยิ่งใหญ่ และมีคุณค่า ถ้าคนใดขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปจึงจะรู้ซึ่งถึงคุณค่าของมัน

ดิฉันจึงไม่ละเลยเวลาต้องรีบทำสิ่งที่จะเกิดประโยชน์ให้คนรอบข้าง ต้องรีบไขว่คว้า โดยเฉพาะงานเขียนคอลัมน์นี้ ดิฉันจำเป็นต้องสะสมบทความให้มากที่สุด ก่อนที่ทุกอย่างจะสาบสูญไปแล้วท่านผู้อ่านเคยรู้สึกบุญคุณที่ท่านได้รับจากพระองค์บ้างหรือเปล่าคะ?

เมื่อโอกาสวันแม่ (12 สิงหาคม) ที่ผ่านมามีดิฉันมีเวลาว่างได้ดูรายการทางโทรทัศน์ สิ่งหนึ่งที่สะท้อนจิตใจของคนดู แม้แต่พิธีกรสาวพูดถึงเรื่องที่กำลังจะเล่านี้ ต้องร้องไห้น้ำตาไหลพรากเมื่อครูให้นักเรียนเขียนเรียงความ ว่ามีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับ “แม่” บ้าง? คุณก็ไม่น่ายาก เพราะแม่ทั่วไปก็มักจะทำสิ่งดีๆ ให้ลูกมาตลอด ลูกย่อมรับรู้และบอกเล่าได้เพราะเป็นความจริง แต่มีเด็ก

หลายคนที่ไม่ม่แม่ รวมทั้งบางคนถูกแม่ทิ้งด้วย พวกเขาอยู่กับปู่ย่า ตายาย แล้วแม่เข้ากรุงเทพฯ บ้างก็ม่ส่งเสียเลี้ยงดูลูกเลย พวกที่ได้อเงินจากแม่ที่ส่งให้ก็สามารถดำเนินชีวิตเหมือนเด็กคนอื่นๆ แต่พวกเขายังต้องการไอรุ่นของแม่มากกว่า

เด็กหลายคนที่บอกว่า เรียงความเรื่องนี้เขียนยากมากและเขียนไม่ได้เพราะม่มีข้อมูล ด้วยเหตุที่วันที่เขาลืมตาโลกวันนั้นก็ม่มีแม่ให้เห็น ไม่เคยไ้รับความรัก การกอดของแม่ ไม่เคยพูดคุยกับแม่ ไม่เคยเห็นรอยยิ้ม เสียงหัวเราะของแม่ที่เล่นกับลูก ไม่เคยไ้ลิ้มรสอาหารใดๆ ที่แม่ทำให้ เมื่อเจ็บป่วยก็ม่เคยมีแม่ปรนนิบัติดูแลและคอยปลอบโยนไ้สักไ้ เมื่อมีความทุกข์ไ้ใคร่หาคนปรับทุกข์ และจะระบายทุกข์กับคนที่ไ้ใจก็ม่มี เขาเหล่านั้นรู้สึกสะเทือนจิตใจมากเมื่อเห็นเพื่อนๆ หรือใครๆ ที่มีโอกาสไ้กอดแม่ หรือแม่หอมแก้มลูกสุดที่รัก แต่พวกเขามีแต่ความอ้างว้าง โดดเดี่ยว ไม่มีน้ำหล่อเลี้ยงจิตใจ เด็กส่วนใหญ่ถ้าจิตใจม่เข้มแข็งเขาก็จะเป็นเด็กมีปัญหา เมื่อผู้ใหญ่ที่เห็นภาพนี้ควรยื่นมือเข้าช่วยไ้พวกเขามีความหวัง มีความอบอุ่น และอย่างน้อยมีคนไ้กำลังใจ และเป็นที่พักแทนพ่อแม่ของเขา

อีกเรื่องหนึ่งไ้ได้ยินมา แล้วอยากจะทำไ้ฟัง ซึ่งคาราหนุ่มคนหนึ่งมีอนาคตรุ่งโรจน์คนหนึ่ง เขามุ่งงานรัดตัว ไม่มีเวลากลับไปเยี่ยมแม่ที่บ้านเกิด แม่แต่เวลาที่จะโทรศัพท์ไปพูดคุยถามทุกข์สุขกับแม่ก็ยังมีเวลา ผลัดวันไปเรื่อยๆ แม่ไ้ไ้แต่ติดตามข่าวคราวของลูกจากโทรศัพท์ด้วยความปลาบปลื้ม และคิดถึงทุกวัน เมื่อรู้ว่าลูกมีชื่อเสียงมีคนรักมาก แม่ก็ดีใจ แม่เคยขอร้องไ้ลูกชาย (คารา) พาแม่ไปดูทะเลสักครั้งหนึ่งในชีวิต ลูกก็สัญญาไปวันๆ ว่าถ้าว่างจะพาแม่ไป

เวลาผ่านไปเป็นปี ข่าวคราวก็ม่มี จนถึง

‘วันแม่’ ลูกชายมีเวลาว่างก็อยากไ้แม่ดีใจจึงเดินทางไปหาแม่จะไปกราบแม่ และจะพาแม่ไปเที่ยวทะเล เมื่อขับรถมาถึงบ้าน บ้านเงียบสงบ เขาเรียกแม่ รู้ว่าแม่ต้องอยู่ในครัว ตั้งใจจะกินอาหารที่แม่ชอบทำให้เขากินตอนเด็ก แม่คงจะดีใจเมื่อลูกทานข้าวไ้มากๆ แต่ก็ม่พบแม่ที่ห้องครัว เขารับวิ่งขึ้นชั้นบน แต่ก็แทบช็อค เมื่อแม่นอนอยู่ที่พื้นห้อง เขาวิ่งเข้าไปกอดแม่ และเรียกไ้แม่ลืมตา แต่ก็หมดหวัง...แม่สิ้นใจก่อนเขามาถึงไม่นาน มือข้างหนึ่งกำของไ้ไว้ เขาแกะมือออกก็พบรูปถ่ายของเขาสมัยยังเด็ก แม่กำรูปนั้นไ้แน่น และหลังรูปแม่เขียนข้อความไ้ว่า “ลูกจำ แม่คิดถึงลูกทุกวัน วันหนึ่งแม่คงจะไ้ไปเที่ยวทะเลกับลูกนะ”

น้ำตาลูกผู้ชายไหลอาบแก้ม ร้องไ้คร่ำครวญเสียใจที่เขาไ้ไ้ทำหน้าที่ลูกไ้เต็มที่ มองข้ามความรักของแม่แต่กลับไปหลง แสง สี เสียง และคำชมของคนอื่นที่ไ้ไ้จริงใจต่อเขาเท่ากับแม่ที่ไ้ไ้กำเนิดเขา มา มันสายเกินไปเสียแล้ว แม่เพียงคนเดียวเขายังม่เคยเห็นความดีเลย เขาจัดงานศพไ้แม่ไ้ใหญ่โต แต่ในจิตใจเขาปวดร้าว เขาอยากไ้เวลาหวนกลับมา แล้วเขาจะม่ทำตัวเช่นนี้ อย่างแน่นอน เขาคุยกับแม่ที่หมดลมหายใจ แม่จะรับรู้ไหมหนอว่าเขารู้เสียไ้ไ้กับแม่

สิ่งสุดท้ายที่เขาทำก็คือเอากระดูกใส่ผ้าขาว แล้วล่องเรือไปในทะเลลึก และโยนกระดูกนั้นลงไปในทะเลอันกว้างใหญ่ และบอกแม่ว่า “ผมพาแม่มาทะเล และอยู่ในที่ที่แม่ต้องการแล้วครับ”

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ไ้พวกเขาๆ อย่าคิดว่าเวลาที่เรามั่นใจจะทำสิ่งใดต้องทำได้ทัน อย่าไ้เหมือนเรื่องจริงเรื่องนี้ที่ทุกอย่างอาจสายเกินไปแล้ว ท่านก็จะเสียใจไปตลอดชีวิต รีบทำสิ่งดีๆ ไ้ทุกคนรวมทั้งพ่อแม่บังเกิดเกล้าณะคะ

■ ก ทำข้าม ณ สามพราน

นานาอาชีพ

กุง กิฟชือป

“กินข้าวหรือยัง” “ไปไหนมา” “สบายดีไหม” เป็นคำทักทายแบบไทยๆ ส่วนคนจีนจะทักกันว่า “เจี๊ยะปึงบ่วย” “ลื้อคือตัก่อ”

...สวัสดีครับทุกท่าน คุณพ่อ ชิสเตอร์ ฆราวาส สัตบุรุษ พี่น้องผู้อ่าน คอลัมน์นี้ทั้งเป็นประจำและไปกลับ มาพบกับนานาอาชีพเดือนตุลาคมกันเลย นะครับ

ผมรู้จักผู้หญิงคนหนึ่ง เป็นแม่ค้าขายของ อารมณ์ดี หัวเราะเก่ง รูปร่างท้วม ผิวขาว หมวย สวยแบบคนจีน คุยเก่ง พูดเก่ง ยิ้มแย้มแจ่มใส ยิ้มตลอด

เธอมีชื่อเล่นว่าก๊วย เทเรซา สุชาติพิทย์ ดาวทองคำ อายุ 44 ปี สมรสกับ นายสาโรจน์ เลิศวนิช อายุ 39 ปี เสียชีวิตไป 5-6 ปีแล้ว มีลูกๆ 2 คน เทเรซา จงกชกร และเด็กชายศุภกฤษ์ เลิศวนิช ลูกคนโตเรียนที่โรงเรียนโยนออฟอาร์ค ชั้น ม.6 คนเล็กเรียนที่โรงเรียนช่างตากุ้งี่ ชั้น ป.6

เดิมพ่อแม่เป็นคริสต์ เป็นสัตบุรุษวัดแม่พระประจักษ์เมืองลอร์ด บางสะเก เป็นลูกของ นายนพ ดาวทองคำ อายุ 68 ปี แม่ เทเรซา อมรัตน์ อายุ 66 ปี มีลูก 3 คน ก๊วยเล่าว่าตอนแรกเรียนที่นี่ คุณพ่อพิบูลย์ วิสิฐนนทชัย เป็นครูสอนคำสอน และภาษาอังกฤษในสมัยนั้น

หลังจากนั้น ถึงช่วงหนึ่งของชีวิต ก็แต่งงาน กับแฟนและย้ายมาอยู่ที่ช่างตากุ้งี่ บ้านเลขที่ 369 ถ.ประชาธิปไตย 2 แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ

และขายของ ขายอาหารตามสั่ง เรียกว่าพวกกับแก้ม ผัดกะเพรา หมูป่าผัดเผ็ด ผัดซีเมา ผัดพริกหมู-ไก่ ผัด ทอด ตุ่น นึ่ง ฯลฯ

ปี 2547 ขายอยู่หน้าบ้าน หลังห้าง Big C 10 กว่าปีก็ขายดีเหมือนกัน มีไปขายที่ตลาดบ้าง

ต่อมาเมื่อแฟนเสียชีวิตได้ 3-4 ปี จึงขาดคนช่วยขายช่วยทำและยังต้องเลี้ยงลูกด้วย มีรายจ่ายมาก จึงต้องคืนรน จึงคิดขายก็ฟ้อช้อป และสมุนไพรรขายตามคลองวัด และขายที่ตลาดนัดวัดกัลยาณ์ วันจันทร์-วันศุกร์ 6 โมงเช้าถึง 9 โมงเช้า เหมือนตลาดนัดทั่วไป ขายแค่ 3-4 ชั่วโมง พอสายๆ ตลาดก็วาย

ก๊วยเฉลี่ย ก็ขายได้ตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท ทั้งทุน ทั้งกำไร ทั้งค่าแรง ค่ารถ ค่าจ้าง บางครั้งก็แล้วแต่ว่าจะมีลูกค้ามากน้อยแค่ไหน ส่วนใหญ่ก็จะเป็นลูกค้าขาประจำและรับประกันความพอใจของลูกค้า ถ้าไม่ดีก็เอากลับมาเปลี่ยนได้

ส่วนเสาร์และอาทิตย์ หรือ วัน
นักขัตฤกษ์ ก็จะไปขายตามวันฉลองวัด
ต่างๆ ทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เคย
ไปไกลถึงจังหวัดมุกดาหาร เรียกว่าไป
ทั่วไทย มีเพื่อน 2 คน เป็นลูกจ้าง ค่าแรง
ไม่ขอล่าว ก็คงพอประมาณ

ส่วนค่าเช่าร้าน ตามฉลองวัดก็
500-800 บาท หรือแล้วแต่จะทำบุญ ก็
ช่วยๆ กัน ขายได้มากก็ให้มาก

ถั่วเฉลี่ย ก็ขายได้ตั้งแต่ 5,000-
10,000 บาท ทั้งทุน ทั้งกำไร ทั้งค่าแรง
ค่ารถ ค่าจ้าง บางครั้งก็แล้วแต่จะมี
ลูกค้ามากน้อยแค่ไหน ส่วนใหญ่ก็จะ
เป็นลูกค้าประจำและรับประกันความ
พอใจของลูกค้า ถ้าไม่ดีก็เอากลับมา
เปลี่ยนได้

ตลอด 3-4 ปีที่ขาย มีทั้งสมุนไพรร
ยาพม่า (ยาหม่อง) ยาเหลือง ถั่ว 5 สี
สำหรับคนกินเจ กล่องละ 100 บาท ครีม
ร้อนสมุนไพรสลายไขมัน ขวดละ 180
บาท เก๊กฮวยผง ครีมกันแดดเนื้อซิลิโคน

กระเป๋าตั้งค์ชาย-หญิง แบบสะพาย
กำไลข้อมือ เครื่องสำอาง ต่างหู สร้อย
คอไม้ค้อน นพเก้า ธัญพืช ซามะลิ ของ
กระจุกกระจิก ไม้กวาดล้อง ส่วนใหญ่
เป็นของผู้หญิง ผมเดินๆ ดูแล้ว

ลงทุนเป็นแสนเหมือนกัน อาศัย
ขยันไปขายหน่อย ต้องไปจอร้าน ติดต่อ
และไปเช่าหน่อย ก่อนงานฉลองราชบุรีก็
ไป เพราะลูกยังเล็กและต้องเรียน จึงมีค่า
ใช้จ่าย ขายบางครั้งก็อาศัยได้มากน้อยก็
แล้วแต่คนไปฉลองวัด และลูกค้าที่สนใจ

ถ้าผู้อ่านที่ไปฉลองวัดต่างๆ ก็อาจ
จะพบกับเขาได้นะครับ สินค้าบางอย่างก็

ทำเอง บางอย่างแบรนด์ของเรา แองเจล่า บาง
อย่างก็รับมา จำหน่าย เจล-น้ำมัน ครีมสมุนไพรร
คลายเส้น ปวดขา ปวดเข่า ปวดหลัง ปวดท้อง
ปวดเมื่อยตามร่างกาย

เครื่องสำอาง ครีมฝ้า-หน้าขาวใส กันแดด
ฯลฯ รับผิดชอบของชำร่วย บริการจัดส่งถึงบ้าน

ถ้าผู้อ่านสนใจที่ดิน จ.ราชบุรี เป็นสวน
อยู่อาศัย บ้าน ที่ดินเปล่า แอวสามพราน ติดต่อ
มาได้นะครับ

สุดท้ายของนานาอาชีพเดือนนี้ ก็เดินทาง
มาถึงฉบับใกล้จบปีแล้วหาอ่านกันได้ตามห้องสมุด
ตามหน้าวัดคาทอลิก ขอพระเจ้าอวยพรผู้อ่าน “เกิด
แก่ เจ็บ ป่วย ตาย” มันเป็นเรื่องธรรมดา “มีเกิด
มีดับ มีทุกข์มีสุข” ครับ

บุบผา เวิร์ดดิ้ง สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 อ.จ๊กกะพาก ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ทีม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นคาทอลิก สด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์ผู้อ่านทุกท่าน ดิฉันรู้สึกดีใจที่ “พจนมลา” เปรียบเสมือนเวที หรือลานกวี ซึ่งเปิดเนื้อที่สำหรับผู้ที่รักการแต่งคำประพันธ์ต่างๆ ซึ่งก็ยินดีรับทุกชิ้นผลงาน ขอให้ขยันแต่ง และกล้าส่งมาร่วมสนุก ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีแก่กันและกัน

สำหรับครั้งนี้เป็นคำประพันธ์ของ **คุณเปโตร วิชัย สุขสวัสดิ์** หรือผู้ที่ใช้นามปากกาว่า “ช.ชาวดิน เมืองพริมพรี”...ดูเหมือนการกลับมาครั้งนี้จะแต่งได้ดีขึ้น ขอให้พยายามต่อไปนะคะ “สู้ สู้”... เพราะ ‘ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น’ ประโยคนี้เป็นความจริงเสมอค่ะ

บ้านที่มีพระเจ้าคือสวรรค์นิรันดร

บ้านคือที่พักผ่อนเมื่อนักเหนื่อย

บ้านคือเพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนม

บ้านคือโลกส่วนตัวคนทั่วโลก

บ้านคือถิ่นแดนเสรีเบิกบานมิเบา

บ้านเขาอื่นมีหมื่นแสนในแดนหล้า

บ้านของเราเหมือนรังนกก็อยู่ดี

บ้านเรามีไว้เพื่ออยู่สู้ชีวิต

บ้านเขาอื่นแม่ใหญ่โตสักปานใด

บ้านของเรา เราอยู่ เรารู้จัก

บ้านของเรา เราพอใจ ไม่ลำพอง

บ้านเรามีความอบอุ่นทรงคุณค่า

บ้านที่มีองค์พระเจ้าเฝ้าห่วงใย

บ้านคลายเมื่อยยามกลับจากไปนอกบ้าน

บ้านคือสถานสราญวิมานเรา

บ้านคือไขคั่นดั่งงามดับทุกข์เศร้า

บ้านคือเหย้าสำคัญยิ่งในปถพี

บ้านโอ้อ่างามประจักษ์สูงศักดิ์ศรี

บ้านเรานี้หลังน้อยนิดแต่สุขใจ

บ้านหลังนิตก็มีค่ากว่าสิ่งไหน

บ้านนั้นไซ้คือบ้านเขาใช่เราครอง

บ้านของเราใช้ผ่อนพักคลายสมอง

บ้านของเรา เราจับจอง ประจำใจ

บ้านของเรารักชีวิตกว่าไหนไหน

บ้านนั้นไซ้คือสวรรค์นิรันดร...

“ช.ชาวดิน เมืองพริมพรี”

“ใส่ใจ”

เขาใส่ใจในงานการอาชีพ
บังคับคอกนอกฤดูฤดูกาล
ด้วยแรงฝันขึ้นนำศิครรรมชาติ
แต่ผลลัพธ์กลับดีมีราคา
คงไม่่ง่ายได้รางวัลงานเกษตร
ผลสีทองห้องหุดสุดโอฬาร
นี่คือสิ่งที่เราเอาใจใส่
ส่งผลให้ได้อย่างในทางดี

ด้วยแรงริบอินทรีย์เคมีสาร
เพียงไม่นานผลผลิตติดตามมา
เพราะสามารถหลีกเลี่ยงเสี่ยงปัญหา
เสียเวลาดูแลแค่ไม่นาน
เขาคัดเกรดลูกใหญ่ให้รสหวาน
กรรมการพร้อมกันการันตี
เรื่องเล็กใหญ่หากขยันขม้นขมิ
พาชีวิตมีความสุขทุกครอบครัว

ที่มา : คุณจ่านงค์ เลิศวรวิฒิ เจ้าของสวนมะม่วงทิวโชค มะม่วงนอกฤดูฤดูกาล
(ส่งนอก) อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี รางวัลชนะเลิศการประกวดมะม่วงน้ำดอกไม้
ผลใหญ่สุด งานวันมะม่วงแปดริ้ว ปี 2554

หน้าสี่ พงศ์ ประมวล

หน้าสี่ สโมสรอุดมสานต์

หน้าสี่ การ์ตูนครูต้อย

หน้าสี่ การ์ตูนครูต้อย

หน้าสี่ การ์ตูนครูต้อย

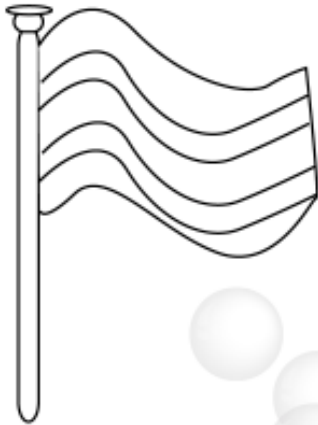
หน้าสี การ์ตูนครูต้อย

มาวาดรูปกับครูด้วย

ภาพ/เรื่อง

วันนี้เรามาดูภาพเส้นแบบต่างๆ นะคะ เริ่มตั้งแต่
รูปที่ 1-5

ชาติที่มั่นคงผู้คน
ต้องรู้จักให้อภัย

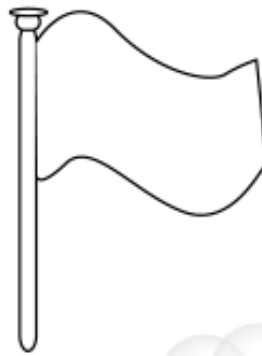
1

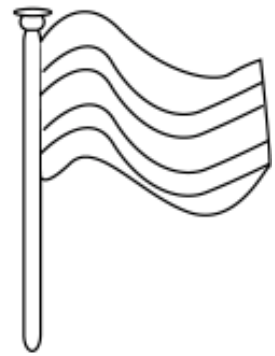
2

3

4

5

อัศจรรย์สูงสุดของพระเป็นเจ้า
คือการให้อภัย

ชวนน้องๆ

พี่ป๋องและชาวคณะ

สวัสดีครับ น้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมคณาต์ที่น่ารักทุกคน มาพบกันอีกเช่นเคย ทราบว่าช่วงนี้น้องๆ เด็กๆ ก็คงปิดเทอม (พักสมอง) ก็ขอให้ใช้เวลากันอย่างคุ้มค่า และมีประโยชน์ พยายามชนะใจตนเอง และสรรหาสิ่งดีๆ ที่มีคุณค่าให้มากๆ สะสมความรู้ไว้หลายๆ ด้าน เพราะสักวันหนึ่งความรู้ หรือประสบการณ์เหล่านั้นจะนำไปประกอบอาชีพส่วนตัวน้องๆ เองครับผม

โอกาสนี้ พี่ป๋องกราบขอพระคุณ คุณครู/อาจารย์ ทุกท่านที่ส่งเสริม ผลักดันให้น้องๆ เด็กๆ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสโมสรอุดมคณาต์ อาทิ มีสภุ์รพรรณา และมีสเมทินี่ โรงเรียน ยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน คุณครูของโรงเรียนมารีย์พิทักษ์สว่างแดนดิน จ.สกลนคร ที่ยังคงความเป็นแฟนพันธุ์แท้อย่างสูงสุด และสำหรับน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกส่งภาพวาดระบายสีของ “มุมเด็กศิลป์” พี่ป๋องก็ขอขอบใจที่น้องๆ เด็กๆ ทุกคนยังให้ความสนใจกันอย่างเหนียวแน่น ขอขอบใจจริงๆ “สู้ๆ สู้ๆ” พยายามต่อไปเรื่อยๆ “ขออย่ายอมแพ้...จงลุกขึ้นสู้ไป จุดหมายไม่ไกลเกินจริง” ครับผม

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้าร่วมร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณาต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๋องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้าร่วมร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคณาต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทบุรี ซ่งนนทบุรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

- ค.ญ.ธนวรรณ ตีระ ค.ญ.พัชฎาพร ศิริจันทร์
- ค.ญ.กนกวรรณ คำสิงห์ ค.ญ.สุนิษา นามบุรี
- ค.ญ.ปภัศรา บัวแก้ว ค.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสิมา
- ค.ช.รัตติ รุจิเรขรังสิมา ค.ช.รพีภัทร แก้วมะณี
- ค.ช.อภิสิทธิ์ แก้วมะณี ค.ญ.ศกามาศ บุตรน้ำเพชร
- ค.ญ.กนกวรรณ ฟ้ากระจ่างชัยสิน ค.ญ.ณฤทัย
- โลหะสัมฤทธิ์ ค.ญ.ถลันถลิต แสงวงศ์ ค.ญ.ภัครมัย
- วรรณวิจิตร ค.ญ.กัญญารัตน์ ศรีสุโข ค.ญ.สุพิชญา
- เปรมะโยธิน ค.ญ.วรรณิการ์ ศรีเมืองไพร ค.ญ.นารา
- ภัทร บุตรเวียงพันธ์ ค.ญ.อริสราแฝงจันทร์ ค.ญ.พิม
- วิไล ประสมสี ค.ญ.พิมวิไล ประสมสี ค.ญ.กวีณา
- ลีทอง ค.ญ.ปิณิดา ภูอาบทอง ค.ญ.ฐิตาพร เคนทะ
- ชาติ ค.ช.ทรงพล สุวรรณโคตร ค.ช.วรุตย์ ไชยวาน
- ค.ช.สิทธิภพ สันติวิวัฒน์พงศ์ ค.ช.ปรัชญ์ สามารถ
- ค.ช.พันเทพ ภาวงศ์ ค.ช.วิสัยทัศน์ หอมสร้อย
- ค.ช.ธนพล พิสิทธ์เรือง ค.ช.วรพล พุฒธรรม ค.ช.พัชร
- พล สุวรรณเขต น้องพัชร คำเอี่ยม น้องณัฐพงษ์
- คงครองสมัย น้องสมชาย แซ่เจียง น้องณัฐพล
- เวชประเสริฐกุล น้องชาณุชัย รักเมืองไพร น้อง
- สุรพล อมรศิริวัฒนา น้องบุญยอด สว่างธรรมกุล
- น้องวิทยา วชิรพนา น้องบารมี แก้วพวง น้องอดิรุจ
- เมอะเถาะ น้องพัศกร อดุลย์พรหทัย น้องอิทธิพล
- ศักดิ์สุรศักดิ์ น้องทวีศักดิ์ ก่องวนาสิริ

คุยกันฉันเพื่อน

‘คุยกันฉันเพื่อน’ มาพบกับน้องๆ เด็กๆ อีกเช่นเคย เป็นช่วงสบายๆ เป็นกันเอง เหมือนการได้อ่านสารและความคิดจากเพื่อนๆ...ครั้งนี้พี่ป๊อขอเปิดซองจดหมายของน้องเพ็ญศรี แสนจู หรือ น้องด้าร์ ต้องขอชมว่าน้องเก่งจริงๆ มีความสามารถ และใช้ประสบการณ์จากการผ่านสนามแข่งขันมาหลายสนามให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้เป็นอย่างดี สมแล้วที่จะได้ชื่อว่า “คนเก่ง”...น้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ สโมสรรฯ เรามาอ่านสารดีๆ จากน้องเพ็ญศรี กันนะครับ

ขอเชิญพบกับน้องเพ็ญศรี แสนจู หรือน้องด้าร์ ได้ในบทสัมภาษณ์ของเธอคนนี้ ซึ่งพี่ก็เชื่อว่า จะเป็นประโยชน์แก่น้องๆ เพื่อนๆ บ้างไม่มากก็น้อยครับผม

ชื่อ : เพ็ญศรี แสนจู

ชื่อเล่น : น้องด้าร์

เรียนที่ : โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ จ.เชียงใหม่

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรรอุดมสถานต์?

ตอบ : ทำทายความสามารถ มีเพื่อนหลายคนบอกกับหนูว่าการวาดภาพมันเป็นเรื่องทำทายสำหรับหนู หนูก็ว่ายากนะคะ เพราะคนที่จะวาดรูปภาพต่างๆ ต้องเป็นคนใจเย็นและรักในศิลปะหรือชอบ แต่สำหรับหนู หนูชอบการวาดรูปภาพอยู่แล้ว แต่หนูก็ตั้งใจที่หนูได้มาพูดคุยสัมภาษณ์ในสโมสรรอุดมสถานต์ค่ะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : แรงบันดาลใจของหนูก็คือ คุณพ่อคุณแม่เพราะตอนเด็กๆ หนูได้ไปแข่งขันประกวดวาดภาพระบายสีต่างๆ และได้รับรางวัลหลายครั้งแล้ว เลยทำให้หนูรู้ว่ามันเป็นประสบการณ์ในการวาดภาพระบายสี จึงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้หนูวาดภาพระบายสี โดยมีคุณพ่อคุณแม่ให้กำลังใจหนูตลอดมา

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : คุณครูยุทธศักดิ์ แซ่ฉี

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : หนูใช้เวลาแค่ 10 นาที ในเวลาระบายสีรูปภาพและต่อเติมภาพให้สวยงามมากขึ้นกว่าเดิม

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : รู้สึกดีใจมาก และภูมิใจที่ได้ได้รับรางวัลในการตัดสิน ซึ่งหนูก็ไม่ได้หวังอะไรมากมาย แค่อยากจะร่วมกิจกรรม ‘มุมเด็กศิลป์’ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่หนูชอบ และอยากเป็นสมาชิกของสโมสรรอุดมสถานต์ด้วย

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรรอุดมสถานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : หนูก็ขอเป็นแรงและกำลังใจให้กับเพื่อนๆ สโมสรรอุดมสถานต์ อย่าเพิ่งท้อกับสิ่งเราระทำไม่ได้ แต่จงคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ทำทายความสามารถของเราทุกคน และเอาความสามารถของเราออกมาใช้ให้ เป็นสิ่งที่สนุกกับชีวิตเราทุกคน ก็ขอให้เพื่อนๆ สโมสรรอุดมสถานต์สู้ต่อไป อย่าท้อถอย กับสิ่งที่เราทำ และทำมันให้สำเร็จ หนูจะมีข้อคิดดีๆ ให้กับเพื่อนๆ ถึงแม้มันอาจเก่าแก่ก็ตาม แต่มันมีความหมาย “ท้อได้ แต่อย่าถอย” ขอให้ทุกคนโชคดี

ผลงานของน้องด้าร์

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

มาพบกับ อ.เก่ง อีกเช่นเคย ...“ตาย
ปัญหา...เลยดีกว่า! ตึก.. ตอก.. ตึก.. ตอก..” นื่องๆ
และเด็กๆ ทราบหรือไม่ว่า **ขนมปังที่ขึ้นรา**กับ

รองเท้าเก่าๆ เคยช่วยชาติฯ หนึ่ง
ไว้? เป็นเรื่องจริงนะ! แม้ฟังๆ
ดูแล้วเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อก็ตาม
ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญา
เดิม มีบันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรง
ช่วยโยชูวาสู้รบในสงคราม
ที่เมืองเยรีโค และท่านก็ชนะ
หลังจากนั้นหัวเมืองและชนชาติ

อื่นๆ ก็ขาดหาวคิ้วท่าน แต่แล้วพวกกิเบโอน
ผู้ซึ่งร้ายวญแต่จีโกง ตั้งใจหลอกให้โยชูวาทำ
สัญญาสันติภาพกับพวกเขา เพื่อพวกเขาจะไม่ต้อง
หวนกลับไปสงครามอีกต่อไปนื่องๆ เด็กๆ ทราบไหม
ว่าพวกเขาทำอะไร?

พวกเขาให้คนแต่งตัวหอมช่อ ใส่รองเท้า
ขาดๆ และพกขนมปังที่ขึ้นราไว้ในย่ามแล้วไปหา
โยชูวาและบอกท่านว่าเดินทางมาจากดินแดนอัน

ไกลโพ้นเพื่อมาดูการสู้รบที่มีมือเลียบขาดของท่าน
รองเท้าจึงสึกหมด ขนมหึงสดๆ ที่เอามาเวลานี้
ขึ้นราหมดแล้ว (ที่แท้เป็นประเทศข้างเคียงนั่นเอง)

โยชูวาเห็นใจจึงตกลงทำสัญญาสันติภาพ
กับประเทศของพวกเขา และภายหลังโยชูวาก็
ทราบว่าตนถูกหลอก แต่ท่านก็ยังยึดมั่นในคำ
สัญญาและไม่รบสู้หรือทำร้ายพวกเขา

แล้วพวกเธอล่ะ ถ้ามีใครมาหลอกเธอ เธอ
คงจะโมโหและอยากจะทำร้าย
เขาซะไหม แม้จะได้สัญญากัน
แล้วก็ตาม สมมุติว่าวันนี้เธอ
เป็นโยชูวาบ้างล่ะ เธอจะรู้สึก
อย่างไรเมื่อรู้ว่าตนถูกหลอกด้วย
ขนมปังที่ขึ้นราและรองเท้าเก่าๆ
พวกเธอคงโมโห แต่โยชูวาได้
รักษาคำมั่นสัญญา...ปล่อยให้

พวกเขามีชีวิตต่อไป
“ไม่ใช่เรื่องดีที่จะหลอกกัน... แต่เป็นเรื่อง
น่ารัก และมีเกียรติมากๆ ที่เดียวที่จะถือตาม
สัญญาที่ให้ไว้”

นื่องๆ เด็กๆ สามารถอ่านเรื่องราวและ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ใน พระคัมภีร์ภาคพันธ-
สัญญาเดิม โยชูวา 9:3-15 .....แล้วพบกันใหม่
ฉบับหน้า สวัสดีครับ ๕

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องจารุณี แซ่ม้า (น้องกระเป่า) * 3148*

เกิด : 6 กรกฎาคม 2537

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะชอบในการทดลอง

อนาคตอยากเป็น : นางพยาบาล เพราะจะได้ดูแลผู้ป่วย - คนไข้

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง พุดน้อย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : -

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสืออูมซานต์ / สโมสรอูมซานต์

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ยำคอหมูย่าง

ความสามารถพิเศษ : เล่น อี ยู

อื่นๆ : เล่นทรมเป็ต

น้องนัทธมา ปันสุวรรณ (น้องโฟม) * 3149*

เกิด : 8 กุมภาพันธ์ 2545

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์เทเรซาแสงทอง

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะได้ความรู้

และรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทย

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะให้ความรู้แก่เด็กที่ไร้โอกาส

เป็นคนมีนิสัย : น่ารัก เป็นคนว่องไว

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : ประดิษฐ์สิ่งของเป็นประจำ และฟังเพลง

กีฬาที่ชอบ : วิ่งแข่ง วายน้ำ วอลเลย์บอล กอล์ฟ

อาหารที่ชอบ : น้ำพริกปลาทุ ต้มยำกุ้ง ผัดกะเพรา สปาเก็ตตี้ สเต็ก

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง เล่นดนตรี เต้น Hip hop

และ Play boy ได้

อื่นๆ : มีความรู้เกี่ยวกับภาษาเกาหลี ญี่ปุ่น และจีน

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งคำเลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่องนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

ความจริงใจ

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? อย่ามัวแต่เล่นเพลินควรรเอาหนังสือเรียนของเทอมหน้ามาอ่านเตรียมไว้บ้าง ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “ความจริงใจ” เรื่องมีอยู่ว่า

มีเพื่อนรักอยู่ 2 คน ไปเที่ยวด้วยกัน และระหว่างที่คุยกันก็เกิดหิวขึ้นมาแต่เวลาใกล้วงเลยมาย่ำแก่แล้ว ทั้งสองได้แวะไปกินอาหารกลางวันที่ร้านก๋วยเตี๋ยว ป้าที่ขายอาหารที่ร้านบอกว่าตอนนี้ของเกือบหมดแล้วไม่มีให้เสิร์ฟอีก ทั้งสองจึงบอกให้ป้าจัดมาให้ตามที่มีก็แล้วกัน

ป้าก็ทำบะหมี่มา 2 ชาม ชามหนึ่งเป็นบะหมี่เกี๊ยว อีกชามเป็นบะหมี่หมูแดง ทั้ง 2 ชามใหญ่ไม่เท่ากัน แล้วแต่ว่าของที่เหลืออยู่ เลยทำให้ทั้ง 2 ชามมีปริมาณไม่เท่ากัน เพื่อนคนแรกก็บอกอีกคนว่าเอาชามใหญ่ไปกินก็แล้วกัน เดี่ยวเขาจะกินชามเล็กเอง

ตามปกติทั้งสองคนคงต้องเถียงกันไปเถียงกันมาว่าใครจะกินชามใหญ่ ใครจะกินชามเล็ก แต่คราวนี้เพื่อนคนที่สองก็ไม่ว่าอะไร ลงมือกินเลย เพื่อนคนแรกก็เริ่มรู้สึกไม่พอใจคิดว่าเพื่อนของเขาไม่มีมารยาท

เมื่อเพื่อนคนที่สองกินบะหมี่หมดก็เงยหน้ามองดู เห็นว่าเพื่อนของเขาหน้ามัวก็ถามว่า “ทำไมไม่กินล่ะ? หิวไม่ใช่หรือ?” เลยพอจะเดาได้ว่า เพื่อนคงไม่พอใจที่ตนกินบะหมี่ชามใหญ่ และบอกว่า ตนเองหิวนะ ก็เลยมัวแต่กินไม่ได้สนใจเพื่อน ไม่ได้ละยั้งคะยอให้เพื่อนกินชามใหญ่

เพื่อนคนที่สองก็พูดต่อว่า “จริงๆ แล้วปกติที่คนเถียงกันไปเถียงกันมาเพราะมารยาทนั่น สุดท้ายก็ต้องมีคนกินชามใหญ่อยู่ดีจะไม่พอใจกันไปทำไม จะเถียงกันไปเถียงกันมาทำไม ควรจะจริงใจกันหน่อยจะดีกว่าในเมื่ออาหารมีไว้ให้รับประทานไม่ใช่หรือ?”

เพื่อนคนแรกก็นึกได้ว่าเป็นความจริงทีเดียวเพราะสุดท้ายก็ต้องมีคนกินชามใหญ่อยู่ดีทำไมจะต้องเสแสร้งกัน ควรจะมีความจริงใจและพูดกันตรงๆ มากกว่า นึกขึ้นได้แล้วก็หัวเราะถึงความไร้สาระของตนเองที่ไม่พอใจในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง แล้วก็ลงมือทานบะหมี่ของตัวเองจนหมด

จบแล้วคะน้องๆ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า “ควรมีความจริงใจและพูดคุยกันด้วยเหตุผลให้เข้าใจกันค่ะ”

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

เก็บมาเล่า เอามาฝาก

ช่วงปิดเทอม ที่ป้องกันนำบทความดีๆ มีสาระ มาแบ่งปันให้อ่าน เพื่อจะได้ได้ตรง และนำมาปฏิบัติ และที่เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับน้องๆ เด็กๆ ทุกคน ครับผม

ไข่

มีผู้หญิงคนหนึ่งได้ไข่มาหนึ่งฟอง เธอชื่อเรียกสามีและลูกๆ ของเธอด้วยความดีใจ และพูดกับพวกเขาว่า

“เราไม่ต้องเป็นทุกข์เป็นร้อนอีกแล้วละ คุณนี่ซิ มันได้ไข่มาหนึ่งฟอง เราจะไม่กินไข่ฟองนี้ แต่เราจะเอาไปให้คนข้างบ้าน แม่ไก่ของเขาคงจะช่วยฟักไข่ให้เรา และในไม่ช้าเราจะมีลูกไก่ซึ่งจะกลายเป็นแม่ไก่ และแน่นอนว่าเราจะไม่กินแม่ไก่ตัวนี้ แต่เราจะให้มันออกไข่เยอะๆ เพื่อให้กลายเป็นแม่ไก่มากมายที่ออกไข่เยอะแยะ แต่เราก็จะไม่กินทั้งไข่และแม่ไก่หรอกนะ เราจะขายเพื่อเอาเงินไปซื้อลูกวัวมาสักตัว เราจะเลี้ยงมันให้โตจนเป็นแม่วัว และออกลูกวัวตัวอื่นๆ อีกจนกลายเป็นฝูงวัว แล้วเราจะขายวัวฝูงนี้ และก็จะซื้อที่ดินสักแปลง แล้วเราก็จะขาย... แล้วก็ซื้อ... และขาย...”

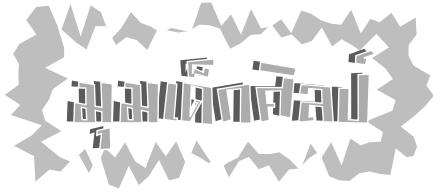
ขณะที่พูด หญิงนั้นทำท่าประกอบไปด้วย ไข่จึงหลุดจากมือและแตกแตกกระจายเต็มพื้นหลายครั้ง ความตั้งใจของเราก็เป็นเหมือนคำพูดพาล่ามของหญิงคนนี้

“ฉันจะทำ..... ฉันจะพูด..... ฉันจะ.....ฉันจะ.....”

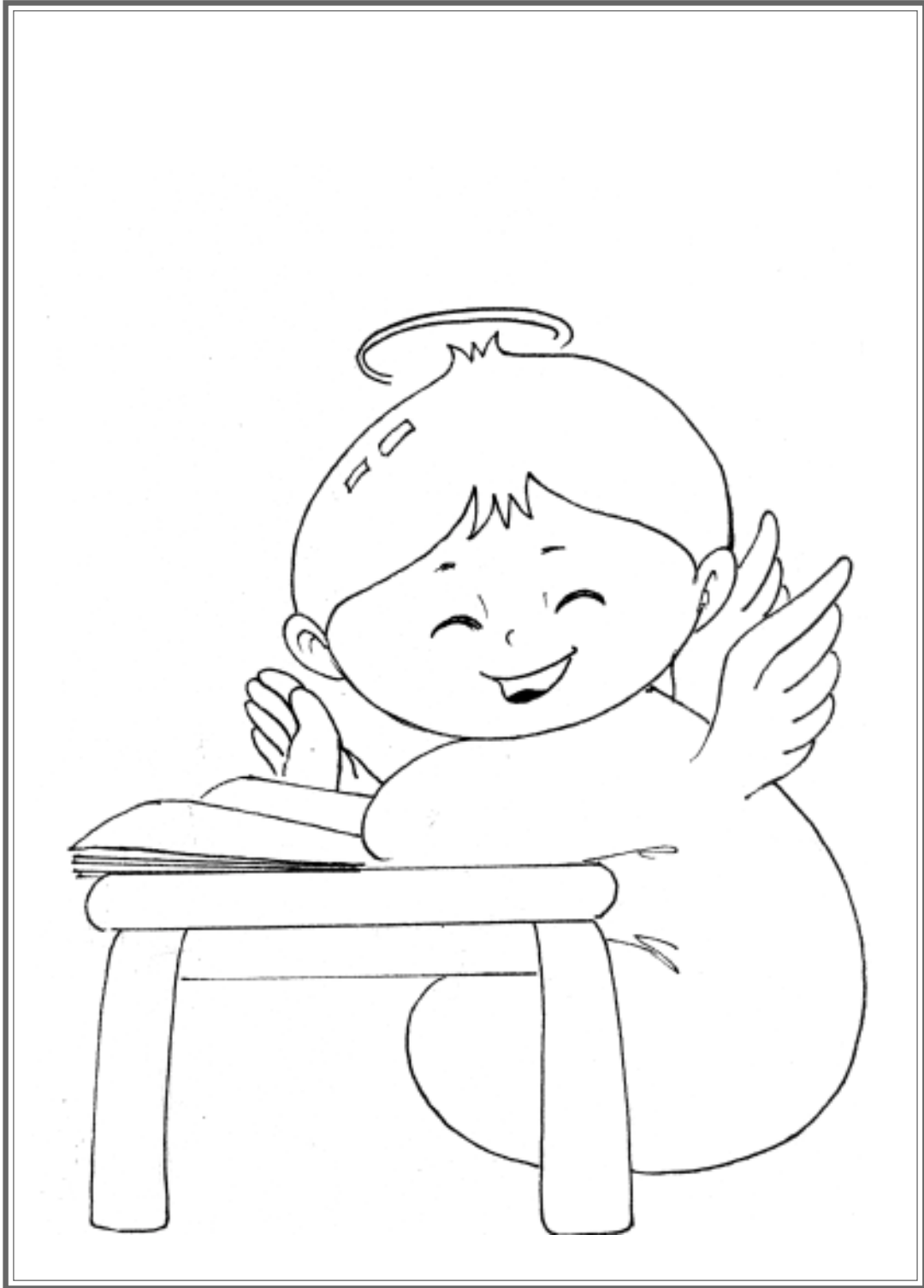
วัน เดือน ปีผ่านไป และที่สุดเราก็ยังไม่ได้ทำอะไรเลย

ที่ป้องกันขอเสริมอีกนิดหนึ่งว่า ในช่วง “ปิดเทอมนี้” น้องๆ เด็กๆ หลายคนคงจะวางแผนคิดที่จะทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ หรือบางคนคิดไว้หลายอย่าง โอ้...นับเป็นสิ่งที่ดีมากนะ แต่อย่าเพียงแค่อคิดเท่านั้นนะครับ “ลงมือทำเลย” และ “อย่าเดี๋ยว” เพราะถ้า “เดี๋ยว” .....เดี๋ยวก็จะไม่ได้ทำ ครับผม

ที่มา : หนังสือ “เมล็ดพันธุ์แห่งปรัชญาธรรม” (เล่ม 1)

มุมเด็กดีลงปีดราวนี่ชื่อภาพ "อ่านเพื่อรัก"
รับรางวัลชนะเลิศร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 พฤศจิกายน 2011)

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในเดือนตุลาคมนี้เราคริสตชนจะระลึกถึงแม่พระแห่งลูกประกาศศักดิ์สิทธิ์ และหลายวัดก็จะมีการสวดสายประคำร่วมกัน หลายวัดก็จะไปสวดสายประคำตามบ้านให้แม่พระไปอวยพระพรครอบครัวและแจกจ่ายพระหรรษทาน นี่เป็นสิ่งดี...ดี ที่คริสตชนมีความเชื่อความศรัทธาต่อแม่พระ แล้ว

เมื่อเดือนที่แล้วหนูได้รับการอบรมเรื่อง "Towards a New Life" เป็นการอบรมที่ดีมากๆ ค่ะ เนื้อหาส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้เราไตร่ตรองถึงชีวิตที่ผ่านมาของเรา จะเรียกได้ว่าเป็นการ "ฟื้นฟูจิตใจ" ขึ้นเข็มขึ้นก็ได้ เขาต้องการจะเตรียมพวกเราเพื่อเดินทางขึ้นภูเขา ด้วยการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย เตรียมอุปกรณ์ อาหาร น้ำดื่ม และอื่นๆ และที่สำคัญกว่าหมดคือความพร้อมทางด้านจิตใจ เพื่อเดินทางไปถึงพระอาณาจักรสวรรค์ เราจะต้องเตรียมตัวเองอย่างไรบ้าง ในฐานะที่เราเป็นลูกของพระเจ้า โดยเริ่มต้นให้เราพิจารณาถึงตนเองว่าอะไรคือสิ่งที่เรายังขาดแคลนยังไม่มีในการเดินทางครั้งนี้???

จากนั้นก็ให้เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตเชิงลึกของเรา Inner Life เปรียบตัวเราเหมือนทะเล ที่มองเพียงผิวน้ำก็สวยงามดี แต่เมื่อเรานำน้ำลงไปใต้ทะเลลึกเราจะยิ่งเห็นความสวยงามที่ซ่อนอยู่ใต้น้ำ ทั้งปลาสีสันต่างๆ สาหร่ายทะเล ฯลฯ ในตัวเราก็เช่นกันหากเราลองเว่ยดำลึกลงไปในตัวเรา เราจะได้ค้นพบพระพรมากมายที่ซ่อนลึกลงและสวยงาม พระพร พระสวรรค์ที่พระประทานให้ นั่น เราไม่เคยนำมาใช้เลยหรือนำมาใช้้น้อยมาก จึงดำดิ่งลงไปค้นหาหัวใจแห่งรัก แห่งความปรารถนาดี หัวใจที่อ่อนโยนเช่นเดียวกับหัวใจของพระเยซูเจ้าเกิด...

เนื้อหาต่อมาก็น่าสนใจเช่นกัน คือ Crazy Dream ความฝันลมๆ แล้งๆ ที่เป็นไปไม่ได้ ด้วยความเป็นมนุษย์ ด้วยความอ่อนแอ เรามักจะเพื่อฝันทุกคนมีความใฝ่ฝัน โดยยกตัวอย่างของเยาวชนชายคนหนึ่งในประเทศฟิลิปปินส์ เขาปรารถนาจะเรียนหนังสือ อ่านหนังสือ แต่ด้วยความยากจน

ทำให้เขาขาดโอกาสเหล่านั้น และเมื่อเขาโตขึ้นเรื่อยๆ เขาได้รับหนังสือและอ่านหนังสือเหล่านั้น ทำให้เขามีความคิด จินตนาการ และความปรารถนาอันแรงกล้าที่อยากจะให้เด็ก ๆ และเยาวชนได้มีโอกาสอ่านหนังสือเช่นเดียวกับตัวเขา เขาจึงสะสมหนังสือเหล่านั้นและใส่รถเข็น เดินไปตามชุมชนต่างๆ เพื่อสอนเด็กๆ และเยาวชนให้รู้จักอ่านหนังสือ จากความใฝ่ฝันส่วนตัวกลายเป็นแรงบันดาลใจเพื่อเพื่อนมนุษย์ ความฝันจะไม่เป็นเพียงแค่หมอกจางๆ อีกต่อไป หากเราเริ่มลงมือกระทำตามฝัน...

กิจกรรมต่อมามีความสำคัญกับหนูมากๆ ค่ะ คือ... My Prisons สิ่งที่กำลังกัดตัวเรา เขาเริ่มต้นเนื้อหาส่วนนี้ด้วยการตั้งคำถามให้ไตร่ตรองถึงสิ่งที่กำลังหรืออุปสรรค ที่ยึดตัวเราไว้ ไม่ให้เปิดหัวใจเปิดตัวเอง... หลังจากที่ได้เจียบและไตร่ตรองชีวิตแล้ว หนูรู้สึกเจ็บปวดหัวใจกับสิ่งที่ค้นพบว่านั่นคือสิ่งที่กำลังชีวิตเรามาตลอด 15 ปีเต็ม จากนั้นหนูก็หาเวลาเจียบๆ กับพระเพื่อต้องการจะค้นหาสิ่งที่กำลังเราเพิ่มเติมอีก เพื่อว่าเมื่อเรารู้มากเท่าไร รู้จักบาดแผลลึกๆ มากเท่าไร เราก็จะหาหนทางในการเยียวยาได้มากเท่านั้น... นี่แหละคือสิ่งที่สำคัญ

ยังมีอีกมากมายที่อยากแบ่งปัน ขอเก็บไว้ต่อยอดในฉบับหน้านะคะ ก่อนจากกันไป หนูปรารถนาให้ท่านผู้อ่านลองสำรวจค้นหาสิ่งที่เป็นความสวยงามที่ซ่อนอยู่ใต้บาดาลชีวิต สิ่งที่เป็นความใฝ่ฝันและปรารถนาจะทำ ลงมือตั้งแต่วันนี้เถอะนะคะ ชีวิตคนเราไม่ยาวอย่างที่คิด เพื่อท่านจะได้ก้าวผ่านสิ่งที่กำลังชีวิตมานานแสนนานเพื่ออิสระเสรีเหนืออื่นใด เราจะจับมือก้าวไปด้วยกันเพื่อไปให้ถึงยอดเขา ณ พระวิหารศักดิ์สิทธิ์... ๘

เกมสโมสรร

• ฝึกอบ • จุดมศานต์

พระเยซูเจ้าทรงทำให้พายุสงบ ... “พระอาจารย์ พระอาจารย์ พวกเรากำลังจะตาย
อยู่แล้ว” (ลูกา 8:22-25)

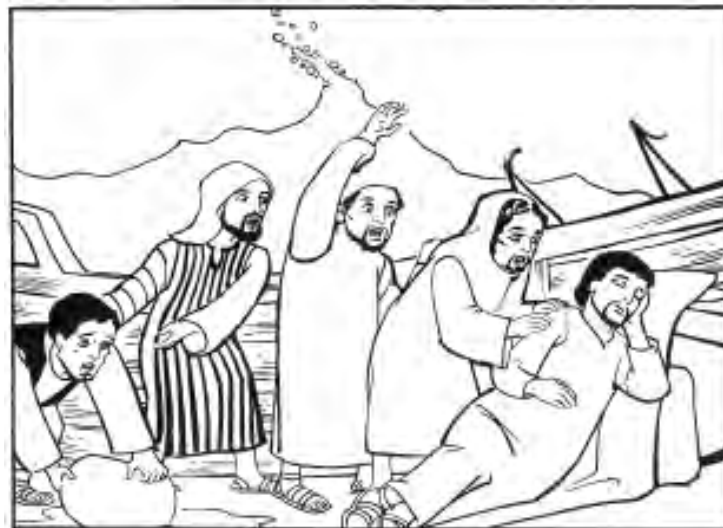
สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อาจให้เด็กๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10
แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกซิงรางวัลนะครับ

A

B

“ทำอย่างไรจึงจะผดุงความรักไว้ชั่วนิรันดร์”

THE ENDEAVOUR TO MAINTAIN LOVE

Chapter 23

Fortune overnight.....Gambling

Tessa: “Tom, you’ve seen our mansion and all the luxuries in it, all obtained through Gambling. I’ve told my husband time and again to stop. He said that gambling is his life. Oftentimes other gamblers were cheated. Could you help me?”

Tom: “I see, gambling has become his passion. You must tell him what Voltair has reminded us: - “Quand on a tout perdu. Quand on n’a plus d’espoir. La vie est un apprope, et la mort un devoir.” (When one has lost everything, when one has no more hope of anything, life is opprobrious, then death has the duty to perform.) If this advice doesn’t work, Harry will speak the simple language of truth (veritas simplex oratio est) which will fill him with some awe-inspiring fear running down his spine; the story taken from the book of Rev. Fr. F.X. Shouppe, S.J. ‘PURGATORY’ (Tessa approaches Harry with the story of her husband).

Harry: “No one has to believe it, it’s a private apparition. The story was narrated by the Venerable Mother Frances of the Blessed Sacrament.” “A notary appeared to her one day, feeling the flames which caused him the most intense suffering.” The soul said, “I had a passion for gambling, and there cards which I am forced to hold continually in my hands now constitute my punishment. This flaming purse contains my unlawful gains, and causes me to expiate them.”

Tessa: “Most sincerely, thank you, Harry; I’ll certainly tell him and hope for the best.”

บทที่ 23

รำรวยชั่วพริบตา

เทสซา “ทอม คุณได้เห็นคฤหาสน์และสิ่งอำนวยความสะดวกสบายของเราแล้ว ทั้งหมดได้มาจากการพนัน ดิฉันบอกสามีหลายครั้งหลายหนให้เลิกเล่นการพนัน คำตอบคือ “การพนันคือชีวิตผมครับ” นักพนันหลายคนถูกโกง ช่วยดิฉันหน่อยเถอะคะ”

ทอม “ผมพอจะเดาได้ว่าเขาถูกผีพนันสิง คุณควรเตือนสติเขาด้วยถ้อยคำของ โวลแตร์ มีดังนี้ “เมื่อคนเราหมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างหมด แม้กระทั่งความหวัง ชีวิตกลายเป็นสิ่งอัปยศอดสู ดังนั้นจึงต้องจบชีวิตด้วยความตาย” ถ้าคำพูดของ โวลแตร์ ไม่เกิดผล คุณแฮร์รี่ ก็จะพูดความจริง ซึ่งเป็นภาษาง่ายๆ ให้ฟังซึ่งเป็นเรื่องน่ากลัวอย่างยิ่ง เอมมาจากหนังสือคุณพ่อซุบปี คณะเยสุอิต ไฟซาระ (เทสซา ไปหาแฮร์รี่เล่าเรื่องสามีให้เขาฟัง)

แฮร์รี่ “ผมจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับวิญญานในไฟซาระให้ฟัง คุณไม่จำเป็นต้องเชื่อก็ได้เพราะเป็นการประจักษ์ส่วนตัวเล่าโดย ซิสเตอร์ ฟรังเชสส์ คณะศีลศักดิ์สิทธิ์ เรื่องมีดังนี้ “วันหนึ่งมีวิญญานพนักงานทะเบียนประจักษ์ มาให้เธอเห็น เนื้อตัวถูกห่อหุ้มไปด้วยเปลวเพลิงที่ร้อนสุดทรมาน วิญญานนั้นพูดว่า ผมติดการพนันจนมอมแมม ผมถูกบังคับให้ถือไฟที่ร้อนสุดจะทรมาน รวมทั้งกระเป๋าเงินที่ถูกเผาด้วยไฟเป็นเงินที่ผิดกฎหมายทั้งนั้น ซึ่งผมจะต้องชดใช้ทุกบาททุกสตางค์ด้วยการทรมานอย่างสุดๆ”

เทสซา “ขอบคุณอย่างยิ่งคะ คุณแฮร์รี่ ดิฉันจะค่อยๆ คุยให้สามีฟัง หวังว่าทุกอย่างคงจะดีขึ้น”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

LA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี
-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกันการ
กัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

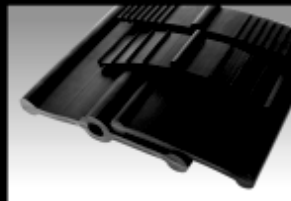
- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยุดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรวยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

ถาม ดิฉันเป็นคริสตังใหม่ ได้ยินเรื่อง “แม่พระมหาทูลข้เจ็ดประการ” อยากทราบว่า 7 ประการมีอะไรบ้างคะ

ตอบ 1. แม่พระถวายพระกุมารในพระวิหาร และผู้เฒ่าสิเมโอน เข้ามาอุ้มพระกุมาร และกล่าวคำทำนายว่า “พระเจ้าทรงกำหนดให้กุมารนี้เป็นเหตุให้คนจำนวนมากในอิสราเอลต้องล้มลง หรือลุกขึ้น และเป็นเครื่องหมายแห่งการต่อต้าน เพื่อความในใจของคนจำนวนมากจะถูกเปิดเผย ส่วนท่านดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน” (ลก 2:34-35)

2. แม่พระต้องพาพระกุมารเสด็จหนีไปประเทศอียิปต์ หลังจากประสูติพระกุมารที่เมืองเบ็ธเลเฮม (มธ 2:13-18)

3. แม่พระต้องตามหาพระกุมาร 3 วัน จึงพบพระกุมาร ประทับท่ามกลางนักปราชญ์ ในพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม (ลก 2:41-52)

4. แม่พระพบปะพระเยซูเจ้าขณะแบกกางเขน

5. แม่พระ ณ เชิงกางเขนที่ตรึงพระเยซูเจ้า และพระเยซูเจ้าทรงมอบลูกศิษย์แก่พระมารดา และมอบแม่พระแก่บรรดาศิษย์และพวกเราในเวลาที่ได้รับหนามครีสน์ไม่มีอะไรให้อีกแล้ว พระเยซูเจ้าก็ทรงรู้สึกที่ต้องทำอะไรแก่เราเสมอ “แม่ นี่คือนักลูกของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้หนึ่งว่า “นี่คือแม่ของท่าน” (ยน 19:26-27)

6. แม่พระรับพระศพพระเยซูเจ้าลงมาจากกางเขน แน่แน่นอนว่าพระมารดาคงพิจารณาบาดแผลและความทุกข์ทนของพระบุตร เป็นความทุกข์ในหัวใจแม่ ดังกระบี๋แทงดวงใจ อย่างที่ผู้เฒ่าสิเมโอนเคยกล่าวไว้ใน ข้อ 1 ไมเคิล แองเจโล แกะสลักหินรูปอันมีชื่อเสียงโด่งดังทั่วโลก เป็นปฏิมากรรมเหตุการณ์นี้ ชื่อรูป “ปิเอตา”

7. แม่พระนำพระศพพระเยซูเจ้าไปฝังไว้ในคูหา เราลองคิดว่าขณะที่ยังกำลังวางพระศพ และเคลื่อนหินปิดปากคูหา ณ วินาทีนั้น พระมารดาจะรู้สึกเช่นไร

ถาม พวกเราคริสตังระลึกถึง “แม่พระมหาทุกข์เจ็ดประการ” ด้วยความรู้สึกแบบไหนกันคะ เราต้องเศร้า หดหู่ ในเหตุการณ์นี้หรือ เมื่อคิดถึงกรรมจิตใจเศร้าๆ หดหู่ ในวันฉลองนี้ด้วยหรือเปล่า?

ตอบ คริสตังจะร่วมทุกข์ในมหาทรมานของพระเยซูเจ้าพร้อมกับพระมารดา แต่ด้วยความหวังอันชื่นชมยินดีว่ามีการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า และพระมารดาผู้ร่วมทุกข์ทรมานกับพระบุตรก็จะพบเกียรติมงคล เช่นเดียวกับพระบุตรของพระนาง ผ่านทางกางเขนนี้พระเยซูเจ้าเสด็จคืนพระชนม์ชีพ และทรงให้พระมารดาแม่ของพระองค์ไปสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณ

ผมว่าเราระลึกถึงความทุกข์ 7 ประการของพระนางด้วยใจที่มุ่งสู่ชัยชนะของพระเยซูเจ้าด้วยความยินดีจะถูกต้องกว่า กางเขนในชีวิตจริงก็ทำให้เราเข้าร่วมทุกข์ทรมานกับพระเยซูเจ้า และร่วมใจกับพระมารดาอยู่แล้ว ควรจะเป็นคริสตังที่มีความหวังสดชื่นในชีวิตดีกว่าครับ

ถาม เวลาเราเห็นรูปวาดมีกระเบื้องแดงดวงหทัยของแม่พระ 7 เล่ม เราต้องคิดอะไรบ้าง?

ตอบ ก็คิดถึงพระประวัติของพระเยซูเจ้า และพระมารดาว่า พระเยซูเจ้าและแม่พระรักเรามากเหลือเกินทรงยอมรับความทุกข์ยากลำบากในการไถ่บาปมนุษย์โดยแม่พระยอมร่วมทนทรมานกับพระบุตร เพื่อให้การไถ่บาปมนุษย์ได้รอดพ้นสำเร็จเป็นไป

แล้วก็คิดถึงตัวเราว่า ถ้าต้องประสบความยากลำบาก เพราะรักพระเป็นเจ้า และเพื่อนมนุษย์ก็อย่าหนี ถือเป็นไม้กางเขนของเราที่ต้องแบกร่วมมหาทรมานของพระเยซูเจ้า และร่วมใจกับพระมารดาในการเป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรของพระนางบนไม้กางเขน แล้วเราจะพบสิ่งดีกว่าที่พระเป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้กับเรา

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านมายัง “นาย ป.ณ. สาธุฯ”

122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

สายประคำ

มือกำประคำสาย เต็มต้นชันควงแด	มิเว้นวายวิงวอนแม่ แม่อุโยใกล้ให้พึ่งพา
มือเคาะพระนาม สวดบทพระบิดา	ถามหาพระจิตเจ้าข้า อีกวันทามาริยองค์
มือร้ายสายประคำ เล่าความไปตามตรง	แม่จะนำคำวอนส่ง ทุกข์หรือสุขพระทรงฟัง
มือกำประคำแน่น สวดเพื่อโลกอยู่ยัง	สวดทดแทนที่แม่สั่ง ทั้งคนบาปจงกลับใจ
มือเก็บสายประคำ จงสวดเสมอไป	ยังจดจำคำแม่ได้ อย่าหนีหายสายประคำ

เดือนแม่พระลูกประคำ

ตุลาคม 2000

วัดแม่พระฟาติมา

จากหนังสือ รวมบทกลอนของภัคม์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”